

Achter de sluiers van ons bestaan

Thea van Leent

Ik draag dit boek op aan de Allesomvattende Liefdesenergieën en aan u allen.

Wij zijn
in wezen één,
in liefde omhuld.
Vanuit de diepte van het bestaan
liggen éénwording en liefde,
saamhorigheid en (innerlijke) vrede
in ons hart te wachten
op erkenning en dóórstroming
van hart tot hart
van ziel tot ziel
verlangend naar
(h)erkenning van de ander
als mijzelf.

In Liefde Eén,

Thea (16-01-2002)

INHOUD

INLEIDING

DE ZIN VAN HET LEVEN

- inleiding
- vóór de oerknal
- de begrippen: 'godsvonk/geest', 'ziel', 'persoonlijkheid' en 'hoger-ik'
- wat is bewustzijn?
- reïncarnatie
- onze evolutionaire weg
- over positiviteit en negativiteit
- de universele wetten
- hoe is een mensenleven opgebouwd? Waar moeten we op letten?
- tweelingzielen en zielenmaatjes

DE 7 GODDELIJKE EIGENSCHAPPEN (gebed)

HET INNERLIJKE KIND

- inleiding
- een bijzondere droom
- 'als een kind zo blij, als een kind zo vrij', is dat wel zo?
- wat is ons 'innerlijke kind' precies?
- hoe voelt het onbeminde kind zich?
- hoe voelt het beminde kind zich?
- de volwassene
- onze overtuigingen
- de verbinding van de volwassene met het kind
- houden van jezelf
- het helen van je innerlijke kind

ÉÉN (gedicht)

OVER GELEIDEGIDSEN

- inleiding
- de geestelijke gebieden rondom de aarde
- het plannen van levens
- de geleidegids
- de spirituele leraar
- de engelbewaarder
- wisselende gidsen
- de taken van de geleidegids
- contact met je geleidegids
- na je aardse overgang

THUIS KOMEN IN JEZELF

- onze thuishaven
- wie zijn wij
- dualiteit
- hoe kunnen we de weg naar binnen gaan?
- een eigen nieuwe innerlijke wereld creëren
- wat is universele liefde?
- hoe ga je in het dagelijkse leven om met verdriet en angst?
- thuis komen in jezelf
- inzichten verwerven, hoe doe je dat?
- tot slot: EEN GODDELIJKE INSPIRATIE

INLEIDING (noodzakelijke informatie vooraf)

Dit is mijn tweede boek.

Mijn eerste boek met de titel “De aarde is ‘slechts’ een leerschool” heb ik geschreven, nadat ik in de jaren 1987-1988 gedurende anderhalf jaar uittredingservaringen in de wereld na de dood heb gehad. Deze uittredingservaringen mocht ik samen met een oud-leerlinge van mij, Daphne, beleven. We maakten kennis met onze geestelijke geleidegidsen, die deze uittredingservaringen voor ons regelden en ons bij dit alles begeleidden. Wij kregen rondleidingen in het hiernamaals en we mochten alles vragen wat we wilden. De antwoorden die we ontvingen en de ervaringen die we mochten beleven, heb ik uitgebreid beschreven in dit eerste boek.

Na afloop van deze schitterende periode van uittredingservaringen, heb ik Daniël, mijn geleidegids, gevraagd of het niet mogelijk was om op de een of andere manier nog contact met hem te mogen blijven behouden. Dat kon, maar dat vergde wel wat tijd. In de jaren daarna werd ik eerst helderhorend, zodat ik met hem kon blijven communiceren. Ik kreeg prachtige en liefdevolle berichten door. De gave van helderhorendheid ontwikkelde zich verder en door een groeiproces in mezelf verdiepten de contacten zich binnen in mij, waardoor ook andere gaven als helderziendheid, heldervoelendheid en helderwetendheid deel begonnen uit te maken van mijn contacten met de ‘andere kant’. Door middel van energie-overdracht krijg ik antwoorden/berichten uit de geestelijke wereld. De energieën die bij mij binnen gebracht worden, bevatten alle informatie in zich in een compleet geheel. Ze vertalen zich automatisch binnen in mij in beelden, gevoelens, bewoordingen en innerlijk weten tegelijkertijd. Daarmee beleef ik zelf op zeer intensieve wijze de inhoud van de energieën die worden binnen gebracht, waardoor ik daarna geheel op de hoogte ben van wat men mij wilde doorgeven.

Op deze manier heb ik niet alleen schitterende ervaringen opgedaan, maar kreeg ik ook vele vragen beantwoord en heb ik prachtige informatie over een aantal ‘uitgebreide, specifieke thema’s’ doorgekregen.

Veel mensen hebben mij verzocht deze informatie op schrift te stellen, wat ik ook beloofde.

Dit boek is de inlossing van deze belofte.

Een aantal jaren geleden maakte ik in de geest kennis met Ezechiël. Hij werd mijn tweede geestelijke begeleider, naast Daniël, en ook van hem krijg ik prachtige informatie door. De 4 uitgebreide, specifieke thema’s in dit boek zijn dus samengesteld door de informatie die ik ontving van zowel Daniël als Ezechiël, die beide niet alleen mijn vragen beantwoordden over de onderwerpen, maar ook hun eigen informatie aan mij dóór gaven om zodoende van elk thema een compleet geheel te maken.

Daarbij hecht ik eraan om ook achtergronden te belichten, die over het onderwerp meer duidelijkheid verschaffen. De opzet van elk besproken thema is, dat iedereen de inhoud ervan volledig kan volgen, ook degenen die mijn eerste boek niet hebben gelezen. Daarom is ieder thema op zich een afgerond geheel. Maar om die reden zult u ook in de verschillende thema’s af en toe informatie tegenkomen die ik al eerder heb beschreven.

Dat komt, omdat ik de 4 uitgebreide thema’s verspreid over meerdere jaren heb ontvangen. Elk thema ademt zijn eigen sfeer en energie uit, afhankelijk van de geleidegids die mij de informatie overbracht. Omwille van die sfeer en omwille van de duidelijkheid en overzichtelijkheid van elk thema, heb ik ervoor gekozen nergens zelf aan te ‘sleutelen’, maar de informatie zó te verspreiden zoals deze mij is doorgegeven.

Bovendien hebben de herhalingen van sommige stukken nog het voordeel, dat dezelfde informatie in een andere context tot een beter begrip zal leiden van vaak moeilijke en wat ingewikkelde stukken.

Misschien is het goed om nog even het volgende te vermelden.

In dit boek verkondig ik *mijn* waarheid, zoals ik dat via de innerlijke weg mocht ontvangen van Daniël en Ezechiël.

Wat voor mij 'waarheid' is, hoeft niet noodzakelijkerwijs ook voor u 'waarheid' te zijn. Daarin mogen we verschillen. Niet één mensenleven is hetzelfde. Wat we wel allemaal met elkaar gemeen hebben is, dat wij binnenin ons een groot reservoir van kennis en ervaringen van vroegere levens hebben. Daarvoor hoeven wij alleen maar ons naar binnen te keren, om deze kosmische wijsheid te zoeken. U zult in dit boek een aantal keer lezen, dat wij alleen binnenin ons een inzicht krijgen in de ware aard van ons wezen en van de Allesomvattende Liefdesenergieën van Wie wij een deel zijn. Dit betekent, dat wij in eerste instantie moeten luisteren naar onze *eigen* wijsheid en pas in tweede instantie naar de overtuigingen van anderen. DE waarheid is zo immens groot, dat iedereen met zijn eigen specifieke waarheid daarin een plekje heeft. Ons bewustzijn is nog niet zo groot, dat het al de gehele universele waarheid kan omvatten. Daarom maken we in elk nieuw leven kennis met een ander stukje waarheid van het hele grote geheel. Uw waarheid is wellicht anders dan mijn waarheid, maar voor beiden is het belangrijk vast te houden aan wat ons eigen gevoel ons ingeeft dat voor ons waar is. Iedereen bouwt zijn eigen waarheid op gedurende vele levens. Daarom ervaart u in uw leven uw stukje waarheid en ik ervaar in mijn leven mijn stukje waarheid. En dat is goed, want daardoor kunnen wij van elkaar leren en onze waarheden uitbreiden door stukjes van elkaar aan te nemen of er in ieder geval over na te denken, waardoor ons blikveld wordt verruimd. Onze waarheid verandert voortdurend door alle levenssituaties die op ons pad komen, omdat wij daardoor groeien in inzichten en bewustzijn. Daarom is het niet aan te raden om zomaar kritiekloos de waarheid van een ander aan te nemen, in gesproken of geschreven woord. **"Onderzoek alles en behoud het goede dat bij u past."**

Het leven zal ons steeds weer opnieuw gelegenheden bieden om onze eigen waarheid aan te passen en te vergroten, zoals dat bij ons past. Het mooie hiervan is, dat uiteindelijk uw waarheid en mijn waarheid bij elkaar zullen komen en één waarheid zullen blijken te zijn.

Ik wil Ezechiël en Daniël bedanken voor hun waardevolle informatie, waardoor wij meer inzicht hebben verkregen in soms moeilijk te begrijpen vraagstukken in ons leven. Dankzij hen kunnen we weer een stukje verder vooruit komen op ons evolutiepad. Hun geduld, hun liefde en hun begrip zijn oneindig.

Graag wil ik ook al diegenen bedanken, die mij hun waardevolle vragen stelden, die ik weer doorspeelde aan Daniël en Ezechiël, want mede dankzij uw en mijn vragen en hun antwoorden is dit boek tot stand gekomen.

Hierbij wil ik tevens de uitgeverij Ankh-Hermes bedanken voor hun toestemming voor het publiceren van het thema over 'Het innerlijke kind'.

Lieve mensen, het heeft allemaal wat langer geduurd dan ik van plan was, maar hier is hij dan, mijn tweede boek, een bundeling van '4 uitgebreide specifieke thema's', die ik uit de geestelijke wereld mocht ontvangen voor u en voor mij.

Ik hoop met dit boek enkele van uw levensvragen te kunnen beantwoorden.

Ik wens u allen veel liefs en goeds toe.

Thea van Leent
augustus 2006

DE ZIN VAN HET LEVEN

INLEIDING

Toen 17 jaar geleden mijn uittredingservaringen begonnen was ik 40 jaar, op de helft van mijn leven. Uiteraard heb ik, net als ieder ander, het een en ander meegemaakt aan levenservaringen, leuke maar ook minder leuke dingen. In de eerste 40 jaar van mijn leven, heb ik me tijdens de perioden van verdriet en narigheid vaak afgevraagd, wat de zin van ons bestaan hier op aarde is.

Ik geloofde in een Hogere Macht, maar hoe ik me dat precies moest voorstellen wist ik niet.

Als ik zo eens om me heen keek naar het leven op aarde en daarover nadacht, vroeg ik me wel eens af of er ooit een tijd op aarde heeft bestaan, waarin er ergens op de wereld géén oorlog was. Ik begreep ook niet, waarom sommige mensen geboren worden in de arme landen en daar moeten vechten om in leven te blijven of er zelfs van honger sterven, terwijl andere mensen in rijke landen worden geboren met een gouden lepel in de mond. Dat leek mij oneerlijk en onrechtvaardig.

Ik prees mezelf gelukkig omdat ik het goed had, een dak boven mijn hoofd en te eten had, maar in mijn directe omgeving was destijds niet veel liefde te vinden.

Ik ben van nature een optimist, maar soms werd/word ik wel eens moe van het leven zelf.

Ik kon in die tijd ook alle negativiteit op aarde niet rijmen met het diepere innerlijke gevoel van verbondenheid met iets groters, iets hogers en iets mooiers, dat ik toch (vaag) in mij voelde, maar dat tegelijkertijd ook mijn eigen verdrietigheden niet weg kon nemen.

Ik begreep de dieperliggende achtergronden van het bestaan niet.

Dus toen de uittredingservaringen in het hiernamaals begonnen, en Daphne en ik alles mochten vragen wat wij wilden, heb ik als één van de eerste vragen aan Daniël, mijn geestelijke begeleider, de vraag gesteld: "Wat is in vredesnaam de zin van het leven?" "Waarom bestaan wij mensen überhaupt?"

Wij kregen toen uitleg over de zin van het leven. De uitleg zoals ons dat toen verteld is, was voor dat moment voldoende. Echter, in de jaren na de uittredingservaringen, mocht ik via de innerlijke weg het contact met Daniël blijven behouden. Dat bood mij de gelegenheid om nog vele, vele vragen meer te stellen, die ook allemaal werden beantwoord.

De uitleg over de zin van het leven die nu volgt, is een neerslag van wat ik te horen en te zien heb gekregen tijdens mijn ervaringen in de geestelijke wereld in 1987/1988 én van de vele aanvullende inspirerende woorden, die ik mocht ontvangen van Daniël en Ezechiël in de jaren daarna. Daniël is mijn persoonlijke geestelijke begeleider en Ezechiël is als tweede geleidegids aan mij toegevoegd sinds 1998.

Wij, mensen, hebben al een heel lange levensgeschiedenis achter ons en dan heb ik het niet alleen over dit leven. Wij bestaan al veel langer dan menigeen denkt. Ik heb me, vóór de uittredingservaringen, nooit bezig gehouden met het feit of reïncarnatie nu wel of niet bestond. Ik had het altijd veel te druk met andere dingen. Toen echter onze uittredingservaringen begonnen en we met dit dagelijkse bewustzijn in de geestelijke wereld mochten kijken, dan *hoef* je je niet eens af te vragen of reïncarnatie bestaat. Je *weet* gewoon dat dat het geval is.

Daarom ga ik eerst met u terug naar onze oorsprong, naar het moment waarop wij zijn geschapen en dat is al héél lang geleden. Dat gebeurde vóór de oerknal.

Het stuk dat nu volgt is best pittig, maar het wordt in andere bewoordingen in de andere thema's herhaald, zodat u aan het einde van het boek zeker zult weten, wie wij zijn, waar we vandaan komen, wat ons einddoel is, hoe ons leven in elkaar steekt, hoe we ons bewustzijn kunnen vergroten en wie ons daarbij helpen.

VÓÓR DE OERKNAL

Vóór de oerknal was er alleen zuiver geestelijk leven.

Dit geestelijke leven bestond/bestaat uit De Allesomvattende Liefdesenergieën.

De Allesomvattende Liefdesenergieën is Alles-Dat-Bestaat en dat moet u letterlijk opvatten.

Het is een Alles Overkoepelend Bewustzijn met gigantische krachten in zich.

Deze Allesomvattende Liefdesenergieën hebben altijd al bestaan en zullen altijd bestaan.

Ze zijn eeuwig, ze zijn onveranderlijk en ze bestaan uit louter liefde.

Deze Liefdesbron is wat wij God, Allah, Jehova, de Kosmos, het Grote Kosmische Geheel, het Al, de Albron, Al-Dat-IS, de Oerbron etc. noemen.

Het is de Bron van al het Leven, letterlijk.

De Allesomvattende Liefdesenergieën bestaat in Zichzelf en is compleet volmaakt in Zichzelf. Het is in feite onmogelijk om de Allesomvattende Liefdesenergieën te beschrijven.

Ons bewustzijn is veel te klein om een alles overkoepelend bewustzijn te kunnen begrijpen.

Woorden schieten dus tekort, maar om ons bestaan enigszins te kunnen begrijpen, heb ik toch woorden nodig om uitleg te kunnen geven aan de zin en de bron van ons aller bestaan.

Ik ben me ervan bewust, dat de uitleg primitief is, maar ik weet ook, dat wij alle kennis al in ons hebben en ik hoop daarom door mijn woorden uw innerlijk weten aan te raken, zodat u zult begrijpen wat ik bedoel.

De Allesomvattende Liefdesenergieën is het enige dat echt bestaat. Al het andere is fictie. Ik kom hier aan het eind van dit thema nog op terug om uit te leggen wat ik daarmee bedoel.

Wij bestaan in de Allesomvattende Liefdesenergieën en wij maken zelfs deel uit van dit grote geheel. Eerst nog niet, wij zijn later pas ontstaan.

De Allesomvattende Liefdesenergieën bestaat dus eerst in Zichzelf. Het is een statisch geheel, dat bestaat uit Liefde, Licht, Kennis, Wijsheid, Kracht, Macht en Schoonheid. Dit zijn de 7 goddelijke eigenschappen. Al deze eigenschappen zijn volmaakt en de ene eigenschap kan niet zonder de andere eigenschappen bestaan. Alle eigenschappen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Waar licht is, is ook tegelijkertijd liefde, kennis, wijsheid, kracht, macht en schoonheid aanwezig.

Licht = liefde = kennis = wijsheid = kracht = macht = schoonheid.

De Allesomvattende Liefdesenergieën heeft al deze eigenschappen in Zichzelf verenigd in de meest volmaakte vorm. Van al deze eigenschappen is de liefde is het belangrijkste. Alle andere eigenschappen worden getoetst door de liefde.

De Allesomvattende Liefdesenergieën zijn zuiver geestelijk van aard. Het is een Alles Overkoepelend Bewustzijn bestaande uit Liefdesenergieën. Bewustzijn is dus energie en energie is licht, liefde enz.

In de geestelijke/onstoffelijke wereld bestaat geen tijd, geen ruimte, geen afstand.

Alles bestaat tegelijkertijd en is overal aanwezig, in een soort eeuwig nu-moment.

Het begrip 'tijd' is met de aarde meegegeven om ons evolutieproces iets te vergemakkelijken.

Daarom zal ik wel over tijd spreken, omdat dat voor ons beter te begrijpen is.

(In één van de andere thema's ga ik dieper op het begrip 'tijd' in).

Alles dat bestaat, bestaat uit energie. Ook wij bestaan uit energie, verpakt in een stoffelijk jasje. Je hebt hogere en lagere energieën/energiefrequenties.

De Allesomvattende Liefdesenergieën zijn de Hoogste Energieën die er bestaan en kennen geen vorm, dus ook geen mannelijke of vrouwelijke vorm.

Er kwam een moment dat de Allesomvattende Liefdesenergieën Zichzelf wilde ERVAREN in alles dat Hij is. Daartoe keerde Hij Zich naar binnen en creëerde Hij uit Zichzelf exact eenzelfde wezen zoals Hij. Voor het gemak noem ik even de Allesomvattende

Liefdesenergieën: God de Vader, en het wezen dat Hij als eerste uit Zichzelf schiep: God de Zoon.

God de Zoon is eigenlijk God de Vader Zelf, maar dan in een ‘werkjasje’.

God de Zoon wordt ook wel aangeduid als “het Christusbewustzijn”.

Daarom staat in de Bijbel, dat Christus zegt: ”Mijn Vader en ik zijn één”.

Door het scheppen van God de Zoon kon de Allesomvattende Liefdesenergieën Zichzelf aankijken. Vanuit God de Zoon is toen al het andere leven ontstaan. God de Vader kon daardoor Zichzelf blijven, onaantastbaar en onveranderlijk, alleen bereikbaar voor De Zoon, Die Hij in wezen Zelf is. God de Vader en God de Zoon hebben samen *een deel* van het bewustzijn van de Zoon opgesplitst in ontelbare Godsvonken (een ander woord voor ‘Godsvonk’ is ‘Geest’). Wij, mensen en andere kosmische wezens, zijn zo’n Godsvonk/Geest. Wij kregen een eigen identiteit, maar we maakten tegelijkertijd wel deel uit van het geheel, dat wil zeggen, dat wij alles van de andere delen ook zelf ervoeren, omdat we in eenheid met alles leefden. Als Godsvonk bezaten wij ook de 7 goddelijke eigenschappen en wij konden naar hartelust hele werelden scheppen, wat wij ook deden. Er kwam dus beweging in het grote geheel vanuit het bewustzijn van de Zoon. De Vader blijft onveranderlijk wie Hij is. Alles bestaat in Hem, binnen Zijn grote Bewustzijn.

De Vader is en blijft een statisch geheel, maar vanuit de Zoon ontstond dynamiek.

Doordat het nu een dynamisch geheel werd met vele scheppingen van de Zoon en van de Godsvonken, ervoer God de Vader Zichzelf in hen.

Toen is er iets gebeurd, waardoor een aantal Godsvonken, waaronder ook wij, zich afkeerden van het geheel. Wat er precies gebeurd is, is voor ons menselijke bewustzijn niet te bevatten. Het resultaat was dat het bewustzijn van de Godsvonken die zich afkeerden van het geheel, afzwakte en ineenkromp. Zij zetten zich met grote kracht af, waardoor zij wegdreven uit de eenheid. Hun bewustzijn werd kleiner, hun scheppingsvermogen nam af en zij belandden uiteindelijk in het Niets, een vacuüm van onwetendheid en een totaal ontbreken van elke vorm van energie. Het enige dat bleef was de eigen identiteit, maar die was zich niet bewust van zichzelf of zelfs van het feit dat het leefde. Het was een leeg omhulsel, een schaduw van zichzelf. Het leefde weliswaar binnen het grote bewustzijn van de Vader, maar was zich daar niet van bewust. Het was onbewust geworden binnen in zichzelf. Je kunt het een héél klein beetje vergelijken met een struisvogel die zijn kop in het zand heeft gestoken. Deze ervaart totale duisternis, terwijl hij in de volle zon staat. Het innerlijke bewustzijn van de Godsvonk ervoer het Niets, terwijl het nog steeds in het Al verkeerde. De Godsvonken bezaten geen enkele kracht meer en konden niets meer uit zichzelf tot stand brengen. Daarom creëerden God de Vader en God de Zoon het stoffelijke universum, om de Godsvonken de gelegenheid te geven via een evolutionaire weg het bewustzijn van weleer weer in zichzelf te ontplooiën, *want alles bevond zich nog steeds in hen, maar zij waren zich dat niet bewust*. Toen volgde dus de oerknal.

God de Vader en God de Zoon hebben de stoffelijke werelden geschapen op een unieke en buitengewoon intelligente manier. Alles creëerden zij tijdens de oerknal. In de oerknal zat alles wat nodig was om de stoffelijke werelden tot leven te brengen. Zoals in een boomzaadje alles al in potentie aanwezig is om het zaadje uit te laten groeien tot een volwassen boom onder de meest gunstige omstandigheden, zo werd in één keer tijdens de oerknal alles gecreëerd wat in de stoffelijke werelden tot ontwikkeling gebracht zou gaan worden. Alles wat gecreëerd werd, had een in zichzelf ontwikkelende werking in de meest perfecte omstandigheden die vereist waren om tot ontwikkeling te kunnen komen. Alles zou ook geleidelijk tot ontwikkeling komen. Het leven op aarde en in de gehele stoffelijke kosmos is één grote kosmische ‘machinerie’ die zichzelf in stand houdt en tot ontwikkeling brengt, aangedreven door de oerenergie van de Vader, die deze energie met de schepping zelf meegaf. Daarom grijpt God niet in. Het is perfect zoals Hij alles heeft geschapen. Maar, dat

wij mensen met nog zoveel negativiteit en onvolmaaktheden geconfronteerd worden, heeft een andere oorzaak, die ik later uit zal leggen.

Voor de ontwikkeling van ons – menselijk - bewustzijn hebben God de Vader en God de Zoon 7 planeten gecreëerd, die samen ons evolutionaire pad vormen (waarover later ook meer).

Voor andere, onbewuste Godsvonken werden andere evolutionaire wegen gecreëerd, ook in het stoffelijke universum en eveneens tijdens de oerknal, maar zij evolueren op andere planetenstelsels en op andere manieren. Het universum is gevuld met leven op alle mogelijk denkbare en ondenkbare manieren. Het is een gigantisch groot geheel en alles is met elkaar verbonden. Wij, mensen, vormen maar een zeer klein onderdeel van dit gigantische grote geheel.

Het stoffelijke universum kent gradaties in stoffelijkheid.

Er bestaan grofstoffelijke werelden en fijnstoffelijke werelden, die allen in verfijninggraad oplopen, dat wil zeggen dat ze steeds fijnstoffelijker worden, waardoor ze uiteindelijk bijna doorzichtig worden. Hoe fijnstoffelijk een wereld ook is, ze behoort wel bij het stoffelijke leven. Het leven op aarde is grofstoffelijk en dat wil zeggen, dat de energie waaruit de aardse stof bestaat zwaar en traag is.

Iedere planeet heeft een eigen taak in het grote geheel.

Rondom *iedere* planeet, waarop levende wezens leven, bevinden zich fijnstoffelijke gebieden, waar iemand voor onbepaalde tijd verblijft om het afgelopen leven te evalueren en zich weer voor te bereiden op een volgend stoffelijk leven. Ook deze gebieden rondom de planeet kennen gradaties in fijnstoffelijk bestaan. Deze gebieden bestaan dankzij het feit, dat er levende wezens leven. Het bewustzijn van de levende wezens zelf creëert deze gebieden.

Het leven *rondom* een planeet is fijnstoffelijker van aard dan het leven op de planeet zelf.

Maar ook de planeten zelf onderscheiden zich in stoffelijkheid. De ene planeet is dus fijnstoffelijker van aard dan een andere. En dat heeft allemaal te maken met de staat van ontwikkeling van de planeet, want ook het totale planetenstelsel in het gehele universum kent zijn eigen plan van ontwikkeling.

Alle planeten bestaan dus niet alleen uit een stoffelijke substantie, maar hebben ook een geestelijke energie in zich en om zich heen.

Iedere planeet is een levend wezen, net als wij.

Iedere planeet heeft een eigen dimensie, een eigen dichtheid van energie en energie is bewustzijn. In wezen is iedere planeet een groot kosmisch wezen met een eigen kosmisch bewustzijn en met een eigen specifieke taak in het geheel van het universum.

Alles in de kosmos hangt met elkaar samen en wordt in stand gehouden door de Liefde van de Allesomvattende Liefdesenergieën. Zonder deze Liefde zou niets kunnen bestaan. Alles bestaat uitsluitend dankzij deze Liefde.

Voor velen is dit moeilijk te aanvaarden, als we naar het leven op aarde kijken zoals zich dat aan ons voordoet. Iemand zei ooit eens tegen mij: ‘Mevrouw, u zou het woord ‘liefde’ eens wat minder moeten gebruiken. Ik word daar een beetje kriegelig van, want de praktijk op aarde wijst wel anders uit’.

Ik kon de man niet helemaal ongelijk geven, maar ik hoop u met deze informatie uit de geestelijke wereld nader uit te leggen, dat alles in de kosmos alleen maar draait om de ontwikkeling van het liefdesaspect in ons zelf.

Laten we daarom eerst eens naar ons zelf kijken.

Wij zijn geschapen door de Allesomvattende Liefdesenergieën als een deel van Hemzelf.
Wat houdt dat precies in? Wat betekent het om een Godsvonk te zijn? We gebruiken ook allerlei andere termen om over ons zelf te spreken. We spreken over een persoonlijkheid, een ziel, een geest en een lichaam, maar wat is nu precies wat?
Laten we al deze begrippen eens nader bekijken.

DE BEGRIPPEN: ‘GODSVONK/GEEST’, ‘ZIEL’, ‘PERSOONLIJKHEID’ EN ‘HOGER-IK’

Het is duidelijk, dat de begrippen ‘Godsvonk/Geest, ziel, persoonlijkheid en Hoger-Ik niet altijd even duidelijk zijn voor iedereen. Sommigen verstaan onder dezelfde term verschillende dingen. Daarom lijkt het mij verstandig om deze begrippen even op een rijtje te zetten en te verduidelijken wat *ik* er onder versta.

Wij lopen rond in een aards lichaam en dat we van jongs af aan een eigen persoonlijkheid ontwikkelen, weten we wel, maar bij de termen ‘ziel’ en ‘geest’ wordt het wat moeilijker.

We nemen aan, dat iedereen een ziel en een geest heeft, maar we weten vaak niet precies wat we ons daarbij voor moeten stellen.

U kent vast de Baboeschka’s wel, die Russische poppetjes, waar binnen in het poppetje een ander poppetje zit verborgen en in dat poppetje zit wéér een poppetje verborgen, enzovoort.

Zo zitten wij, mensen, ook in elkaar.

Ons aardse menselijke lichaam, dat onze buitenkant vertegenwoordigt, is grofstoffelijk en met dit aardse grofstoffelijke lichaam bouwen wij van jongs af aan een eigen persoonlijkheid op.

Binnen in ons grofstoffelijke lichaam bevindt zich onze ziel in een fijnstoffelijk zielenlichaam en binnen in dat zielenlichaam bevindt zich onze Godsvonk/onze Geest in een fijnstoffelijk geestelijk lichaam. Alle lichamen hebben dezelfde vorm van ons aardse lichaam aangenomen.

Ons Hoger-Ik bevindt zich in het Bewustzijn van Moeder Aarde, maar staat wel met ons in voortdurend contact, door middel van een innerlijke verbinding.

Het zit best ingewikkeld in elkaar, want in principe is het allemaal nog verfijnder dan ik hier schets, maar ik houd het bij deze onderverdeling, omdat het anders ten koste gaat van de duidelijkheid.

In ons hebben wij dus meerdere, diepere lagen.

Ik begin met de diepste laag in ons: De Godsvonk/de Geest.

Wij zijn ontstaan als Godsvonk. Dat is een stukje van het Bewustzijn van de Zoon van God.

De Godsvonk is dus hetzelfde als de Geest van God, althans, een deeltje ervan.

De Geest/Godsvonk is onsterfelijk.

Wij zijn dus in wezen onsterfelijke geestelijke wezens.

Onze Godsvonk, die zich diep in ons bevindt, leeft in de eenheid met de Albron.

Dat betekent, dat de 7 goddelijke eigenschappen zich ook in onze Godsvonk bevinden.

Alle kennis, alle liefde, alle wijsheid, licht, kracht, macht en schoonheid van het hele heelal bevindt zich in de Godsvonk, dus ook in ons, want de Godsvonk bevindt zich ook in ons, weliswaar in een diepe laag, maar hij is in ons aanwezig. In ieder van ons!

Doordat wij ons echter innerlijk afgekeerd hebben van onze Albron, zijn wij ons daar niet meer van bewust. Om weer tot bewustwording te komen van wie wij in wezen zijn, is de evolutie geschapen. Ons gehele evolutionaire pad is er op gericht om onszelf te ontwikkelen in bewustzijn, om zodoende weer in contact te komen met de Godsvonk binnenin ons.

De moeilijkheid is, dat de Godsvonk erg diep in onszelf verscholen zit en omringd is door diverse lagen versluieringen. Pas door de groei van ons bewustzijn worden de versluieringen, stuk voor stuk, weggetrokken en komen wij dichterbij in contact met onze Godsvonk en dus ook met onze Schepper.

Daarvoor is het leven van vele levens op diverse stoffelijke planeten noodzakelijk, want daardoor krijgen wij de gelegenheid ons bewustzijn te ontplooien en te openen voor de diepere lagen in onszelf.

Toen de Godsvonk/de Geest binnenin zijn eigen bewustzijn wegdreef uit het Grote Geheel, bekleedde God de Zoon onze Godsvonk met een ziel. Dat deed Hij om de Godsvonk, die een deel van Hem Zelf is, te beschermen. De Godsvonk binnenin ons leeft nog steeds in de eenheid met de Allesomvattende Liefdesenergieën, maar als ziel en als persoonlijkheid zijn wij ons daarvan (nog) niet (helemaal) bewust.

De ziel

De ziel bevindt zich dus in ons in een minder diepere laag dan de Godsvonk. De ziel heeft haar eigen denken en voelen.

De ziel bouwt zich op gedurende de gehele evolutie. De ziel ondergaat dus op geestelijk niveau *het totale evolutionaire proces*.

De ziel groeit daardoor in geestelijk én in kosmisch bewustzijn. Dit doet zij door vele levens op stoffelijke planeten te leven, maar daarvoor heeft zij meerdere stoffelijke lichamen nodig.

Daarom bekleedt de ziel bij iedere incarnatie zichzelf met een persoonlijkheid, die geboren wordt in een grofstoffelijk lichaam. De ziel is nauw verbonden met de persoonlijkheid, want door middel van de persoonlijkheid doet de ziel ervaringen op en groeit zij in inzichten. De ziel stuurt de persoonlijkheid en communiceert met de persoonlijkheid d.m.v. gevoel. De gevoelens van de ziel zijn onze dieperliggende gevoelens.

De ziel leert niet alléén via de persoonlijkheid, maar ze leert zelf in de geestelijke gebieden ook nog erbij. De ziel bevindt zich overdag in de persoonlijkheid, maar treedt 's nachts uit het aardse grofstoffelijke lichaam om in de geestelijke gebieden in haar eigen fijnstoffelijke zielenlichaam zelf op haar eigen niveau ook nog ervaringen op te doen.

De ziel incarneert net zolang in verschillende persoonlijkheden tot de kennis en de eigenschappen van het totale leerpakket van de desbetreffende planeet verworven zijn en opgenomen zijn in de ziel.

De ziel is bijna onsterfelijk, want zij doorloopt de gehele evolutie, maar wordt aan het einde van haar evolutionaire weg opgenomen in de Godsvonk en daarmee in de Allesomvattende Liefdesenergieën. Zij legt dan haar zielenlichaam af en leeft verder in eenheid met de Godsvonk en het Albewustzijn.

De persoonlijkheid.

De ziel creëert samen met Moeder Aarde en de biologische aardse vader en moeder een aards lichaam, waarin een persoonlijkheid tot ontwikkeling gebracht moet worden.

Onze persoonlijkheid vormt de buitenkant, waar we op aarde het meeste mee te maken hebben. Daarom is onze persoonlijkheid voor ons het duidelijkst waarneembaar.

Vóór de geboorte bespreekt de ziel in de geestelijke gebieden rondom de planeet welke lessen zij wil leren en welke ervaringen zij wil opdoen in het komende stoffelijke leven.

Daarvoor krijgt de persoonlijkheid een bepaalde samenstelling van karaktereigenschappen mee, die tijdens ons leven op aarde uitgediept en uitgezuiverd dienen te worden. Dat vormt de basis van onze persoonlijkheid. Direct na de geboorte beginnen wij met de opbouw van de persoonlijkheid.

Bij de samenstelling van de karaktereigenschappen wordt geput uit het Hoger-Ik en natuurlijk spelen ook erfelijkheidsfactoren mee, want die zijn van tevoren zeer zorgvuldig uitgezocht.

De persoonlijkheid leeft maar één leven in deze samenstelling van karaktereigenschappen. De persoonlijkheid is dus sterfelijk.

De persoonlijkheid kent ook een eigen denken en voelen, net als de ziel en de geest. Tijdens het leven ontwikkelt de persoonlijkheid bepaalde eigenschappen, doet de gewenste ervaringen van de ziel én van zichzelf op en zo creëren ziel én persoonlijkheid samen hun eigen werkelijkheid op aarde.

De persoonlijkheid realiseert dus de wensen van de ziel, althans dat is de bedoeling. Maar omdat de persoonlijkheid ook zelf een eigen denkwereld en een eigen gevoelsleven kent, kan de persoonlijkheid wel eens de wensen van de ziel negeren en gewoon doen waar ze zelf zin in heeft. Natuurlijk mag de persoonlijkheid ook haar eigen wensen verwezenlijken, als zij maar in harmonie zijn met wat afgesproken is en het een verrijking van het zielenleven tot gevolg heeft. Wanneer de persoonlijkheid daarvan afwijkt, reageert de ziel daar meestal op door de persoonlijkheid een bepaald gevoel te geven. Blijft de persoonlijkheid op het van te voren afgesproken pad, dan zal de persoonlijkheid zich meestal wel goed in zijn vel voelen, maar wijkt een persoonlijkheid af van het pad, dan gaat dit vaak gepaard met gevoelens van onzekerheid, twijfel, spijt etc. Zó probeert de ziel de persoonlijkheid te sturen, door middel van gevoel. Luisteren naar je diepere innerlijke gevoelens is daarom heel belangrijk. Zij vormen een leidraad.

Na het leven op aarde wordt de persoonlijkheid tijdens het stervensproces afgelegd en alle eigenschappen, alle kennis en alle ervaringen die tijdens het aardse leven verinnerlijkt zijn (d.w.z. die de persoonlijkheid zich heeft eigen gemaakt), worden door de ziel opgenomen.

Zoals de ziel aan het einde van de gehele evolutie haar zielenlichaam aflegt en opgenomen wordt in het geestelijke lichaam van de Godsvonk, zo wordt datgene dat de persoonlijkheid zich tijdens het aardse leven heeft eigen gemaakt opgenomen in de ziel, wanneer het aardse stoffelijke lichaam sterft.

Dat gebeurt na ieder stoffelijk leven. De persoonlijkheid is slechts éénmalig. De persoonlijkheid leeft dan op geestelijk niveau verder *in* de ziel. De ziel en de geest leven samen verder in het fijnstoffelijke lichaam van de ziel in de geestelijke gebieden rondom de planeet van het laatste stoffelijke leven. Zij leven daar verder in het geestelijke gebied van het bewustzijnsniveau van de ziel.

Daarnaast gaat tegelijkertijd ook nog, tijdens het stervensproces van de persoonlijkheid, een afdruk van alle *positieve* verworvenheden naar het zogenaamde 'Hoger-Ik'.

Het Hoger-Ik.

Het Hoger-Ik is de optelsom van alle positieve kennis, alle positieve ervaringen en alle positief ontwikkelde eigenschappen van al je levens.

Alles wat een ziel in de evolutie geleerd heeft blijft bewaard en is te allen tijde oproepbaar.

Al levende bouwt een ziel via de vele persoonlijkheden dus heel veel kennis, ervaringen en eigenschappen op. Het Hoger-Ik bestaat uitsluitend uit de *positieve* kennis, ervaringen en eigenschappen. In het Hoger-Ik worden namelijk de 7 goddelijke eigenschappen: licht, liefde, kennis, wijsheid, kracht, macht en schoonheid, opgebouwd. Bij ieder nieuw leven groeit dus ook het Hoger-Ik in bewustzijn van de 7 goddelijke eigenschappen.

En bij ieder nieuw stoffelijk leven wordt er tevens geput uit deze eerder verworven positieve eigenschappen om ze aan een persoonlijkheid mee te geven in een nieuwe incarnatie voor verdere ontwikkeling.

Het Hoger-Ik bevindt zich in de Geest van de planeet, waar de ziel op dat moment in haar evolutie verblijft, maar heeft wel een innerlijke verbinding met de ziel en de persoonlijkheid.

Volledigheidshalve wil ik nog even vermelden, dat hoewel onze Godsvonk/Geest, ziel, persoonlijkheid en Hoger-Ik onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, ieder deelaspect wel leeft in zijn eigen realiteit/dimensie, een eigen ‘voertuig’/lichaam heeft én eigen denken en voelen.

In de aardse persoonlijkheid bevindt zich slechts *een deel/een straal* van de Godsvonk/Geest, van de ziel en van het Hoger-Ik. *De verbinding* vanuit de straal binnenin ons naar de rest van de Godsvonk/Geest, de ziel en het Hoger-Ik, die zich in hun eigen dimensie bevinden, is in de persoonlijkheid aanwezig. Die verbindingen bevinden zich in de fijnstoffelijke lichamen van de deelaspecten in de diepere lagen binnenin ons. Het diepst in de mens bevindt zich de straal van de Godsvonk/Geest in een fijnstoffelijk geestelijk lichaam. Daaromheen bevindt zich de straal van de ziel in een fijnstoffelijk zielenlichaam en daaromheen bevindt zich de persoonlijkheid in een grofstoffelijk aardse lichaam. Ook het Hoger-Ik heeft zijn eigen innerlijke verbindingen met al onze deelaspecten.

Ik zei het net al: in ons Hoger-Ik worden al onze positieve eigenschappen, kennis en vaardigheden bewaard, maar wat gebeurt er met de negatieve verworvenheden die wij ongetwijfeld ook hebben opgedaan in al onze levens?

De negatieve kwaliteiten, die de persoonlijkheid heeft ontwikkeld, blijven ook bewaard. Deze worden eveneens, stukje bij beetje, meegegeven aan een volgende persoonlijkheid om overwonnen te worden tijdens het aardse leven. Daarom krijgt iedereen bij de geboorte naast goede eigenschappen ook minder goede eigenschappen mee, waaraan gewerkt moet worden. Je bent pas klaar met al je levens op aarde, als de ‘zak met negatieve kwaliteiten’ leeg is en je alleen nog maar bestaat uit positieve kwaliteiten. Dat wil niet zeggen, dat je dan volmaakt bent, maar dat wil wel zeggen dat het liefdesaspect in jezelf zodanig gegroeid is, dat je elke vorm van negativiteit om kunt buigen naar positiviteit. Je ziet dan in, dat negativiteit in wezen heel positief is, omdat het je gebracht heeft tot positiviteit. (Daarover straks meer). Je staat dan pas aan het begin van de ontdekking van wat echte universele liefde/positiviteit allemaal in zich herbergt.

WAT IS BEWUSTZIJN?

Wat is bewustzijn nu eigenlijk precies?

Wanneer we van bewustzijn spreken, dan spreken wij van de mate waarin iemand zichzelf heeft opengesteld voor de goddelijke, universele Albron in zichzelf.

Ons bewustzijn is een deel van het Albewustzijn.

Dat betekent, dat het grote geheel al in onszelf aanwezig is en dat betekent ook, dat ons bewustzijn een *goddelijk* bewustzijn is. Alleen zit dit goddelijke bewustzijn diep in ons verscholen in de Godsvonk. Daarom kunnen we het nog niet volledig tot uitdrukking brengen. Om dat te bewerkstelligen hebben wij de evolutie nodig.

Niet alleen *ons* bewustzijn is een deel van het Albewustzijn, maar letterlijk alles heeft bewustzijn, want alles dat bestaat is afkomstig uit het Albewustzijn van de Allesomvattende Liefdesenergieën. Bewustzijn is energie en energie is bewustzijn. Alles wat stoffelijk is, bestaat uit energie, zelfs de zogenaamde 'vaste materie'. Dus ook de zogenaamde 'dode dingen' hebben een eigen geestelijk bewustzijn in zich. Dit bewustzijn dringt gewoon door de stof heen. Daarom straalt ieder stoffelijk omhulsel een bepaalde hoeveelheid energie uit en is dus op de één of andere manier levend. Natuurlijk wel in allerlei verschillende gradaties, maar al is iets nog zo klein, het heeft wél bewustzijn, want anders kan het niet bestaan.

Dus, hoe onvoorstelbaar sommigen van ons dit wellicht ook vinden, zelfs een steen of een auto heeft een bewustzijn. Dus ook planten en dieren hebben een eigen bewustzijn, weliswaar in minder ontwikkelde vorm dan bij ons mensen, maar zij hebben een bewustzijn.

Ook hun bewustzijn groeit volgens een bepaalde evolutieweg, die speciaal voor hen is gecreëerd.

De ontwikkeling van *ons* bewustzijn.

Aan het begin van onze stoffelijke en geestelijke evolutie zijn wij als een leeg omhulsel, als piepklein energiebronnetje, begonnen aan onze ontwikkeling in bewustzijn (=licht=liefde enz.) en in de stof.

Wij ontwikkelen ons niet alleen in geestelijk bewustzijn, maar wij doen ook onze ervaringen op in diverse stoffelijke belichamingen, die ieder ook een eigen ontwikkeling met zich meebrengen. In het begin gaan stoffelijke en geestelijke ontwikkeling samen met elkaar op, maar wanneer de stoffelijke ontwikkeling een bepaald stadium heeft bereikt, worden beide ontwikkelingen losgekoppeld van elkaar en gaan stoffelijk kleed en geestelijk bewustzijn apart verder met hun eigen ontwikkeling.

De stoffelijke ontwikkeling is een hulpmiddel om tot geestelijke ontwikkeling te komen. De geestelijke ontwikkeling is het belangrijkste. Dat is wie wij zijn.

Door middel van de evolutie, dus door het leven van vele levens op diverse planeten, krijgen wij de gelegenheid ons bewustzijn op te bouwen, uit te breiden en te vergroten. Dit doen wij door middel van lessen in negativiteit en positiviteit, waarop ik straks iets uitgebreider inga.

Alles in de Kosmos is erop gericht, opdat wij geestelijk kunnen groeien, omdat ons dat uiteindelijk brengt naar ons einddoel: éénwording van ons bewustzijn in de volmaaktheid van de Allesomvattende Liefdesenergieën en van daaruit gaat het nóg weer verder.

Omdat de ontwikkeling van ons bewustzijnsproces is gestart vanaf het 'Niets', is ieder mens 'onbewust' begonnen aan zijn evolutionaire weg.

Wanneer iemand ‘onbewust’ is, wil dat zeggen dat hij de 7 goddelijke eigenschappen nog niet in zichzelf heeft ontdekt en leeft hij dientengevolge in liefdeloosheid, in onwetendheid en in duisternis. De weg van een ‘onbewust’ bewustzijn naar een ‘volledig AI-bewustzijn’ is een lange weg van vele, vele levens op meerdere planeten.

Bewustzijn is eeuwig.

Bewustzijn kan wel slapen (d.w.z. ‘onbewust zijn’), maar kan niet sterven.

Dat betekent dat wij eeuwig leven, hoewel het leven op aarde wel eindig is, maar na ons aardse bestaan leeft ons bewustzijn gewoon verder in een andere vorm en in een andere realiteit. Je gaat slechts van de ene dimensie in een andere over, mét behoud van je bewustzijn.

Jonge en oude zielen.

Zowel op aarde als in de geestelijke wereld leven we in en vanuit ons bewustzijn, zoals wij dat zelf in onze evolutie hebben opgebouwd. Ieder van ons heeft dus een eigen staat van bewustzijn. Niet iedereen heeft dezelfde mate van bewustzijn in zichzelf ontwikkeld.

Dat komt, omdat de één wellicht eerder aan zijn evolutie is begonnen dan een ander. Er bestaan dus jonge en oude zielen. Oude zielen worden vaak geassocieerd met wijze zielen, en vaak is dat ook wel juist, omdat oudere zielen meer levens hebben geleefd en dus meer kansen hebben gehad om lessen te leren en ervaringen op te doen. Maar niet iedere oude ziel is per definitie een wijze ziel. Door onze eigen vrije wil hebben wij namelijk de keuze of wij snel willen leren of niet.

Aan het begin van onze evolutie hadden wij nog geen eigen vrije wil, maar leefden wij volgens het plan dat de goddelijke wereld voor ons heeft bedacht. Pas op de aarde hebben wij voor de eerste keer in de evolutie een eigen vrije wil en daarmee kunnen we doen en laten wat we willen. Ik kom hier later nog op terug.

We kunnen dus snel of langzaam evolueren, al naar gelang we zelf willen. Dat hangt af van onze bereidheid of we willen leren van onze levenssituaties of niet. Sommige zielen kunnen door hun eigen vrije wil vele, vele levens in negativiteit blijven hangen, waardoor ze wel oud worden, maar niet wijzer. Het overkomt ons allemaal dat we meerdere keren blijven hangen in negativiteit, maar vroeger of later zullen we weer in beweging komen. Vaak zullen we daarvoor eerst met schokkende levenservaringen moeten worden geconfronteerd om onze ogen weer te openen. En hoewel dat geen prettige ervaringen zijn, zorgen deze ervaringen er wél voor, dat we weer verder kunnen gaan met onze evolutie.

Overigens, in de geestelijke gebieden rondom de aarde leven de zielen met hetzelfde bewustzijnsniveau samen met elkaar. Dit in tegenstelling tot het leven op aarde, waar zielen van allerlei verschillende stadia van bewustzijnsniveau’s met en door elkaar heen leven.

Jonge en oude mensen.

Naarmate we als *mens* ouder worden, worden we ook geacht wijzer te worden. Veelal gebeurt dat ook wel door de vele levenservaringen die we opdoen, maar wanneer iemand niet wil leren van zijn levenservaringen, dan doet hij wel de ervaringen op, maar mist hij de inzichten die daarmee gepaard hadden moeten gaan. Het is tevens de bedoeling dat wij door de levenservaringen ook inzichten verwerven. Als die inzichten niet verworven worden, zal iemand waarschijnlijk nog een keer dezelfde levenservaringen op moeten doen, net zolang tot hij wél de inzichten verwerft die noodzakelijk zijn voor zijn bewustzijnsontwikkeling. Dat is

de reden, waarom we vaak in dezelfde situaties terecht komen, maar dan in andere omstandigheden of met andere personen, net zolang tot de les is geleerd. Dan verdwijnen de situaties, om uiteraard weer plaats te maken voor nieuwe, want we zijn nooit uitgeleerd. Inzet, de wil om te leren en de keuzes die wij maken met onze vrije wil, bepalen de snelheid waarmee we ons bewustzijn ontwikkelen.

Overigens kan een ouder iemand op aarde een nog jonge ziel zijn, terwijl een jong mens al een oude ziel kan zijn. Leeftijd op aarde zegt dus niets over de grootte van een bewustzijn. In de geestelijke wereld gaat dat meestal wel op, dat wil zeggen dat een oude ziel vaker een groter en ruimer bewustzijn heeft dan een jonge ziel, maar dat is ook niet *altijd* het geval. Het leuke is, dat zielen die al ver gevorderd zijn in de evolutie en dus al een grote mate van liefde in zichzelf ontwikkeld hebben, in de geestelijke wereld qua verschijningsvorm er meestal heel jong uitzien en een ongelooflijk groot gevoel van humor hebben.

De ontwikkeling van ons bewustzijn heeft uitsluitend te maken met de ontwikkeling van liefde in onszelf. De mate van liefde bepaalt de grootte van het bewustzijn. Alles wat we denken en doen wordt getoetst door het liefdesaspect. Vanuit de geestelijke wereld wordt hoofdzakelijk gekeken naar de *motivatie* van waaruit we denken en handelen. Onze motivatie is bepalend voor wat we ten gevolge daarvan op ons pad terugkrijgen aan zowel positieve als negatieve levensomstandigheden/situaties.

Er is verschil tussen de uitingen van het bewustzijn in de geestelijke wereld en op aarde.

In de geestelijke wereld

Na een aardse leven verblijft ons bewustzijn in de vorm van onze ziel voor onbepaalde tijd in de geestelijke wereld rondom de aarde vóór we weer in een nieuw lichaam naar de aarde gaan. Wanneer je in de geestelijke wereld verblijft, komt ons bewustzijn onmiddellijk tot uitdrukking in vormen, licht, kleuren, klanken en schoonheid óf afwezigheid daarvan, al naar gelang de staat van bewustzijn. Dit alles wordt automatisch gecreëerd door ons bewustzijn en is de natuurlijke uitdrukking van ons bewustzijn zelf.

In de geestelijke wereld leef je in je eigen staat van bewustzijn, d.w.z. dat je leeft in je eigen innerlijke belevingswereld. Dat moet je letterlijk opvatten. Niet alleen leef je innerlijk in je eigen staat van Zijn, maar ook de uiterlijke leefomstandigheden om je heen wordt bepaald door hoe jouw eigen innerlijke leefwereld eruitziet. Zoals je dus van binnen bent, zo zien je uiterlijke leefomstandigheden er ook uit. Als je van binnen positief/mooi bent, dan zie je qua verschijningsvorm er ook mooi uit en is je uiterlijke leefwereld ook mooi. Wat negativiteit betreft geldt natuurlijk hetzelfde.

Hoewel er in de kosmos eigenlijk alleen positiviteit gekend wordt, bestaat er in de geestelijke wereld nog wel negativiteit. Dat komt, omdat de nog 'onbewuste' mens na zijn aardse overgang in zijn eigen negativiteit in de geestelijke gebieden rondom de aarde verder leeft. Maar dat is het resultaat van de innerlijke belevingswereld die tot uitdrukking gebracht wordt volgens de staat van bewustzijn, die alleen nog het negatieve in zich kent. Lelijk van binnen, lelijk qua verschijningsvorm en ook de uiterlijke leefomstandigheden zijn lelijk, maar elk bewustzijn groeit en ontdoet zich vroeg of laat van negativiteit.

De geestelijke wereld kent dus prachtige uitingvormen, maar ook lelijke en dat heeft allemaal te maken met het bewustzijn dat zich uit.

Even voor de duidelijkheid: ik heb het hier over de geestelijke gebieden *rondom* de aarde.

Op aarde

Op aarde is dat toch enigszins anders.

Op aarde leven we weliswaar ook in onze eigen staat van bewustzijn, van binnen, maar de uiterlijke leefomstandigheden van de aarde zijn, zoals ze *aan de aarde* zijn meegegeven. Wanneer iemand in een krottenwijk leeft, wil dat niet zeggen, dat hij nog 'onbewust' is, of wanneer iemand in een grote villa op een paradijselijk eiland leeft, wil dat niet automatisch zeggen, dat hij een hoog ontwikkelde ziel is. Bovendien kan op aarde in een prachtig lichaam een 'onbewuste' ziel leven, of in een mismaakt lichaam een hoogontwikkelde ziel leven. Dat is in de geestelijke wereld onmogelijk. Daar geldt: 'Zoals je van binnen bent, zo zie je er ook uiterlijk uit en zo zijn ook je uiterlijke leefomstandigheden'.

Op aarde is dat echter anders en dat heeft te maken met de lessen die we moeten leren en de ervaringen die we op willen doen. Daarom is het leven op aarde zo waardevol. Het geeft ons mogelijkheden om te leren, die we in de geestelijke wereld niet hebben.

Hier op aarde richt ons bewustzijn zich naar buiten op het aardse leven, zoals zich dat aan ons voor doet. Ons bewustzijn zit "gevangen" in ons aardse lichaam, waardoor het gedwongen wordt in vertraagd tempo zijn gedachten en ideeën vorm te geven d.m.v. ons lichaam. Dat heeft als voordeel, dat we rustig eerst ergens over na kunnen denken vóór we tot handelen overgaan.

In de geestelijke wereld daarentegen worden onze gedachten onmiddellijk werkelijkheid.

De aardse werkelijkheid bestaat uit het lichaam van moeder aarde met haar natuur, zoals zij dat heeft gecreëerd. Deze werkelijkheid is niet alleen een aardse, maar ook een kosmische werkelijkheid. Zij is dus vanuit de geestelijke wereld gezien reëel. De aardse werkelijkheid is voor iedereen hetzelfde, maar de *beleving* van deze werkelijkheid is weer voor iedereen verschillend. Door onze gedachten, door onze daden, maar vooral door ons gevoel, door onze innerlijke beleving van wat wijzelf creëren, geven wij een extra dimensie aan ons aardse bestaan. Zodoende creëert ieder van ons zijn eigen unieke aardse werkelijkheid op een neutrale aarde die voor ons allemaal hetzelfde eruit ziet. Het totale wereldgebeuren creëren wij samen door middel van onze gedachten, die wij in daden omzetten. Alles op aarde is eerst gedacht en daarna vorm gegeven. Iedereen op deze aarde geeft dus inhoud aan zijn eigen leven door zijn eigen specifieke manier van denken en doen, maar hij helpt tevens mee om inhoud te geven aan het leven van ons allemaal.

We leven hier op aarde eigenlijk in 2 dimensies tegelijkertijd: in de 3^e én in de 4^e dimensie.

De 3^e dimensie is de aardse werkelijkheid zelf, het zichtbare, maar de wereld van onze gedachten en gevoelens binnenin ons, het onzichtbare, is de werkelijkheid van de 4^e dimensie. De leefgebieden van de geest en de ziel binnenin ons zijn van nog hogere dimensies, maar die ervaren wij (nog) niet (helemaal) met ons aardse bewustzijn.

Het denken en het voelen van onze persoonlijkheid is erg beweeglijk en veranderlijk, want naarmate onze gedachten en gevoelens veranderen, verandert ook onze innerlijke werkelijkheid mee. Wij beleven van binnen de 4^e dimensie, terwijl we leven in de 3^e dimensie van het aardse bestaan. Ons aardse lichaam houdt ons denken en voelen in de 3^e dimensie 'gevangen', zodat onze geest en ziel vanuit de 4^e dimensie de 3^e dimensie van het aardse bestaan kunnen meebeleven.

Als je met dit aardse bewustzijn een kijkje mag nemen in het hiernamaals, in de geestelijke gebieden van de 4^e en de 5^e dimensie, dan kom je in een werkelijkheid terecht, waarvan je het bestaan nooit had vermoed.

Het is dan ook zeer moeilijk om iemand die deze realiteit niet kent, te vertellen hoe het daar is. Woorden schieten vaak tekort, omdat de aarde slechts voor een *klein* gedeelte een afspiegeling is van de geestelijke wereld. De geestelijke wereld is veel groter en dan heb ik het alleen nog maar over de geestelijke gebieden die zich direct rondom de aarde bevinden en die bij de aarde behoren. De geestelijke wereld buiten ons stoffelijke aardse gebeuren is gigantisch groot.

De aardse realiteit is alleen realiteit op aarde, net zoals een toneelspel alleen op het toneel een bepaalde 'realiteit' weergeeft. De spelers op het toneel weten echter dat zij in hun toneelspel een schijnrealiteit neerzetten, in tegenstelling tot ons. Wij denken dat de aardse realiteit onze enige realiteit is en dat er geen andere realiteiten bestaan. Daarom is het leven op aarde voor ons heel serieus. Het is de enige, echte realiteit, waarmee wij te maken hebben met ons aardse persoonlijkheidsbewustzijn. Ons geestelijke bewustzijn en ons zielenbewustzijn, dieper in ons, weten wel beter. Maar het is goed, dat wij afgesloten in de aardse realiteit leven, omdat onze levenslessen dan dieper bij ons binnen kunnen komen.

Voor de ontwikkeling van ons bewustzijn is het noodzakelijk dat wij ons in eerste instantie volledig richten op de aardse realiteit. Pas wanneer wij ontdekken dat de aardse realiteit ons niet gelukkig kan maken, gaan wij op zoek naar de geestelijke kwaliteiten in onszelf en dan komen wij vanzelf in aanraking met de geestelijke wereld en onze dieperliggende gevoelens die ons wel gelukkig kunnen maken, want alleen de geestelijke realiteit is de enige echte realiteit.

We moeten in al onze levens op aarde *alle* ervaringen van de aardse werkelijkheid én van de geestelijke werkelijkheid rondom de aarde hebben beleefd. Daarom leeft iedereen levens die soms zeer aards/materieel gericht zijn en soms zeer geestelijk van aard zijn. Het één is niet slechter of beter dan het andere. Het hoort gewoon tot de levenservaringen die de planeet aarde ons te bieden heeft en elk leven is daarom, zonder uitzondering, zeer waardevol.

REÏNCARNATIE

Ik heb me vroeger nooit beziggehouden met de vraag of reïncarnatie bestaat of niet. Daar ging mijn belangstelling niet naar uit, maar toen de uitredingservaringen in de jaren 1987-1988 begonnen, kon ik daar niet omheen. Wanneer je namelijk in de geestelijke gebieden rondom de aarde verkeert en je mag in je dagelijkse aardse bewustzijn meenemen wat je daar hebt gedaan, dan *weet* je gewoon dat reïncarnatie bestaat.

Reïncarnatie wil zeggen, dat je meerdere levens leeft.

Wanneer een stoffelijk leven op een planeet ten einde is, houdt het leven niet op. Het bewustzijn trekt zich alleen uit het stoffelijke kleed terug en leeft in een verfijndere vorm om de planeet in de geestelijke gebieden verder, tot het weer tijd wordt voor een volgend, nieuw stoffelijk leven op de planeet.

Reïncarnatie is zelfs een zeer essentieel onderdeel van de geestelijke ontwikkeling van ons bewustzijn. De ontwikkeling van ons bewustzijn is een enorm groot kosmisch gebeuren en strekt zich uit ver voorbij één aards leven. Wij moeten ons bewustzijn weer opnieuw opbouwen vanaf punt 'nul' tot 'alles'. Zonder reïncarnatie is dat niet mogelijk. Door reïncarnatie kunnen wij groeien in Zelfbewustzijn en in Godbewustzijn.

Het doel van reïncarnatie is:

om te groeien in bewustzijn,

om kennis en ervaringen op te doen

om onszelf te leren kennen tot in het diepst van ons wezen

om liefde te worden

om uiteindelijk in volledig bewustzijn weer één te worden met onze Schepper, de Allesomvattende Liefdesenergieën, want in wezen zijn we dat al, maar we beseffen het niet.

Bijna niemand op aarde is zich ervan bewust, dat hij in vorige levens heeft geleefd. Deze wetenschap wordt voor ons geborgen gehouden, omdat wij het niet aan zouden kunnen weten wat wij in vorige levens zoal hebben gedaan. Ons evolutionaire pad is tot nu toe een pad geweest, waarop we voor het merendeel in negativiteit hebben geleefd. Voor de ontwikkeling van ons bewustzijn is het noodzakelijk dat wij alle vormen van negativiteit eerst beleefden om daarna te komen tot de ontwikkeling van de positieve kwaliteiten in ons. Dat betekent, dat eerder geleefde levens uit méér negativiteit bestonden dan het leven dat wij nu leiden. Ons bewustzijn is nog niet groot genoeg om die wetenschap aan te kunnen. Daarom is het voor onze eigen bescherming zó geregeld, dat wij geen wetenschap hebben van vorige levens. Stel je voor, dat je zou weten, dat je moeder, je collega of je buurman jou in een vorig leven iets verschrikkelijks heeft aangedaan, dan zou je direct al een vooroordeel tegen hen hebben. Bovendien is de kans groot, dat je hen de mogelijkheid ontnemt hun vroegere daden goed te maken aan jou. Ditzelfde geldt natuurlijk ook omgekeerd van ons naar anderen toe, want allemaal hebben wij wel wat dingen aan anderen goed te maken.

Tijdens het stervensproces ziet ieder mens zijn eigen leven in een film aan zich voorbij gaan. Daarbij ervaar je zelf innerlijk wat je een ander - soms bewust, soms onbewust - hebt aangedaan.

Maar omdat tijdens het stervensproces de persoonlijkheid afgelegd wordt, verdwijnen daarmee tegelijkertijd de aardse gevoelens. De ervaringen en de kennis van de persoonlijkheid worden dan opgenomen in de ziel. De ziel heeft haar eigen denken en voelen. Daarom kijkt de ziel vanuit de geestelijke wereld heel anders tegen de gebeurtenissen van het afgelopen leven aan dan wij hier op aarde in onze persoonlijkheid zouden hebben gedaan. De ziel gaat in de geestelijke wereld plannen maken om dingen die fout zijn gegaan weer goed te maken en zij

krijgt door middel van reïncarnatie hiertoe de gelegenheid. Daarom is het voor de nieuwe persoonlijkheid een zegen/een genade om niets af te weten van vorige levens.

Ieder nieuw leven kan daardoor beginnen met een 'schone lei'.

Vorige levens blijven wel een rol spelen in ons huidige leven. Daar ontkomen wij niet aan, want wij krijgen eigenschappen mee, die wij al eerder ontwikkeld hebben of nog moeten ontwikkelen en wij krijgen ook te maken met de gevolgen van onze handelingen uit vorige levens, maar daarvan zijn wij ons – gelukkig - niet bewust, zodat wij vol 'frisse moed' aan een nieuw leven kunnen beginnen. We krijgen iedere keer weer opnieuw een nieuwe kans om gedane zaken ten goede te keren.

ONZE EVOLUTIONAIRE WEG

God de Vader en God de Zoon hebben voor ons mensen een ontwikkelingsweg samengesteld die bestaat uit het leven van vele levens op 7 verschillende planeten. Deze planeten bevinden zich niet allemaal in ons zonnestelsel, maar hebben ieder hun eigen plaats ergens verspreid over het gehele universum. Zij vormen samen echter wel een evolutionair planetenstelsel, dus één geheel, zoals bijvoorbeeld 'de grote beer' uit meerdere sterren bestaat.

Deze 7 planeten zijn hoofdplaneten. Verder zijn er nog overgangsplaneten, waarop wij ook nog levens leven. Het leven op deze overgangsplaneten bereidt ons voor op het leven op de volgende hoofdplaneet. Niet iedere hoofdplaneet heeft overigens overgangsplaneten.

In de serie van 7 planeten is de aarde de 3^e planeet.

We zijn dus al een eindje op weg op ons evolutionaire pad.

Wanneer wij onze evolutie begonnen zijn op de 1^e planeet en wij alles hebben geleerd wat deze planeet ons te bieden had, dan wordt ons bewustzijn direct vanaf de 1^e planeet overgeheveld naar de 2^e planeet. Wanneer we klaar zijn met de 2^e planeet, gaan we verder met onze evolutie op de planeet aarde en wel direct in een menselijke vorm.

Maar als wij als mens klaar zijn met onze lessen en ervaringen op de aarde, evolueren wij eerst nog een poos verder in de geestelijke gebieden rondom de aarde.

Daar klimt ons bewustzijn op in steeds hoger wordende geestelijke stadia van bewustzijn.

Wij verblijven net zolang in de geestelijke gebieden rondom de aarde tot ons bewustzijn alles heeft opgenomen wat het kon leren op geestelijk gebied rondom de aarde. Want ook op dat gebied heeft Moeder Aarde ons nog heel veel te leren, maar dat doen wij dan niet meer in een grofstoffelijk lichaam. Deze geestelijke gebieden zijn van een ongekende schoonheid, waar wij ons geen voorstelling van kunnen maken. Zij zijn zó mooi, dat niets op aarde daarmee te vergelijken valt. Ook deze prachtige gebieden horen bij het leerpakket van Moeder Aarde en daarom mogen wij ook hier onze ervaringen opdoen en onze lessen leren.

Wanneer wij klaar zijn met onze gehele stoffelijke en geestelijke ontwikkeling op aarde, gaan wij van daaruit niet direct naar de 4^e planeet, maar komen we eerst terecht op een overgangsplaneet.

Hoe het daarna precies verder gaat... daar weet ik het fijne niet van, behalve dan dat we op de 5^e, de 6^e en als laatste op de 7^e planeet incarneren. Aan het einde van al onze levens op de 7^e planeet is ons bewustzijn zó groot geworden, dat wij weer volledig één worden met het Albewustzijn.

Hoewel er voor ons mensen 7 planeten gecreëerd zijn, waarop wij onze evolutionaire weg kunnen bewandelen, zijn er zelfs voor ons verschillende evolutionaire mogelijkheden geschapen.

Eén mogelijkheid is, dat een 'onbewuste' ziel haar evolutionaire weg is begonnen op de 1^e planeet en vervolgens de gehele serie van 7 planeten doorloopt, inclusief overgangsplaneten.

Een andere mogelijkheid is, dat een 'onbewuste' ziel begonnen is aan haar evolutie direct op de planeet aarde als een ééncellig organisme in het mineralenrijk. Van daaruit evolueert zij dan verder op de aarde naar het plantenrijk, dan door naar het dierenrijk om vervolgens de evolutie voort te zetten als mens op aarde. Haar evolutionaire weg beslaat dan maar 5 planeten: van planeet 3 t/m 7, inclusief overgangsplaneten.

Is een ziel begonnen aan haar evolutionaire ontwikkeling op de 1^e planeet, dan is zij daar ook begonnen als een ééncellig organisme met een zeer kort leven.

Gedurende de daarop volgende levens ontwikkelt het leven zich zowel in stoffelijk als in geestelijk opzicht. Ieder groeiend bewustzijn moet ervaringen opdoen in het stoffelijke én het geestelijke.

In het begin, dat wil zeggen: op de 1^e en de 2^e planeet, gaan de stoffelijke én de geestelijke ontwikkelingen nog gelijk met elkaar op. Datzelfde geldt ook voor de ontwikkeling die op de aarde is begonnen in het mineralenstadium t/m het dierenrijk. Beide evolutionaire wegen komen tezamen in het mensdom op aarde.

Op de 1^e en de 2^e planeet verloopt de ontwikkeling van ons bewustzijn volgens een vooropgezet plan. Datzelfde geldt voor de eerste ontwikkelingsstadia op de aarde t/m het dierenrijk. Wij hebben dan nog niet de beschikking over een vrije wil. De hoger ontwikkelde diersoorten hebben overigens wél een zeer beperkte keuzemogelijkheid.

Pas op de 3^e planeet, de aarde, als wij ons ontwikkeld hebben tot het menselijke stadium, krijgen wij voor de eerste keer in de evolutie de beschikking over een eigen vrije wil.

Maar de volledige vrije wil wordt nog niet direct in de éérste menselijke incarnaties in zijn geheel aan ons meegegeven. Dat wordt geleidelijk aan opgebouwd.

De eerste menselijke levens gaan eerst nog zowel stoffelijk als geestelijk gelijk met elkaar op. Na verloop van een aantal menselijke levens, wanneer de geest en de ziel gewend zijn aan het aardse menselijke lichaam, ontwikkelt het geestelijke deel zich apart van het stoffelijke lichaam. De mens wordt op dat moment geheel verantwoordelijk voor zijn eigen doen en laten en vanaf dát moment krijgt hij de beschikking over zijn volledige eigen vrije wil.

Op de 4^e planeet is ons bewustzijn zodanig gegroeid, dat wij een overzicht in ons meedragen van onze gehele evolutie. Op aarde hebben wij geen weet van voorgaande levens, laat staan van onze gehele evolutie, maar op de 4^e planeet zijn wij er ons van bewust hoe onze gehele evolutie tot dan toe is verlopen. Alles blijft namelijk bestaan. Wij hoeven ons daar alleen maar geestelijk op in te stellen om datgene wat we willen terugzien op te roepen in ons bewustzijn. We leven op de 4^e planeet ook altijd samen met onze tweelingziel, waarover ik straks nog iets meer zal vertellen.

Op de 5^e planeet neemt ons bewustzijn een nog grotere en hogere vlucht, waarbij wij tevens zullen groeien in eenheid van bestaan met anderen.

Op de 6^e en 7^e planeet groeit ons bewustzijn verder toe naar de algehele eenheid met Alles-Dat-Bestaat/het Albewustzijn.

De 2 evolutionaire wegen, die ik hierboven beschreef, zijn de 2 hoofdwegen, die de meeste van ons zullen afleggen.

Qua evolutionaire wegen is er veel mogelijk. Zoals ik al eerder zei, leven we niet alleen op 7 planeten, maar zijn er ook nog overgangspaneten.

Bovendien bestaan er ook 'uitstap'-mogelijkheden naar planeten van een ander evolutionair stelsel. Dit komt niet vaak voor, maar het gebeurt wel.

Zo zijn er nog meerdere mogelijkheden, maar omdat die mogelijkheden zeer talrijk zijn, zijn ze niet aan mij doorgegeven, omdat de uitleg daarvan alleen al een heel mensenleven in beslag zou nemen.

Wij zijn niet de enige levende wezens in het heelal.

De Allesomvattende Liefdesenergieën hebben ook voor andere geestelijke wezens andere evolutionaire wegen gecreëerd in het gehele universum. Er bestaan dus wel degelijk buitenaardse wezens, waarvan wij het bestaan niet kennen. Het universum bestaat uit één en al leven. Het is een gigantisch groot geheel en alles hangt met elkaar samen. Alleen God de

Vader en God de Zoon kennen de betekenis van dit grote geheel. Voor ons mensen zit het geweldig ingewikkeld in elkaar. Soms vloeien bepaalde evolutionaire wegen in elkaar over of raken zij elkaar zijdelings, soms staan evolutionaire wegen 'los' van elkaar en ontwikkelen zij zich apart. Er is veel mogelijk.

Iedere planeet heeft een bepaald 'pakket' aan levenservaringen en kennis te bieden aan de wezens die op haar lichaam te gast zijn. Iedere planeet heeft haar toestemming gegeven aan de levende wezens om op haar lichaam te incarneren om zodoende hun evolutionaire weg te kunnen bewandelen.

Het is de bedoeling, dat wij, mensen, op de aarde de gehele leerschool aan levenservaringen en kennis doorlopen, die moeder aarde ons te bieden heeft. En wij zullen dat ook allemaal moeten ervaren/leren, willen wij kunnen groeien in bewustzijn. Het mooie daarvan is, dat wij ons weliswaar allemaal hetzelfde leerpakket eigen moeten maken, maar omdat wij de beschikking hebben over een eigen vrije wil, doet ieder van ons dat op zijn eigen unieke wijze. Daarom is niet één leven hetzelfde.

Het hebben van een vrije wil is een groot voorrecht. Daarmee kunnen wij zelf bepalen hoe ons leven eruit ziet. Omdat wij nog niet helemaal goed begrijpen hoe de wetmatigheden van het leven in elkaar zitten, begrijpen wij vaak ook niet, dat het meeste van wat ons overkomt door ons zelf veroorzaakt wordt/is. Dit is niet met álles het geval, maar wel met heel veel dingen. Het hebben van een eigen vrije wil heeft ook zijn nadelen, omdat wij vaak niet beseffen wat wij doen.

Het volgende is daarvan een duidelijk voorbeeld.

De mensheid had eigenlijk al lang klaar moeten zijn met zijn evolutie op aarde. Onze eigen vrije wil zat ons echter zodanig in de weg, dat wij daardoor veel langer bleven hangen in negativiteit dan oorspronkelijk de bedoeling was. Moeder aarde, als kosmisch wezen, evolueert zelf ook en zij is klaar om naar een volgende dimensie over te gaan. Wij, mensen, zijn echter nog niet klaar met onze evolutie op aarde en dat geeft problemen. Vanuit de goddelijke wereld is hier een oplossing voor bedacht, maar daarover zal ik in de toekomst nadere informatie ontvangen, die zal gaan over de komende veranderingen van de aarde, want de aarde zal binnen niet al te lange tijd een planeet worden, waarop uitsluitend positiviteit zal bestaan. De aarde wordt een lichtplaneet. Zij wordt in dimensie verhoogd, waardoor er geen negativiteit meer op de aarde *kan* bestaan.

OVER POSITIVITEIT EN NEGATIVITEIT

Ik heb tot nu toe al een aantal keren gesproken over ‘positiviteit’ en ‘negativiteit’. Daarop wil ik nu even nader ingaan.

Kosmisch gezien betekent ‘positiviteit’: liefde, licht, kennis, wijsheid, kracht, macht en schoonheid (de 7 goddelijke eigenschappen).

‘Negativiteit’ betekent kosmisch gezien simpelweg het ontbreken van deze eigenschappen.

Als je woorden aan ‘negativiteit’ zou geven, dan kom je in het tegenovergestelde terecht van de 7 goddelijke eigenschappen:

liefde tegenover haat, licht – duisternis, kennis – onwetendheid, wijsheid – domheid, kracht – krachteloosheid, macht – machteloosheid en schoonheid – lelijkheid.

‘Positiviteit’ en ‘negativiteit’ zijn verzamelbegrippen van waaruit al onze levens gedurende de gehele evolutie bestaan.

Het leven op de 1^e en de 2^e planeet was nog negatief. Daar bestond dus nog geen liefde.

Het leven op de 3^e planeet, onze aarde, kent zowel negativiteit/liefdeloosheid als positiviteit/liefde.

Het leven op de 4^e, 5^e, 6^e en 7^e planeet is uitsluitend positief en kent dus alleen maar een liefdevol bestaan.

Op de planeten 4 t/m 7 wordt ons bewustzijn van positiviteit/liefde per planeet steeds groter en verfijnder van aard.

In wezen kent de Kosmos alleen positiviteit.

Negativiteit bestaat, omdat een aantal Godsvonken zich innerlijk afkeerden van het positieve geheel. Daardoor ontstond in het innerlijk van de Godsvonken negativiteit. Negativiteit is dus een *innerlijk* gebeuren, dat plaatsvindt *binnen het bewustzijn* van een aantal Godsvonken. Wij zijn zo’n Godsvonk, die zich afkeerde van het geheel. Daarom leven wij ook nog in negativiteit. Op de aarde maken wij echter de ommekeer. Dus onze levens op aarde zijn de laatste levens in de gehele evolutie, waarin wij nog met negativiteit/liefdeloosheid te maken hebben, maar tevens zijn onze levens op aarde ook de eerste levens waarin wij voor de eerste keer in de gehele evolutie te maken krijgen met positiviteit/liefde.

Het Bewustzijn van de Allesomvattende Liefdesenergieën bestaat uit louter Liefde, uit louter positiviteit. Dat komt omdat in het Al alles één is. Daar *kan* alleen maar licht, liefde en positiviteit bestaan. Dat komt door de eenheid van héél het bestaan.

Omdat wij ons innerlijk afkeerden van de Allesomvattende Liefdesenergieën, kwamen wij terecht in *eigen geschapen* duisternis/negativiteit. Het doel van onze evolutie is weer terug te keren in de Allesomvattende Liefdesenergieën, in de volmaakte positiviteit van het Al. Om dit doel te bereiken, moet ons bewustzijn zich eerst ontdoen van alle negativiteit. Dat betekent, dat wij eerst alle stadia van negativiteit moeten doorlopen om tot besef te komen van wat negativiteit allemaal inhoudt. Wij moeten eerst volledig *beseffen* wat negativiteit nu eigenlijk precies is.

Op de 1^e en de 2^e planeet leefden wij weliswaar in negativiteit, maar toen hadden wij totaal geen besef van wat dat was. Daar hadden wij ook nog geen eigen vrije wil, maar leefden wij volgens een vastgelegd patroon. Daar werden de ervaringen voor ons uitgezocht en hadden wij geen eigen inbreng daarin. Door de beleving van die ervaringen kwamen wij tot bepaalde inzichten en daardoor groeide ons bewustzijn.

Op aarde echter hebben wij wél de beschikking over een vrije wil gekregen en daarmee geven wij ons eigen leven gestalte. Omdat wij in het begin nog alleen maar negatief waren, waren onze levens daardoor ook nog erg negatief, want door onze negatieve daden trokken wij negatieve levensomstandigheden op ons pad naar ons toe. Door zelf te ervaren wat we uitzenden, komen we tot inzichten, tot diepe levenslessen. Eerst gebeurt dat nog onbewust, maar langzamerhand dringt het tot ons door, dat wat we uitzenden bij ons terugkeert. Daardoor leren we niet alleen alle aspecten van negativiteit kennen, maar leren we ook *beseffen* wat negativiteit werkelijk is.

Door tevens met positiviteit in aanraking te komen, ontwikkelt het gevoelsleven zich in ons en al doende leren we van binnen te voelen wat goed voelt en wat niet. De eerste levens op aarde zijn nog negatief, maar langzamerhand vindt er een verschuiving plaats naar steeds groter wordende positiviteit en wordt de negativiteit in iemand steeds minder.

Maar ook positiviteit moet volledig verkend worden. De positiviteit op de aarde is slechts een aanloop tot de echte positiviteit zoals hij kosmisch is bedoeld.

Dus eerst vindt er op een beginnend niveau onderzoek plaats en dan langzamerhand doorlopen wij alle stadia van positiviteit, ook weer met het doel om tot *beseff* te komen van wat positiviteit eigenlijk inhoudt.

Uiteindelijk zijn wij in staat om negativiteit volledig los te laten en willen wij ons alleen nog maar richten op positiviteit.

Velen verwachten dan ook gelijk verlost te zijn van negativiteit, maar dat kan helaas nog niet. Wanneer je je aandacht op positiviteit richt, zul je eerst bewust aan jezelf moeten gaan werken om nog alle pijnplekken in jezelf te transformeren. Je wordt dan geconfronteerd met alles in jezelf dat je nog niet in harmonie hebt gebracht met liefde. Gevoelens van angst en verdriet die nog weggestopt waren, moeten naar de oppervlakte gebracht worden om getransformeerd te worden. Ze moeten de aandacht krijgen die ze verdienen en de nog niet geleerde lessen die daarmee gepaard gingen, moeten eruit gehaald worden. Dat betekent hard werken aan jezelf. Dat kan alleen maar wanneer je positief wilt leven, want alleen door het groeiende liefdesaspect in jezelf, ben je sterk genoeg om je angsten en verdrietigheden te overwinnen. Pas als wij alle negativiteit in ons zelf de nodige liefdevolle aandacht hebben gegeven, verdwijnt de negativiteit en blijft er alleen maar positiviteit over. Dat is de reden waarom we nog steeds met negativiteit geconfronteerd worden, terwijl we toch al zo positief bezig zijn. Pas wanneer wij begrijpen dat negativiteit ons iets heel positiefs te leren heeft, en wij ons zelf bevrijd hebben van negativiteit, zijn wij klaar met onze lessen op aarde. Dit wil ik nog even verduidelijken. Als wij leren autorijden en ons rijbewijs hebben gehaald, zijn wij weliswaar klaar met de lessen, maar dan begint het autorijden eigenlijk pas echt voor ons. Zo is het ook met onze evolutie op aarde. Zodra wij weten wat positiviteit inhoudt en wij negativiteit hebben losgelaten, begint het eigenlijke leven in positiviteit pas echt voor ons.

Dan beseffen wij wat echte universele liefde inhoudt en wij brengen dat dan ook in praktijk.

Wanneer wij ernaar leven, zijn wij klaar met het lessenpakket, dat Moeder Aarde ons te bieden heeft op het aardse oppervlak. Daarna brengen wij het geleerde in de praktijk in de geestelijke gebieden rondom de aarde, waar wij verder evolueren in uitsluitend positiviteit tot we zover zijn gevorderd dat we naar de volgende planeet kunnen gaan.

Aan het eind van onze *gehele* evolutie hebben wij pas ervaren wat positiviteit in zijn totaliteit inhoudt. Wij zijn dan één en al positiviteit/liefde geworden en kunnen wij weer samensmelten met de Allesomvattende Liefdesenergieën.

Het kwaad.

Kosmisch gezien wordt er onderscheid gemaakt tussen ‘negativiteit’ en ‘het kwaad’. In wezen is ‘negativiteit’ alleen maar ‘afwezigheid van liefde’. Het kwaad bestond nog niet op de 1^e en de 2^e planeet. Het kwaad is pas ontstaan op de aarde door toedoen van de mens, doordat de

mens uit eigen vrije wil 'negativiteit' is gaan uitdiepen. De mens heeft daardoor aan het begrip 'negativiteit' een extra dimensie, een zwaardere lading, meegegeven, wat kosmisch gezien niet de bedoeling is geweest. Daarom blijven velen zo lang hangen in negativiteit en is het moeilijker geworden ons te ontdoen van negativiteit. Dat is ook de reden waarom de mensheid nog niet klaar is met zijn evolutie op aarde, terwijl dat wel de bedoeling was.

De beleving van 'negativiteit' en 'positiviteit'

Alles draait in de evolutie om positiviteit, ofwel om liefde.

Positiviteit is liefde en negativiteit is afwezigheid van liefde.

Bij positiviteit en negativiteit gaat het om het *gevoelsleven*.

'Positiviteit' en 'negativiteit' zijn *innerlijke* belevingen en daarom is er verschil in beleving van hoe wij dat op aarde ervaren en hoe daar vanuit de Kosmos tegenaan gekeken wordt.

In de Kosmos bestaat er alleen maar positiviteit/liefde/geluk en wordt negativiteit slechts beschouwd als een leermiddel om te komen tot inzichten van wat positiviteit nu eigenlijk precies inhoudt.

Ezechiël zei eens: "Negativiteit is eigenlijk positiviteit, die wij nog niet ontdekt hebben".

Dat vind ik een prachtige, diepzinnige uitspraak.

Ieder levend wezen is in beginsel positief, alleen beseft hij dat nog niet en ervaart daardoor negativiteit in zichzelf.

U kent vast wel de uitdrukking 'Als wij geen duisternis kenden, hoe zouden wij dan het licht herkennen?'

Negativiteit en positiviteit, het één kan (nog) niet zonder het ander.

Niets mag onervaren blijven. Wij zullen alle vormen van negativiteit én positiviteit moeten beleven en dat houdt in, dat wij door de diepste dalen zullen moeten gaan vóór wij de hoogste hoogten kunnen bereiken. Daniël: "Hoe dieper je gaat, des te hoger kun je reiken". Dat moet met elkaar in evenwicht zijn. Vandaar dat onze evolutie begint vanuit het Niets, want daardoor kunnen wij het Al(les) bereiken.

Omdat we allemaal vanuit negativiteit zijn begonnen, zullen we eerst nog veel negativiteit op ons pad tegen komen, maar gaandeweg zullen onze levens meer aan positiviteit winnen en de negativiteit verminderen. We zullen steeds positiever, blijer en gelukkiger worden tot het moment waarop we *voor aardse begrippen* ons 100% positiviteit/liefde hebben eigen gemaakt. Dat wil dan zeggen, dat we begrepen hebben wat echte universele liefde inhoudt. We hebben dan alle stadia van negativiteit en tevens alle stadia van beginnende positiviteit doorlopen. We hebben gevochten om ons te ontdoen van de innerlijke versluierungen die ons weghielden van het geluk dat op ons wacht in positiviteit/liefde. Maar we hebben ook gevochten om ons te ontdoen van de vele zogenaamde vormen van liefde. Toen we pas begonnen met het ontdekken van liefde, dienden zich meerdere vormen en vermommingen aan van de verschillende stadia van liefde en zogenaamde liefde. We moeten leren onderscheid te maken van wat echt is en wat niet. Met vallen en op staan zullen wij deze inzichten verwerven. Pas wanneer wij dat onder de knie hebben, zijn wij klaar met het leerpakket van de aarde en kunnen wij verder gaan met de ontwikkeling van ons bewustzijn in de geestelijke gebieden rondom de aarde.

Dan hoef je niet meer te incarneren op aarde, maar leef je verder in de geestelijke gebieden rondom de aarde. Dan begin je pas echt aan een geestelijke/spirituele ontdekkingsreis. Het leven ziet er dan steeds mooier en liefdevoller voor je uit. Je kunt echter ook ervoor kiezen om nog meer levens op aarde te leven, om weer door middel van negativiteit door heel diepe

stukken heen te gaan om de positieve kwaliteiten in jezelf nóg meer te verfijnen. Je weet dan dat negativiteit slechts één doel dient: te komen tot positiviteit.

Door te werken met negativiteit, ontdoe je je van negativiteit, omdat je door die ervaringen tot het inzicht komt dat elke negativiteit uiteindelijk leidt tot positiviteit.

Alleen op de aarde bestaan negativiteit en positiviteit naast elkaar. Het leven op alle andere planeten hebben weer andere eigen specifieke kenmerken. Het leven op aarde wordt gekenmerkt door negativiteit om te zetten in positiviteit. Dat kan alleen maar op de aarde en daarom kiezen velen vaak op vrijwillige basis voor meerdere levens extra op aarde. Ook omdat je daardoor sneller in de evolutie vooruit komt, dan wanneer je alleen in de geestelijke gebieden zou evolueren. De aarde biedt vele mogelijkheden die de geestelijke gebieden missen. Het werken met negativiteit is niet prettig als je op aarde leeft, maar je leert wel heel erg snel. Dat komt o.a. doordat we op aarde met zielen samenleven die allemaal een verschillende staat van bewustzijn in zichzelf hebben ontwikkeld. In de geestelijke gebieden leef je uitsluitend samen met zielen die dezelfde staat van bewustzijn hebben als jij.

Maar wat wel hetzelfde is, zowel in de geestelijke gebieden als op aarde, is dat we onontkoombaar allemaal te maken hebben met de universele wetten. In de geestelijke gebieden krijgen we daar ogenblik mee te maken, op aarde gaat dat wat langzamer.

DE UNIVERSELE WETTEN

Toen God de Vader en God de Zoon samen het stoffelijke universum schiepen, gaven zij hun schepping ook tegelijkertijd in zichzelf werkende wetten mee.

Dat zijn wetten, die allemaal even liefdevol en rechtvaardig zijn voor iedereen, niemand uitgezonderd. Elke wet treedt automatisch in werking wanneer iemand zich niet houdt aan deze wetten van universele liefde.

Eén van de wetten waar we dagelijks mee te maken krijgen, is: 'Datgene dat je uitzendt, keert bij je terug'. Zendt iemand negatieve eigenschappen van liefdeloosheid uit, dan keren de gevolgen van zijn daden bij hem terug. Dit gebeurt automatisch en zonder ingrijpen van God, omdat in de kosmische liefdesenergieën uitsluitend liefde opgenomen kan worden. Al het andere, dat door wie ook gecreëerd wordt, ketst af en keert als een boemerang terug naar degene die het uitzond. Dit gebeurt in de vorm van gebeurtenissen, die de uitzender zelf voor ogen had voor een ander. Gedachten zijn grotere krachten dan wij beseffen. Je creëert te allen tijde je eigen werkelijkheid. Elke actie heeft een reactie tot gevolg. Elke daad van liefde wordt opgenomen in het Al en zal beloond worden en bij je terug keren. En zoals elke daad van liefde terugkeert, zo keert ook elke daad van liefdeloosheid terug naar degene die het uitzond. In het begin van onze evolutie zonden wij allemaal alleen maar negativiteit uit, die weer bij ons terugkeerde. Door zelf te ervaren wat wij een ander aan wilden doen, ervoeren wij dat dat niet prettig was. De bedoeling hiervan is, dat we tot inzicht komen, onze lessen daaruit trekken en positiever worden. Alle negativiteit is erop gericht om omgevormd te worden tot positiviteit. Dat geldt voor *alle* vormen van negativiteit. Negativiteit is slechts een leermiddel om te komen tot positiviteit.

In ons dagelijks bestaan begrijpen wij vaak niet waarom ons iets overkomt. Wij kunnen het geheel van onze eerder uitgezonden daden niet overzien, omdat zich dat vaak over meerdere levens uitstrekt. Het is ook niet zo, dat iedere gebeurtenis op ons levenspad *alleen maar* het gevolg is van eerder uitgezonden gedachten of daden. Wij trekken ook gebeurtenissen naar ons toe om bepaalde eigenschappen te kunnen ontwikkelen en te oefenen. Wanneer iemand bijvoorbeeld geboren wordt in een liefdeloos gezin, dan wil dat niet direct zeggen, dat dat komt, omdat hij zelf ook liefdeloos was. Dat *kan* wel zo zijn, maar dat hoeft niet. De reden kan ook zijn, dat hij daardoor gedwongen wordt zijn eigen liefdespotentie van binnenuit omhoog te halen om in zijn eigen liefdesaspect terecht te komen. Nu zou je kunnen zeggen, dat dat gemakkelijker gaat, wanneer je in een liefdevolle omgeving terechtkomt. Dat is ook wel zo, maar de moeilijkheidsgraad is hoger en de ervaring dieper, wanneer je het op eigen kracht moet doen. Zo wordt er vanuit de kosmos allerlei situaties gecreëerd, hetzij door onszelf, hetzij door onze geleidegidsen (waarover verder in dit boek in een ander thema) en al die situaties hebben maar één doel: dat wij groeien in liefde en in zelfkennis.

Wil een mens groeien in bewustzijn, dan moet hij automatisch ook groeien in zelfkennis.

Want d.m.v. zelfkennis kan de mens zich ontdoen van zijn innerlijke versluierungen, die hem weghouden van zijn wezenlijke zijnsvorm, namelijk de Godsvonk die hij is.

Wanneer de mens zichzelf beter leert kennen, opent hij zich van binnen, stapje voor stapje, zodat het grote geheel langzaam bij hem binnen kan komen. Daardoor verdwijnt steeds meer negativiteit en komt er langzamerhand meer positiviteit binnen.

In het begin waren wij nog onwetend en ziende blind, maar door de lessen op ons pad gaan wij steeds meer begrijpen van hoe het leven in elkaar steekt en wat de bedoeling ervan is.

We ontdoen ons meer en meer van onze versluierungen, waardoor er meer 'lichtjes' in ons opgaan, zodat wij langzamerhand weer het lichtwezen worden dat wij diep van binnen al

eigenlijk zijn. Wij komen steeds meer in eenheid met ons diepere Zelf, waardoor we ook gelukkiger worden.

Ieder mens zal ooit het ‘eindpunt’ in de evolutie bereiken, namelijk de terugkeer in de Allesomvattende Liefdesenergieën. Niemand is voor eeuwig verloren. Er is altijd een weg omhoog, voor iedereen. Sommigen doen erg lang over de evolutie, anderen gaan als een speer. Dat hangt af van de vrije wil van de mens, want wij kunnen zelf bepalen hoe snel wij gaan. Het maakt niet uit of je langzaam of snel gaat, maar je moet wel alles ervaren wat er te leren en te ervaren valt. Je mag niets overslaan.

De universele wetten houden ons in toom. Door onze eigen vrije wil kunnen we alles doen en laten wat we willen, maar de universele wetten houden ons binnen de grenzen van wat evolutionair gezien mogelijk is.

Een paar van deze universele wetten zijn:

- * de wet van de liefde: de belangrijkste wet die er bestaat. Elke positieve eigenschap die wij ontwikkelen, alle inzichten en kennis die wij opdoen worden door de liefde getoetst. Dat wil zeggen, dat ontwikkelde kwaliteiten en kennis zonder de daarbij behorende liefde kosmisch gezien geen waarde hebben en daardoor verdwijnen bij de aardse overgang. Alleen die kwaliteiten en kennis die doordrongen zijn van liefde behouden hun bestaansrecht.
- * de wet van oorzaak en gevolg: dat wat je uitzendt, keert bij je terug
- * de wet van evenwicht: alles en iedereen heeft evenveel bestaansrecht. Er moet altijd evenwicht/balans zijn, in alles
- * de wet van gelijkheid. Hoewel ieder van ons uniek is, bestaan wij allemaal uit dezelfde goddelijke energie. Rangen en standen in de maatschappij, huidkleur, intelligentie, materieel bezit zijn zaken die wij allemaal op diverse niveau's zullen ervaren in al onze levens. Wanneer iemand in dit leven zeer intelligent is, een hoge positie bekleedt en zeer welgesteld is, neemt dat niet weg, dat diezelfde persoon in een ander leven ook zal moeten ervaren wat het is om met minder verstandelijk vermogens te leven, armoede te ervaren, een andere huidkleur te bezitten en weinig in te brengen te hebben. Al lijkt het misschien niet zo, maar iedereen is gelijk en heeft ook gelijke rechten. Je moet dit alleen vanuit een groter perspectief bezien dan vanuit slechts dit ene leven.
- * de wet van vrije wilsbeschikking. Op aarde heeft iedereen een eigen vrije wil, waarmee hij zelf mede het verloop van zijn eigen evolutie bepaalt. De vrije wil is een hoog goed en zal te allen tijde in ere gehouden worden.

En zo zijn er nog meer kosmische wetten, die allen tezamen ervoor zorgen, dat elke ‘fout’ (lees: ‘onwetendheid’) in een mensenleven gecorrigeerd kan worden, waardoor we lessen leren, ervaringen opdoen en ons bewustzijn groeit.

Spreekwoorden.

Veel spreekwoorden zijn gebaseerd op de diepere waarheden in ons bestaan. Het zijn wijsheden die ontdekt zijn door mensen die gelouterd zijn door het leven zelf. Zij raken vaak kosmische principes aan.

De volgende spreekwoorden zijn zeer wijs en zeer waar:

- * ‘Zoekt en gij zult vinden’. Dit is trouwens ook een kosmische wet. Wanneer iemand heel serieus zoekt naar de diepere waarheden in zijn bestaan, dan *moet* de kosmos daarop een antwoord geven.
- * ‘Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doet dat ook een ander niet’. (Anders krijg je het terug). Dit is ook een kosmische wet, namelijk die van oorzaak en gevolg.
- * ‘Als er ergens een deur dichtgaat, gaat er ergens anders weer een deur open’. Wet van evenwicht.

* ‘Heb uw naaste lief als uzelf’. De wet van liefde is de belangrijkste wet die er is. Het is niet goed om jezelf weg te cijferen voor een ander, maar het is evenmin de bedoeling jezelf belangrijker te vinden dan een ander.

U kent vast zelf ook nog wel een paar van die spreekwoorden en u ziet het: alle kosmische wetten zitten verweven in ons leven en zij treden automatisch in werking, wanneer zij overtreden worden. Dat vormt ons lesmateriaal, dat wij zelf naar ons toe trekken. Wanneer je je daar bewust van bent, kun je er je voordeel mee doen en veel leren.

HOE IS EEN MENSENLEVEN OPGEBOUWD? WAAR MOETEN WE OP LETTEN?

De bedoeling van een mensenleven is dat wij tot inzichten komen die ons steeds verder op weg helpen om te ontdekken wie wij in wezen zijn, namelijk een Godsvonk.

Alle verschillende levenssituaties die op ons pad komen, zijn er voor ons om ons te ondersteunen in dit ontwikkelingsproces.

Wie bepaalt in welke levenssituaties wij terecht komen?

Dat doen we voornamelijk zelf, maar er spelen nog meer factoren een rol bij de opbouw van een mensenleven.

Het zijn voornamelijk de volgende factoren die een rol spelen bij de samenstelling van de aardse leefomstandigheden van een persoon:

1. Vóór de geboorte wordt in samenspraak met de ziel het komende leven gepland. De leerdoelen, de levensomstandigheden en de duur van het leven worden vastgelegd. De ziel geeft een aantal voorkeuren aan, waar zoveel mogelijk rekening mee wordt gehouden. Is de ziel nog niet zover ontwikkeld dat zij hiertoe nog niet in staat is, dan wordt voor haar het komende leven gepland door veel hoger ontwikkelde zielen dan wij. Ieder mensenleven wordt ter goedkeuring aan deze lichtwezens voorgelegd. Zij doen de voorbereidingen en scheppen de voorwaarden, die nodig zijn voor het nieuwe leven.
2. De aardse persoonlijkheid ontwikkelt een eigen denken en voelen en gaat daardoor tot handelingen over. Daarmee creëert de persoonlijkheid zijn eigen leefsituaties. De persoonlijkheid kan er voor kiezen ook anderen in zijn leefsituaties te betrekken. De ander heeft echter altijd de keuze of hij daarin mee wil gaan of niet. Soms is dat niet het geval en is die keuze er niet, maar dan is er een bepaalde afspraak gemaakt vóór de geboorte, waarom het gebeurt dat iemand dan toch in een andermans leefsituatie terecht komt.
3. Wanneer een persoon bij het creëren van zijn eigen leefsituaties daarbij bewust of onbewust tegen de universele wetten ingaat, trekt hij daardoor automatisch situaties naar zich toe, die hij zelf veroorzaakt heeft door zijn handelingen. Dit kan zowel in hetzelfde leven al gebeuren, maar het kan wenselijk/beter zijn daarmee te wachten tot een volgend leven. Dat wordt door 'hogerhand' bepaald.
4. Vóór de geboorte zijn afspraken gemaakt, bijvoorbeeld wanneer bepaalde leersituaties op iemands pad verschijnen en dat gebeurt dan ook.
5. De ziel kan tijdens het leven bepalen of er nog extra profijt uit sommige situaties gehaald kan worden en kan dan **in overleg met de geleidegids(en)** voor verlenging/verdieping van de situaties zorgen.
6. Geleidegidsen kunnen ook situaties creëren die wenselijk/noodzakelijk zijn op een bepaald moment.
7. Disharmonie in relaties moeten weer recht gezet worden. Wanneer dit in een vorig leven nog niet kon gebeuren, zal dat in een volgend leven afgemaakt dienen te worden.
8. Een persoon krijgt ook te maken met zogenaamde 'oefensituaties', waarin hij nieuw verworven inzichten kan oefenen in de praktijk.
9. Niet elke situatie brengt ons de inzichten waarnaar we op zoek zijn. Dat zullen we ook moeten aanvaarden. Soms is het alleen de bedoeling om een bepaalde *ervaring* op te doen. Dan gaat het niet om het inzicht, maar alleen om de ervaring op zich. Dat is meestal vóór de geboorte afgesproken met de ziel.
10. Vaak werkt het leven ook als een spiegel en spiegelen mensen ons iets voor, waarvan

we zelf nog niet in staat zijn dit uit eigen beweging bij ons zelf te ontdekken. Wij hebben daarvoor dan eerst een ander nodig, die ons dat laat zien. Een voorbeeld kan hierover misschien wat meer duidelijkheid verschaffen. Stel, dat je het gevoel hebt, dat mensen maar over je heen lopen en geen rekening met je houden. Dan kan het zijn, dat zij jou laten zien, dat je jezelf niet zo belangrijk vindt en dat je niet genoeg rekening met jezelf houdt. Dat heb je vaak zelf niet in de gaten en daarom behandelen mensen jou (onbewust) op die manier, zodat je je daarvan wel bewust kunt worden en er naar kunt gaan handelen. Want als jij wél rekening gaat houden met wat *jij* belangrijk vindt voor jezelf, dan laat je het een ander weten wanneer hij over jouw grenzen heen gaat. De ander zal dan een volgende keer ook met jou rekening houden. Zo werkt het spiegeleffect.

De persoonlijkheid begrijpt soms/vaak niet waarom bepaalde dingen nu juist hem/haar moeten overkomen. Dat komt o.a. omdat de ziel allerlei gebeurtenissen op een dieper niveau naar zich toe heeft getrokken. De persoonlijkheid dient dat gewoon te ondergaan omwille van de groei van het zielenbewustzijn. De persoonlijkheid creëert dus niet alleen zijn eigen werkelijkheid door zijn eigen denken en voelen, maar is tegelijkertijd het uitvoerende orgaan van wat de ziel (of hogere lichtwezens) heeft bepaald wat goed is voor haar geestelijke ontwikkeling. Dat brengt bij de persoonlijkheid vaak gevoelens van onmacht mee.

Ik kwam ooit een heel mooi gebed tegen. Ik weet niet wie de schrijver ervan is, maar ik vind het in deze context zeker op zijn plaats:

God, geef mij de kracht om dat wat ik niet kan veranderen, te aanvaarden,
geef mij de moed om dat wat ik wel kan veranderen, te veranderen en
geef mij de wijsheid om onderscheid tussen beide te kunnen maken.

Al met al is het niet altijd even gemakkelijk om te begrijpen waarom dingen in ons leven gebeuren.

Elk mensenleven is maatwerk. Niet één leven is hetzelfde. De kosmos zorgt ervoor, dat we datgene op ons pad krijgen dat we zelf creëren, zelf graag willen of goed voor ons is om te ervaren. Daarbij ontkomt niemand aan negativiteit. We zijn allemaal aan onze evolutie begonnen als volkomen negatief wezen. Dat wil concreet zeggen, dat ieder van ons andere mensen om het leven heeft gebracht, anderen heeft beroofd, we hebben gelogen, bedrogen, gestolen, gemanipuleerd en kijk maar om u heen wat zich allemaal afspeelt aan negatieve zaken in de wereld. We hebben er allemaal een aandeel in (gehad). Alles sloeg ook terug op ons zelf of zal dit nog doen, al naar gelang we uitgezonden hebben of nog steeds uitzenden. Zo zit het leven nu eenmaal in elkaar.

Het is goed te beseffen, dat alle negativiteit bestaat vanwege het *gemis aan liefde*. Wij zijn allemaal op zoek naar liefde. Achter iedere vorm van negativiteit schuilt een kreet om liefde en liefdevolle aandacht. Als we dat voor ogen houden, kunnen we milder zijn in onze be- of veroordelingen van anderen of van onszelf. Wij zijn allemaal op weg om ons omhoog te werken vanuit een poel van ellende om ons te ontwikkelen tot liefdevolle wezens. De één is daar iets verder in gevorderd dan de ander, maar wij creëren onze eigen werkelijkheid. Als we ons daarvan bewust zijn, is veel mogelijk. Als u aanneemt wat hier staat, kunt u op zeer creatieve wijze bewust sturing geven aan uw eigen leven.

Ik leerde vroeger in de katechismusles:

‘Waartoe zijn wij op aarde? Wij zijn op aarde om God te dienen en daardoor gelukkig te zijn’. Het woord ‘God’ is tegenwoordig bij velen een beladen woord, maar we willen wel allemaal

gelukkig zijn. Wat 'geluk' precies inhoudt, is voor iedereen verschillend, maar we streven allemaal naar geluk. Misschien eerst in materiele zin, daarna in de relationele sfeer, maar het leuke is, dat ons streven naar geluk uiteindelijk bij God/de Allesomvattende Liefdesenergieën uitkomt, want in Zijn Allesomvattende Liefde ervaren wij pas wat gelukkig zijn *echt* inhoudt. Zover is het nu nog niet, dus we zullen moeten roeien met de riemen die we hebben. En de riemen die we hebben zijn: positief denken, op zoek gaan naar de dingen die ons werkelijk gelukkig maken, anderen respecteren, delen van wat we hebben met een ander, liefde in onszelf ontwikkelen voor de ander én voor onszelf, vrolijkheid, blijheid, mildheid en humor in ons leven brengen, gaan relativeren en vooral bewust gaan leren kijken naar de situaties die wij op ons pad krijgen. Wat moeten wij leren uit deze situaties? Welke inzichten hebben zij ons te bieden? Als je op deze manier heel positief in het leven gaat staan (en die keuze hebben we allemaal, hoe ons leven er ook uitziet!) en je gaat ook zeer bewust om met de situaties in je leven, dan groei je heel snel in bewustzijn en word je vanzelf ook steeds gelukkiger.

TWEELINGZIELEN EN ZIELENMAATJES

Tijdens ons leven op aarde komen wij allerlei verschillende mensen tegen. Te beginnen met onze ouders, broers en zussen, overige familieleden, vrienden, buren, kennissen, collega's en vele andere mensen. Die mensen komen niet zomaar op ons pad. Toeval bestaat niet! Bij vele ontmoetingen is vóór de geboorte al bepaald wie wanneer tegen zal komen en welke rol deze mensen in ons leven zullen vervullen. Het leven op aarde is afzien. Natuurlijk kennen wij allemaal onze gelukkige momenten, soms van korte, soms van langere duur, maar het blijft toch hard werken aan jezelf, wil je aan je levensvervulling kunnen voldoen. We krijgen van alle kanten hulp. We hebben ieder om ons heen onze geestelijke begeleiders vanuit de geestelijke wereld die ons bijstaan, zaken voor ons regelen en ons sturing geven door middel van gevoel, ideeën of inzichten. We moeten uiteraard ons eigen bewustzijn ontwikkelen. Dat kan niemand anders voor ons doen, maar we worden wel geholpen/bijgestaan niet alleen vanuit de geestelijke wereld, maar ook hier op aarde door de mensen die op ons pad verschijnen. Sommige mensen komen we tegen, omdat ze iets goed te maken hebben aan ons of wij aan hen, en dan duurt het contact slechts zo lang als nodig is om de zaken te vereffenen. Anderen daarentegen komen we voor langere tijd tegen en ook met grote regelmaat gedurende vele levens in steeds wisselende relatievormen. Dat zijn onze zielenmaatjes, onder wie ook onze tweelingziel.

Om ons te helpen bij het evolutieproces, hebben de Allesomvattende Liefdesenergieën ons een tweelingziel meegegeven en meerdere zielenmaatjes, met wie wij gezamenlijk het evolutionaire proces doorlopen.

Ieder van ons heeft ergens een tweelingziel. Elke ziel bestaat uit 2 afzonderlijke individuen. Samen vorm je één ziel, samen ben je compleet. Soms leef je samen levens op aarde, soms leeft de één op aarde en de ander in de geestelijke gebieden. Wanneer je samen op aarde leeft, kan het zijn dat je dicht naast elkaar leeft, als familielid, als vrienden of geliefden, maar het kan ook zijn, dat de één in het ene werelddeel leeft en de ander in een ander werelddeel en je elkaar niet ontmoet. Dat hangt af van de lessen die geleerd dienen te worden. Bovendien moet je ook zelfstandig, ieder voor zich, je eigen bewustzijn ontwikkelen. Maar je leeft regelmatig levens met je tweelingziel, zowel op aarde als in de geestelijke gebieden, omdat het de bedoeling is dat je elkaar omhoog helpt in de evolutie. Vanaf de 4^e planeet leef je zelfs altijd samen met je tweelingziel, zowel *op* de planeet als *rondom* de planeet. Je kunt daar alleen nog maar gelukkig zijn. Gevoelsmatig ben je heel sterk gebonden aan elkaar, omdat je elkaar al kent vanaf het allereerste begin van je gehele evolutie.

Niet alleen je tweelingziel helpt je evolueren, dat doen je zielenmaatjes ook voor jou en jij voor hen. Daarvoor ben je zielenmaatjes. Je kent deze zielen dus al meerdere levens en soms wel vanaf het begin van je gehele evolutie. De innerlijke banden die je met elkaar hebt opgebouwd, zijn diep en te herkennen in je gevoel naar hen toe. Soms ontmoet je iemand die je nog nooit hebt gezien en dan klikt het zó goed, dat het lijkt alsof je elkaar al jaren kent. Dat zijn je zielenmaatjes van vele, vele levens terug.

Zij zijn er voor je in moeilijke én in betere tijden en jij voor hen. Je evolueert vaak in groepen tegelijk en je komt elkaar tegen op van tevoren afgesproken tijdstippen in je leven. Het kunnen collega's, buren, vrienden of familieleden zijn, al naar gelang ieders rol in je leven.

We moeten zelf ons evolutionaire pad gaan, maar we hoeven hem niet alleen te bewandelen. Soms kan zelfs je grootste vijand een zielenmaatje van je zijn, omdat je veel van hem/haar kunt leren. Bijvoorbeeld, hoe het niet moet of hoe je toch met zo iemand om kunt gaan, of hoe je iemand kunt leren vergeven. Dat zijn vaak heftige lessen, die diep inwerken in je

zielenleven en die persoon biedt jou de mogelijkheid dat te leren. Dat spreek je dan vóór de geboorte samen met elkaar af.

Aan het eind van al je levens op aarde, wanneer je verder evolueert in de geestelijke gebieden rondom de aarde en je een liefdevol lichtwezen bent geworden, leef je alleen nog in de geestelijke gebieden verder samen met je tweelingziel.

Dan hoeven wij niet meer te incarneren op aarde en wacht ons een leven bestaande uit louter positiviteit en universele liefde. Dan hebben we weer een mijlpaal in onze evolutie bereikt en wel een heel bijzondere mijlpaal, want we hebben tijdens al onze levens op aarde alle negativiteit omgebogen tot liefde. Daarom nemen we aan het einde van onze evolutie op aarde afscheid van het begrip negativiteit en zullen we de rest van onze evolutie alleen nog maar positiviteit op ons pad tegenkomen.

We groeien in liefde en in eenheid met elkaar. De eerste vorm van echte eenheid zal een samensmelting zijn met je tweelingziel. Dat kan alleen gebeuren in de geestelijke gebieden. Dáár ervaar je je eerste werkelijke éénwording met een ander, met je tweelingziel. Dat is een *letterlijke* samensmelting van atoom tot atoom, dat een ongelooflijk extatisch geluksgevoel teweegbrengt. Dat kan alleen gebeuren, wanneer je je beiden volledig opent voor de ander. Eerst zijn dat nog momenten die beiden zo lang kunnen laten duren als zij zelf willen, maar verder in de evolutie kom je tot steeds grotere en langduriger vormen van éénwording om uiteindelijk één te worden met het totale universum in de Allesomvattende Liefdesenergieën.

Misschien is het ondertussen al duidelijk geworden, maar ik zou nog even terug komen op de betekenis van mijn uitspraak aan het begin van dit thema:

‘De Allesomvattende Liefdesenergieën is het enige dat bestaat. Al het andere is fictie’.

De Allesomvattende Liefdesenergieën heeft altijd al bestaan en zal ook altijd bestaan. De Allesomvattende Liefdesenergieën heeft ons geschapen door ons een eigen identiteit te geven binnen Zijn Eigen Bewustzijn.

Dat is het enige echte leven dat bestaat. Al het andere is fictie.

Dat betekent, dat alles dat geen volmaakte Liefde is, alleen bestaat in ontkenning van deze Liefde. Dat gebeurt slechts in het bewustzijn van degene die ontkent en is daarom geen kosmische werkelijkheid. Het is slechts een gedachte. Dat is de reden waarom ons leven op aarde bestaat uit een gedachtewereld en alles wat daaruit voortkomt. Maar alles op aarde is vergankelijk, en ook gedachten kunnen veranderen.

Dat is wat wij hier op aarde doen: van gedachten veranderen, zodat wij ons zelf weer gaan leren herkennen als de Godsvonk die wij zijn en de Allesomvattende Liefdesenergieën weer zullen gaan erkennen als het Enige-Dat-Bestaat.

DE 7 GODDELIJKE EIGENSCHAPPEN (gebed)

Ik ben Licht

Ik ben Liefde

Ik ben Kennis

Ik ben Wijsheid

Ik ben Kracht

Ik ben Macht

Ik ben Schoonheid

Ik ben alles wat God mij geeft en in mij wil vervullen op aarde.

Daartoe, God, schenk ik U mijzelf,

opdat Uw werken in mij tot vervulling mogen komen.

Ik wil U oprecht dienen, want aan U is

de heerlijkheid, de kracht en de macht van Uw Koninkrijk,

zowel in de hemel als op aarde.

Help mij, God, Uw Liefde gestalte te geven op deze aarde,

opdat zij in wijsheid, kracht en schoonheid tot grote bloei mag komen.

Ik dank U voor al Uw gaven, zoals Gij mij die geeft.

Ik weet, dat alles wat ik krijg U voor mij heeft weggelegd,

zoals eenieder op aarde zijn deel van U ontvangt.

Ieder het zijne, opdat Uw wil in vervulling mag gaan,

wetende dat U het beste met ieder van ons vóórheeft,

ook al begrijpen wij niet altijd waarom U ons speciaal *dit* deel gegeven heeft,

zoals U dat aan ons heeft gegeven.

Help ons, God, de waarheid te vinden, de waarheid omtrent het eeuwige leven.

Help ons de weg te vinden die leidt tot deze waarheid,

omdat zij de enige echte waarheid is.

Raak ons aan tot in het diepst van ons zielenwezen

en vervul ons met Uw Licht en Liefde,

opdat wij mogen komen tot grote hoogte in Uw Liefde.

Dank U, God, voor al het schone, voor al het goede, dat ik door U mag beleven.

Neem mijn hand in de Uwe en laat die nooit meer los,

zodat ik eeuwig met U verbonden blijf

en hulp en ondersteuning en leiding van U mag ontvangen.

Dank U, God, mijn liefde voor U is groot,

maar kan nog veel verder groeien in waarheid, schoonheid en kracht.

Til mij op, houd mij vast en omring mij met Uw Liefde,

zodat ik eeuwig geborgen zal zijn in U,

mijn God, mijn Vader, mijn Alles.

Daniël

HET INNERLIJKE KIND

INLEIDING

Toen ik over dit thema begon te schrijven, kreeg ik van Ezechiël te horen, dat ik deze keer de informatie niet in zijn geheel van hem door zou krijgen.

Vlak daarvoor was ik op een beurs een paar boeken tegengekomen die mij erg aanspraken.

Eén daarvan heet “Eenzaamheid hoeft niet” van Erika Chopich en Margaret Paul (uitg. Ankh-Hermes).

Het boek gaat over de liefde en de heelheid van het innerlijke kind.

Omdat ik over dit thema vanuit mijn eigen informatie in samenwerking met mijn eigen geleidegidsen wilde schrijven, had ik besloten om met het lezen van het boek te wachten tot ik met dit thema klaar zou zijn om vermenging van informatie van anderen te voorkomen.

Ezechiël gaf mij echter te kennen, dat ik het wiel niet in mijn eentje weer helemaal opnieuw hoefde uit te vinden en dat hij het boek op mijn pad had gebracht met een speciale bedoeling.

Hij verzocht mij het boek WEL te lezen en de informatie uit het boek te gebruiken.

Al schrijvende zou hij mij aanvullingen en aanwijzingen geven om tot een mooi geheel te komen.

Hij vertelde mij dat hij hiervoor een paar goede redenen had en verzocht mij u deze mede te delen:

1. is het onderwerp van groot belang, vooral omdat we in een tijd leven waarin veel veranderingen op aarde plaats gaan vinden.
Héél worden in jezelf is essentieel geworden wil je meegaan in deze veranderingen van de aarde.

2. is een diepgaand onderwerp als dit niet in een korte samenvatting te behandelen

3. als u thuis werkelijk met uzelf aan de slag wilt gaan om het innerlijke kind in uzelf te helen, dan heeft u daar wat uitgebreidere informatie voor nodig.

Dan heeft u niet voldoende aan de volgende bladzijden, maar u kunt uzelf wel verrijken door aan de slag te gaan met een boek dat geheel gewijd is aan dit onderwerp, zoals bijv. het boek “Eenzaamheid hoeft niet”.

Dit boek is geschreven door 2 ervaren psychotherapeuten, die zich intensief hebben bezig gehouden met dit onderwerp en zij kunnen u oefeningen aanbieden waarmee u een diepgaand resultaat in uzelf kunt bereiken.

Dit even ter introductie, zodat u weet dat dit thema niet alleen gebaseerd is op de informatie die ik van Ezechiël mocht ontvangen, maar ook op de informatie uit het boek “Eenzaamheid hoeft niet” van Erika Chopich en Margaret Paul.

Dit hoofdstuk is samengesteld uit beide bronnen (met toestemming van uitgeverij Ankh-Hermes).

EEN BIJZONDERE DROOM

En dan zou ik nu graag willen beginnen met een prachtige droom die ik in de periode van het schrijven van deze lezing ontving.

Hij is helemaal van toepassing op dit thema.

Ik droomde dat ik op weg was naar mijn eigen bruiloft, maar ik wilde niet trouwen, want ik was in een negatieve sfeer, hoewel het er wel licht was.

De hoofdman van de sfeer wilde met mij trouwen en hij had mij op laten halen door zijn trawanten. Onderweg sprong ik van de wagen en liep weg, maar zijn mannen kwamen achter me aan om mij een lesje te leren.

Ik liep allerlei zijstraatjes in, maar het was daar erg glibberig en de mensen waren niet prettig. Ik wilde niet meer vluchten, want ik kon toch nergens heen.

Ik besloot het hol van de leeuw in te gaan en liep naar het huis van de hoofdman.

Ik ging daar binnen en liep via ronde trappen naar boven.

Bovenaan de bovenste trap liep ik weer naar beneden en ik legde mijn hand op de muur, waar versieringen op aangebracht waren.

Ik zag dat de versieringen verborgen kamelen waren die opgesloten waren in de muren en daardoor geen kant op konden.

Ik aaide over de kamelen en ik zei tegen hen dat ik erg veel van ze hield.

Ik bracht mijn liefde voor hen over met mijn hand die hen aaide.

De hoofdman kwam zijn kamer uit en zag wat ik deed, maar hij begreep het niet en liet het me gewoon doen, omdat hij het niet begreep.

Ik werd een beetje moe van al dat ge-aaï, maar ik moest de kamelen allemaal aaïen, want ze waren van boven tot beneden in de muur opgesloten.

Toen ik beneden was en de allerlaatste kameel geaaïd had, liep ik naar buiten en zei ik tegen de mensenmenigte die zich daar had verzameld:

“Wacht maar en kijk maar wat er gaat gebeuren”.

Toen kwamen alle kamelen die binnenin de muren opgesloten waren tot leven.

Zij liepen naar buiten en het hele huis stortte in.

Een hele karavaan kamelen was daar door mijn liefde weer tot leven gewekt.

De vóórste kameel was een hele mooie oudere kameeldame.

Zij was behangen met robijnrode fluwelen kleden en robijnrode sierraden.

Ik zei tegen haar: “Op u wil ik rijden” en ik steeg op.

Er was een klein meisje dat op een schaap stapte, maar ze werd er direct weer afgeworpen, want ze mocht en kon alleen op een kameel uit de negatieve sferen vertrekken.

Ze stapte op een jonge kameel.

Ik zei heel verbaasd tegen de kameeldame waar ik op zat, dat ze zo lekker reed.

Ik zakte heel zacht en heel diep in haar weg, waardoor ik heel zachtjes heen en weer werd gewiegd toen ze ging lopen.

Dat was een geweldige sensatie van liefdevolle geborgenheid.

Toen ik wakker werd, wist ik onmiddellijk de betekenis van de droom.

Die is als volgt:

Wij leven hier op aarde nog in een wereld van negativiteit, ook al willen wij dat helemaal niet. We willen ervoor wegllopen, maar de negativiteit blijft ons achtervolgen, omdat wij daar onze lessen uit moeten leren.

Wanneer we weg *blijven* lopen, blijft ons levenspad moeilijk begaanbaar en niet prettig.

Pas wanneer wij de moed hebben om stil te staan en ons naar binnen te richten om onze *eigen* negativiteit in de ogen te kijken, zullen we ontdekken, dat behalve negativiteit er ook *liefde* in ons verborgen zit.

In ieder van ons is liefde aanwezig, maar die is vaak weggestopt, verborgen in een muur die we om ons heen hebben gebouwd om onszelf te beschermen.

De kamelen symboliseerden de weggestopte liefde.

Ik moest *alle* kamelen aaien en er niet een paar verborgen laten zitten.

Dus *alle* liefde in jezelf moet aangeraakt worden.

En als je de liefde in jezelf weet te vinden en haar weer tot leven weet te brengen, ook al kost het je moeite, dan bevrijd je jezelf uit de negativiteit.

Alleen *liefde* zal mij en iedereen onttrekken aan de negativiteit waarin we leven.

Wel *alle* aanwezige liefde moet daartoe gewekt worden.

Pas dan is liefde krachtig genoeg om de negativiteit als een kaartenhuis in elkaar te laten vallen.

Het kleine meisje dat op een schaap stapte, was mijn innerlijke kind.

Zoals de kamelen liefde symboliseerden, zo symboliseerde het schaap vriendelijkheid.

Het kleine meisje stapte eerst op een schaap en werd er weer afgegooid, omdat vriendelijkheid niet voldoende is om jezelf te bevrijden van negativiteit. Maar toen ze daarna op een jonge kameel stapte, bleef ze zitten, hetgeen symboliseert dat *alleen liefde* de kracht heeft om de pijn en het verdriet van mijn innerlijke kind te laten verdwijnen.

Er is geen andere manier.

De tot leven gekomen kamelen droegen robijnrode sierraden en robijnrode fluwelen kleden.

De robijn wordt al eeuwenlang gezien als de steen van de zuiverste liefde en zelfverwerkelijking.

Toen ik op de kameel wegreed, zakte ik op een sensationele weldadige manier in haar weg en werd ik op een zachte liefdevolle manier gewiegd.

Dat betekent dat als je je weg vervolgt in liefde en in zuiverheid, je indaalt in jezelf, waardoor je een diepe weldadige geborgenheid zult voelen.

Zodanig dat je er echt verbaasd over zult zijn.

Het was zo'n mooie droom en zo toepasselijk op dit thema, dat ik u hem niet wilde onthouden.

En dan gaan we nu naar:

HET INNERLIJKE KIND

U zult allemaal wel eens de uitdrukking gehoord hebben:

“Als een kind zo blij, als een kind zo vrij”.

Als je deze woorden hoort, kun je er meteen een kritische kanttekening bij zetten en je afvragen: “Is dat wel zo?”

Is een kind wel zo blij en zo vrij als de uitdrukking doet vermoeden?

Maar als je deze woorden hoort, kun je er ook in meegaan en je fantasie laten gaan.

Je ziet in gedachten een huppelend blij kind in een groene wei, bezaaid met bloemen.

Het kind danst in het rond met een bloemenketting in de hand. Het voelt zich gelukkig en vrij.

Het zijn 2 verschillende visies en er zullen er ongetwijfeld veel meer zijn.

Wat de woorden: “Als een kind zo blij als een kind zo vrij” voor u betekenen, hangt er mede vanaf, hoe u uw kinderjaren hebt beleefd, of hoe u kijkt naar uw eigen kinderen.

Vele gezegdes bevatten vaak eeuwenoude waarheden, die dieper gaan dan wij in eerste instantie vermoeden.

Een dergelijke diepgang is ook terug te vinden in de uitdrukking: “Als een kind zo blij, als een kind zo vrij”. Het kind staat symbool voor onschuld, onbevangenheid, blijheid, vrijheid, openheid en stralend geluk. Zo ziet ons ideaalbeeld van een kind er uit. Zo zou ieder kind moeten zijn. Dat gunnen we ze van harte.

Maar als we weer met beide benen in de aardse realiteit gaan staan, weten we allemaal, dat dat weliswaar een prachtig beeld is, maar niet reëel.

Toch wil ik even stil blijven staan bij dit ideaalbeeld. Waarom dragen wij allemaal dit ideaalbeeld in ons mee? Dat moet ergens vandaan komen.

Wij leven in een maatschappij die drijft op afspraken en regels die we met elkaar hebben opgesteld om het voor ons allemaal leefbaar te houden.

Hebben we dan ooit met elkaar een afspraak gemaakt dat we het kind als symbool van blijheid en vrijheid zouden zien? Ik denk het niet. Ik denk dat we het kind als symbool van onschuld, onbevangenheid, geluk en vrijheid binnen in ons meedragen, omdat die eigenschappen zich allemaal in onszelf bevinden. We *voelen* het van binnen. We *weten* het op een dieper niveau. Als een herinneringstrilling leeft het in ons, hoe het is om als kind zo blij en onbevangen te zijn. En we *weten* dat diep van binnen, omdat we ooit - in al onze levens op aarde - ook de ervaring hebben moeten opdoen, om als kind op aarde te sterven om vervolgens terecht te komen in de kindersferen van licht en liefde in de geestelijke gebieden rondom de aarde. Dáár hebben we allemaal zelf mogen ervaren wat het is om als kind te worden opgenomen in een sfeer van oneindige liefde en geluk. Dáár, in de hand van God, ontvangt ieder kind zoveel liefde, dat het kan groeien en bloeien en tot volle wasdom in zichzelf mag komen. Die ervaring, die herinneringstrilling, dragen we allemaal diep in ons met ons mee.

En als we nóg dieper in ons zielenwezen afdalen, komen we terecht in de herinneringstrilling van het bestaan in God, nog vóór we aan onze evolutie in de stof begonnen.

Wij zijn ontstaan als Godsvonk uit onze Oerbron. In deze Oerbron hebben we geleefd in de meest volmaakte eenheid van licht, liefde en geluk in ons gehele bestaan. Ook die herinneringstrilling van weleer dragen wij binnenin ons met ons mee, weliswaar versluierd, maar toch diep binnen in ons aanwezig.

Wij weten hoe het is om letterlijk zielsgelukkig te zijn.

“Zielsgelukkig”, weer zo’n uitdrukking met een *veel* diepere betekenis.

En van dat zielengeluk zien wij een beetje terug in kinderen die nog niet gevormd en gekneed zijn door de invloeden van de maatschappij. De maatschappij zijn wij, de volwassenen.

Naarmate we opgegroeid zijn van kind naar volwassene, zijn we onze onschuld, onze onbevangingheid zo zoetjesaan kwijt geraakt. We kregen te maken met teleurstellingen en afwijzingen. We moesten ons meer en meer aanpassen aan allerlei regels en aan de wensen van andere mensen. En zo zijn we volwassen geworden, vol frustraties en emotionele blokkades, veroorzaakt door onverwerkt verdriet of boosheid uit het verleden.

Wat blijheid, wat vrijheid, wat gelukkig zijn?

Als je 's morgens in de bus of trein om je heen kijkt naar de mensen die op weg zijn naar hun werk, zie je maar weinig blije gezichten. We zijn moe geworden van alle tegenslagen en het zoeken naar geluk, dat we maar niet kunnen vinden. Maar waarschijnlijk zoeken we het geluk op een verkeerde plaats en kunnen we het daarom niet vinden. Wanneer je het geluk buiten jezelf zoekt in personen, bezit of andere dingen, dan zul je het daar niet vinden.

Waar geluk kun je alleen maar in jezelf vinden, in de verwezenlijking van jezelf.

De zoektocht naar binnen is noodzakelijk, want waarlijk geluk bevindt zich IN ons. Het is ons kosmisch erfgoed om gelukkig te zijn. Diep binnen in ons liggen de hoogste rijkdommen verscholen. We moeten er alleen bij zien te komen. Maar ja, hoe doe je dat?

Dat doen we door onszelf te genezen van alle pijn en verdriet die zich in de loop der jaren in ons opgehoopt hebben, waardoor we onszelf zijn gaan miskennen.

Er zijn vele manieren om onszelf te genezen. Daar bestaan allerlei technieken voor:

- massagetechnieken
- ademhalingstechnieken
- psychotherapie
- kleurtherapie
- edelsteentherapie
- Reiki
- kruidenbaden

om er maar eens een paar te noemen.

Er zijn ook meer dan genoeg boeken die ons inzicht verschaffen in bepaalde onderwerpen, en ons technieken aanreiken die wij op een bepaald moment in ons leven goed kunnen gebruiken. In de huidige tijd staan heel veel verschillende middelen tot onze beschikking om onszelf weer in balans te krijgen en kennismaken met ons innerlijk kind is daar één van.

De volgende bladzijden gaan over:

- hoe je in contact kunt komen met je eigen innerlijke kind,
- hoe je dat innerlijke kind kunt helen en
- hoe je de zuivere eigenschappen van liefde en geluk weer terug kunt vinden.

Ik maak hierbij gebruik van 4 verschillende fictieve personen, n.l.:

- het beminde kind
- het onbeminde kind
- de liefdevolle volwassene en
- de niet-liefdevolle volwassene

Ik spreek van het beminde kind, wanneer de gevoelens van vroeger erkend en geaccepteerd worden door ons zelf.

Ik spreek van het onbeminde kind, wanneer de gevoelens van vroeger NIET erkend en NIET geaccepteerd worden door ons zelf.

Ik spreek van de liefdevolle volwassene, wanneer wij als volwassene in contact willen komen met onze gevoelens van vroeger.

En ik spreek van de niet-liefdevolle volwassene, wanneer wij als volwassene NIET in contact willen komen met onze gevoelens van vroeger.

WAT IS ONS INNERLIJK KIND PRECIES?

Ons innerlijk kind zijn onze gevoelens, onze herinneringen en onze ervaringen uit onze jeugd.

Als kind sta je erg open, waardoor gevoelens en ervaringen diep bij je binnen komen en daar weet je niet altijd goed mee om te gaan. Als kind ben je kwetsbaar, omdat je nog maar zo weinig levenservaring hebt en nog heel veel moet leren. Doordat het kind pijn en verdriet ervaart, begint het kind zich af te schermen door de eigen gevoelens te negeren, zich aan te passen aan anderen of zichzelf weg te cijferen.

Er zijn vele manieren, waarop een kind zich innerlijk probeert te beschermen tegen pijn en verdriet. Wanneer een kind zijn gevoelens niet zelf erkent, gaat het zijn eigen gevoelens projecteren op een ander en leeft het niet meer vanuit zijn *eigen* innerlijke kern.

Terwijl het kind opgroeit, onderdrukt het steeds meer de eigen gevoelens en gaat het meer en meer vanuit zijn verstand leven. En zo wordt het kind volwassen, neemt zijn plaats in in de maatschappij en is niet gelukkig. Waarschijnlijk zal het met de meeste van ons zo zijn gegaan. Willen we weer gelukkig worden, dan zullen we aandacht moeten besteden aan ons innerlijk kind. En ik herhaal nog even voor alle duidelijkheid dat ons 'innerlijk kind' dus symbool staat voor 'onze gevoelens, onze herinneringen en onze ervaringen van vroeger'.

Maar ook *nu* hebben wij onze gevoelens. Als we onze gevoelens van vroeger en onze gevoelens van nu met elkaar willen integreren, dan zullen we tegelijkertijd ook moeten leren luisteren naar de gevoelens die *nu* in ons leven als volwassen mens.

De gevoelens van de volwassene van nu zijn geënt op de gevoelens van het kind van vroeger. Maar hoewel de gevoelens van de volwassene geënt zijn op de gevoelens van het innerlijke kind, heeft het leven ons steeds weer de mogelijkheid gegeven om ook te leren liefhebben als volwassene. Daarom kunnen we nu, alsnog als volwassene, het innerlijke kind van vroeger helen. En als we dan de gevoelens van het innerlijke kind helen, helen we tegelijkertijd ook de gevoelens van de volwassene die we *nu* zijn. Maar daarover straks meer.

Er zijn maar 2 manieren waarop je met je innerlijke kind kunt omgaan:

1. Ofwel je koestert je innerlijke kind, je houdt rekening met zijn gevoelens en je gaat ermee in gesprek. Dan voelt het innerlijke kind zich bemind.
2. Of je verwaarloost en bekritiseert je innerlijke kind en je laat het aan zijn lot over. Het kind voelt zich dan onbemind.

Er is maar één innerlijk kind.

HOE VOELT HET ONBEMINDE KIND ZICH?

Wanneer de volwassene in ons zich afschermt voor de gevoelens van het kind, dan verliest hij de verbinding met het kind. Het kind voelt zich dan niet geliefd en erg eenzaam. Het leert bang te zijn, omdat het wordt afgewezen. Het projecteert zijn angsten op anderen en gaat ervan uit dat anderen hem ook af zullen wijzen. Het kind is bang om fouten te maken, omdat het daardoor afgewezen kan worden. Het ontwikkelt een behoefte om perfect te zijn. Perfectionisme en angst om fouten te maken zijn symptomen van de innerlijke afscheiding tussen de volwassene en het kind. Het kind zoekt zijn heil in uiteenlopende verslavingen om de leegte op te vullen en om te ontvluchten aan de pijn van het alleen zijn en de eenzaamheid van binnen.

HOE VOELT HET BEMINDE KIND ZICH?

Een kind dat zich geliefd weet, barst van de energie, is speels en nieuwsgierig en staat altijd open voor nieuwe ideeën en ervaringen. Het is niet alleen zacht, gevoelig en heel liefdevol, maar ook wijs en verstandig. Dat kind vertelt ons, wat we eigenlijk *echt* willen en hoe we ons van binnen voelen. En die gevoelens laten ons op hun beurt weer weten wat ons gelukkig maakt en wat niet. Wanneer hebt u zich voor het laatst eens lekker laten gaan en echt plezier gehad? Weet u nog hoe het voelt om blij en vrolijk te zijn?

Het leven op aarde is niet alleen maar zwaar en serieus, maar kan ook licht en vrolijk zijn.

Als we werkelijk in verbinding staan met ons innerlijke kind, ontwikkelen we een innerlijke kracht en hebben we veel meer controle over ons eigen leven.

We worden dan minder snel overheerst door anderen.

Mensen die niet in contact staan met de gevoelens van hun innerlijke kind, hebben ook vaak geen goed contact met hun andere gevoelens. In dit verband is het belangrijk om even stil te staan bij het volgende.

Een volwassene DENKT eerst iets, en als gevolg daarvan VOELT hij iets.

Bij het kind is dat precies andersom.

Het kind VOELT eerst iets en daaruit komt dan een GEDACHTE voort.

Onze maatschappij heeft lange tijd de voorkeur gegeven aan het logisch denken, en hechte minder waarde aan de wijsheid die voorkomt uit gevoelens. Dat heeft onbalans veroorzaakt, omdat de mens nu eenmaal niet alleen uit zijn denken bestaat, maar ook gevoel heeft.

Gevoelens die om erkenning vragen.

DE VOLWASSENE

Laten we eens naar de volwassene kijken, naar het logische, denkende deel van ons.

De volwassene is degene die de keuzes maakt. De volwassene *kan* ervoor kiezen zichzelf te beschermen tegen alle geleden pijn en verdriet van vroeger. Hij wil die dan niet nog een keer ervaren en schermt zich af. Hij wil niet verbonden zijn met zijn innerlijke kind en koppelt zich los. Daarbij koppelt hij zich ook los van de liefde en de zachte eigenschappen van het kind. Hij verhardt, is kritisch en veroordelend tegen zichzelf. Hij luistert niet naar de innerlijke stem van het kind, waardoor het gebrek aan liefde dat hij als kind al heeft ervaren, wordt voortgezet. Hij wordt een kopie van zijn ouders, zijn grootouders of andere rolmodellen.

Hij legt de verantwoordelijkheid voor zichzelf neer bij anderen, voelt zich machteloos en is niet in staat zichzelf gelukkig te maken.

Als de volwassene echter besloten heeft het innerlijke kind te bestuderen en lief te hebben, dan zal het innerlijke kind nieuwsgierig zijn en openstaan om te leren. De volwassene is dan een liefdevolle volwassene die ook wil leren. Hij staat open om van de gevoelens van het kind te leren. Hij vertrouwt ook op de ervaring van het kind. Hij weet dat het kind belangrijke redenen heeft voor zijn gevoelens en gedrag. Hij voelt zich verantwoordelijkheid voor al zijn gevoelens en hij wil samen met zijn innerlijke kind de oorzaak van de pijn opsporen die beiden voelen. Dat betekent dat hij door oude woede en pijn heen moet gaan.

Hij onderzoekt de overtuigingen van het kind die angst en pijn veroorzaken, en dan vertelt hij aan het kind wat hij heeft ontdekt → n.l. of de overtuigingen van het kind op waarheid berusten of niet. Hij vertelt het kind de waarheid.

De liefdevolle volwassene heeft de moed om naar binnen te kijken en zichzelf onder ogen te zien. Hij wil zichzelf leren kennen. Hij komt daarbij ongetwijfeld pijn en verdriet tegen, maar hij komt ook dingen tegen waar hij plezier aan beleeft. Daardoor kan hij oude wonden uit de kindertijd helen. Hij kan het kind in zichzelf tot volle bloei laten komen.

Het kind brengt altijd gevoelens, wensen en behoeften tot uiting. De volwassene luistert naar de behoeften, de wensen en de gevoelens van het kind. En door zijn handelen brengt hij dat tot uitdrukking. De liefdevolle volwassene is niet autoritair, maar hij geeft het innerlijke kind ook niet overal zijn zin in. Dus de liefdevolle volwassene legt niet zijn wil op aan het kind.

Hij dwingt het kind niet de dingen te doen zoals *hij* dat wil, maar hij gaat ook niet al te gemakkelijk met het kind om. Als het kind aangeeft de hele dag te willen snoepen of televisie te kijken, moet de volwassene daar niet aan toegeven. In plaats daarvan vraagt de volwassene aan het kind, waarom het dat wil, waarom het zich zo leeg voelt, dat het de behoefte heeft deze leegte op te vullen met snoep of televisie kijken.

De volwassene komt tegemoet aan de wensen en behoeften van het kind zonder het kind te verwennen. Het kind wil heel graag meewerken, omdat het zich gekend en geliefd weet.

Hij heeft vertrouwen in de volwassene om het over te nemen als dat nodig is. Het kind is liefdevol naar zichzelf en anderen toe als het zich door de volwassene bemind voelt.

Als de liefdevolle volwassene en het beminde kind samenwerken, is er sprake van innerlijke harmonie. Het liefdevol omgaan met ons innerlijk kind creëert een innerlijke verbondenheid, waardoor de leegte van *binnenuit* wordt opgevuld. Dan verdwijnt de behoefte om de leegte op te vullen met dingen buiten onszelf te zoeken in bijvoorbeeld verslavingen. Hoe meer we op een liefdevolle manier omgaan met ons innerlijk kind, zal dat de innerlijke verbondenheid alleen maar sterker en intenser maken. Met als gevolg: rust, vrede, vreugde, kracht en heelheid. De behoefte om onszelf weg te cijferen om de liefde van anderen te verkrijgen, verdwijnt. We geven diezelfde liefde dan aan onszelf.

Laten we nu even aandacht besteden aan onze OVERTUIGINGEN.

Berusten onze overtuigingen wel op waarheid? En hoe weten we, wanneer ze berusten op waarheid of niet? De meeste van ons hebben als kind overtuigingen ontwikkeld, die eigenlijk niet kloppen en daarom doen ze pijn.

Overtuigingen als: “Dat kan ik toch niet” of “niemand houdt van me zoals ik ben” of “ik ben nu eenmaal dom” zijn overtuigingen die pijn doen.

Anderen hebben dat misschien ooit eens tegen ons gezegd of we kwamen zelf tot die overtuiging door het gedrag dat anderen naar ons toe vertoonden. Maar iets dat pijn veroorzaakt, kan nooit goed zijn.

Dus: ALS EEN OVERTUIGING *PIJN* VEROORZAAKT, DAN KLOPT DE OVERTUIGING NIET. DAN IS HET EEN ONJUISTE OVERTUIGING.

Ik zal wat pijnlijke gevoelens opnoemen die voortvloeien uit onjuiste overtuigingen.

Dat zijn: boosheid – angst – kwetsbaarheid – gefrustreerdheid – jaloezie – eenzaamheid – machteloosheid – onzekerheid – je dom voelen – of onaantrekkelijk - of schuldig.

Deze gevoelens worden ervaren door het onbeminde kind en door de niet-liefdevolle volwassene. Uit deze gevoelens komen onze verslavingen voort. De verslavingen veroorzaken nog meer pijnlijke gevoelens, waardoor we weer andere verslavingen zoeken om *die* pijn te verlichten. En zo blijven we in een vicieuze pijncirkel door modderen.

Het verdovende middel, zoals het eten, de sigaret, de televisie of het werk, zal de pijn inderdaad verlichten, maar zal het nooit kunnen wegnemen. In feite laat het onze pijn onder de oppervlakte voortduren.

De overtuigingen die wij over onszelf hebben, zijn gebaseerd op de overtuigingen die wij als kind over onszelf hadden. Als het innerlijke kind ervan overtuigd is, dat het slecht is, of onbelangrijk of onbekwaam of niet waard om van te houden, dan hebben wij als volwassenen ook allerlei misvattingen over onszelf.

Als we bereid zijn om als liefdevolle volwassene ons innerlijk kind te helen, dan kan de liefdevolle volwassene het innerlijke kind vertellen, dat het lief is, en waardevol en belangrijk. De liefdevolle volwassene kan het kind de waarheid vertellen over de ontstane misvattingen.

Hij vertelt het kind:

- dat het *zelf* zijn eigen keuzes kan maken
- dat het zijn *eigen* geluk en verdriet bepaalt en dat dat niet bepaald wordt door anderen
- dat de gevoelens van andere mensen het gevolg zijn van *hun eigen* keuzes en dat het kind daar *niet* verantwoordelijk voor is
- dat het kind alleen verantwoordelijk is voor zichzelf en het tegemoet moet komen aan zijn *eigen* behoeften.

De liefdevolle volwassene maakt het kind duidelijk, dat pijn alleen maar een middel is om te leren. Pijn bestaat alleen om je op iets attent te maken, zodat je er iets mee kunt doen.

De liefdevolle volwassene vertelt het kind de waarheid, want waarheid is liefde. Als we de waarheid over onszelf onder ogen durven zien, vol medeleven en zonder te oordelen, dan geven we onszelf een kans om te groeien. Het is de taak van de liefdevolle volwassene om de waarheid te zeggen en om duidelijk te maken *waarom* je op jouw eigen manier denkt en voelt. Op deze manier worden we bevrijd van onze onjuiste overtuigingen en van de pijn uit ons verleden. In *liefde* kunnen angst en pijn niet bestaan. Door de liefde van de volwassene voor het innerlijke kind worden alle pijn, angst en verdriet van het kind geheeld. De volwassene geeft het kind daardoor zijn waarde en eigenwaarde weer terug. Dat hoeven we dan niet meer bij anderen vandaan te halen.



Ons innerlijke kind, ons *gevoels*centrum, bevindt zich in het centrum van ons lichaam, in de buurt van de navel. Het wordt ook wel het Hara-punt genoemd.

Maar ook in ons *hart*, de zetel van de ziel, bevinden zich gevoelens, onze dieperliggende gevoelens, de gevoelens van de ziel.

De gedachteprocessen van de volwassene vinden in het *hoofd* plaats.

De *liefdevolle* volwassene beweegt zich heen en weer tussen het hoofd en het hart. Dat wil zeggen, dat de gedachten van de liefdevolle volwassene zijn gevuld met liefde en medeleven dat uit het hart stroomt. Omdat dit hartkanaal openstaat, zal de volwassene gemakkelijk zijn aandacht kunnen verleggen naar zijn Hara, zijn middelpunt, waar dus zijn gevoelscentrum is gelegen. Hij komt dan in contact met de gevoelens van het kind. Als dat gebeurt, ontstaat er een ononderbroken cirkel van liefdesenergie tussen het hoofd, het hart en het dieperliggende gevoel. Dat is de innerlijke verbondenheid.

Verbondenheid met jezelf geeft je een gevoel van innerlijke vrede en plezier. Je ervaart gevoelens van heelheid, van eenheid en van harmonie. Die gevoelens zijn het resultaat van de ononderbroken liefdescirkel tussen de volwassene en het kind.

Naarmate je meer en meer de verbinding met je innerlijke kind aangaat en je hart zich opent, voel je ook steeds sterker de *universele goddelijke* verbondenheid.

Universele verbondenheid is een diepgaande staat, waarin je liefde en universele wijsheid in je voelt stromen. Dan voelen we ons vredig en héél van binnen. We voelen diep in ons de eenheid, die alles met elkaar verbindt. We kijken naar de wereld vanuit de liefde van ons hart. We voelen ons verbonden met alle levende wezens.

Hoe intenser we van ons innerlijke kind gaan houden, des te meer zal ons gevoel van eigenwaarde toenemen. Eigenwaarde betekent eenvoudig: je goed genoeg en de moeite waard voelen. Eigenwaarde komt voort uit innerlijke goedkeuring, *alleen van jezelf*.

Wanneer anderen ons hun goedkeuring geven, dan voelen we ons misschien op *dat* moment goed, maar dat goede gevoel is zo weer verdwenen. Maar als de innerlijke volwassene een tijdlang van het innerlijke kind houdt, weet het kind op een gegeven moment dat het beminnenswaard en de moeite waard is. Deze wetenschap is niet tijdelijk, maar intens en blijvend. Als we beseffen dat hoge eigenwaarde voortkomt uit het feit dat *wijzelf* van ons innerlijke kind houden en niet doordat een ander ons zijn goedkeuring geeft, dan smelt de hardheid in ons, waarvan we altijd dachten dat we die nodig hadden om onszelf te beschermen. We ervaren dan een gevoel van zachtheid en innerlijke kracht. Werkelijke zachtheid is krachtig, omdat ze niets terug verwacht. Ze geeft zichzelf kracht. De waarheid is, dat er geen grotere kracht dan liefde bestaat. Daarom is de zachte manier de krachtigste manier waarop we kunnen reageren. Het is ook de enige manier om onze eigenwaarde op te krikken, om zacht en liefdevol met jezelf om te gaan. En het zal ons zeker vreugde en geluk brengen.

Eén van de geheimen om een gelukkig leven te leven, is te ontdekken wat je leuk vindt en waar je van houdt. Dat zorgt voor de kick in je leven. Het ontdekken waar je van houdt, maakt je gevoel van eigenwaarde wakker én het houdt je verslavingen op een afstand. Je bent daarin ook van niemand afhankelijk en niemand kan het van je afnemen. Het is geen overbodige luxe om uit te vinden waar je van houdt, integendeel, het is zelfs noodzakelijk. Want als we daar niet naar zouden zoeken, zouden we ons leeg blijven voelen, met alle gevolgen van dien. Dan

zouden we het weer buiten onszelf bij anderen zoeken of in verslavingen. Het is dus zeer noodzakelijk om uit te zoeken waar je van houdt. Sommigen ontdekken dat ze het leuk vinden om muziek te maken, of zich bezig te houden met andere creatieve ervaringen. Anderen ontdekken dat ze het heerlijk vinden om lichamelijk actief te zijn. En weer anderen hebben geen idee waar ze moeten beginnen.

De juiste plek om te beginnen is bij je innerlijke kind. Je innerlijke kind weet waar je van houdt. Het kind kan je vertellen wat je werkelijke interesses zijn. Naarmate je meer tijd besteedt aan je innerlijke kind, zul je vanzelf steeds beter aan gaan voelen wat je werkelijk wilt en waar je werkelijk van houdt.

Je kind weet het antwoord en het is zeer waarschijnlijk dat het al talloze malen geprobeerd heeft je dit te vertellen, maar dat het niet echt goed tot je is doorgedrongen. Hoe vaak hoor je jezelf wel niet zeggen: “Dat zou ik wel eens willen proberen...” of “Ooit ga ik eens”

De realiteit is, dat we dit soort dingen vaak zeggen, maar het bijna nooit doen. De enige manier om te ontdekken waar je van houdt, is domweg gaan doen wat je wellicht ooit altijd al had willen doen. Misschien moet je daarvoor wel eerst diverse verschillende wegen uit proberen, maar dat zal alleen maar verhelderend en ook erg leuk blijken te zijn.

Je kunt van alles gaan doen:

Danslessen nemen – kunst beoefenen – muziek maken – lezen – dingen bouwen – stenen of postzegels verzamelen – sporten – toneelspelen – creatief bezig zijn - leren briden – een cursus of een studie volgen – en ga zo maar door.

Het beste is in ieder geval verveling te vermijden. Eén van de redenen waarom veel pubers hun heil zoeken in alcohol en drugs is, omdat ze zich vervelen. Pubers die enthousiast sporten of andere hobby's hebben waarin ze zich kunnen uitleven, hebben niet eens tijd over voor alcohol en drugs. Met andere woorden, *die* pubers en ook *die* volwassenen, die in verbinding staan met het plezier en de vreugde van hun innerlijke kind, hebben geen behoefte aan verslavingen of uitvluchten. Als je je eenmaal bewust bent geworden waar je van houdt, dan is het aan jou om er iets mee te doen. En laat je faalangst je daarbij niet in de weg staan. Als je innerlijk kind graag wil schilderen, moet jij ervoor zorgen dat er verf gekocht wordt en zul je er ook tijd voor vrij dienen te maken. En laat je niet weerhouden doordat je bang bent dat je er niets van maakt. Dat is helemaal niet belangrijk. Hoed je er daarom voor om je kind te veroordelen in waar hij mee bezig is, maar ondersteun hem waar je maar kunt. Het gaat immers om het *plezier* dat je eraan beleeft door er simpelweg mee bezig te zijn.

We hebben allemaal een innerlijk kind en dat zullen we ook altijd hebben. Je kunt ervoor kiezen je kind gedurende je hele leven te ontkennen en het op te sluiten, maar je kunt er ook voor kiezen om hand in hand samen door het leven te gaan, met al je plezier en verdrietigheden die nu eenmaal bij het leven horen, maar die je wel héél maken en dicht bij jezelf brengen. Ontdekken waar je van houdt is een natuurlijk gevolg van je innerlijke helingsproces. Wanneer je nog niet ontdekt hebt, waar je van houdt, wees dan geduldig. Zodra de wonden van je onbeminde kind geheeld worden, doordat je het opnieuw liefdevol verzorgt, zul je vanzelf ontdekken waar je van houdt.

Houden van ons innerlijk kind, leidt tot het houden van anderen. Om van een ander te houden, moet je van jezelf houden.

HOUDEN VAN JEZELF

Hoe doe je dat: houden van jezelf?

Wel, we worden geboren met de wetenschap dat liefde bestaat, en hoe goed en hoe fijn het voelt als iemand van je houdt. Diep van binnen weten we, wanneer dit *niet* het geval is. Eén van de manieren om van jezelf te leren houden, is, door jezelf de volgende vraag te stellen: “Hoe zou jij willen dat een ander van jou houdt?” Denk daar eens goed over na, en hou dan van jezelf zoals je wilt dat een ander van jou houdt. Vervul je eigen behoeften. Geef jezelf de aandacht die je nodig hebt, en vraag dat niet van een ander. Let op je eigen reacties, en vraag je af, waarom je reageert zoals je dat doet. Wees bewust van jezelf en ga voorzichtig met jezelf om. Geef jezelf de ruimte en de tijd die je nodig hebt. Om héél te worden, dien je jezelf te leren kennen. Je op een gezonde manier met jezelf bezig houden, is het beste dat je voor jezelf kunt doen. Zo ontdek je ook hoe je je innerlijke kind werkelijk kunt liefhebben.

Als je innerlijke kind zich vrij zou voelen om je precies te vertellen wat het van je wil, dan zou het waarschijnlijk iets zeggen als:

Ik wil dat je me aandacht geeft.

Ik wil dat je naar me luistert en me werkelijk hoort als ik je iets probeer te vertellen.

Ik wil dat je tijd voor me vrijmaakt.

Ik wil dat je rekening houdt met wat ik wil.

Ik wil dat je weet dat ik altijd een goede reden heb voor wat ik wil en voel.

Steeds als ik boos, gekwetst of eenzaam ben, wil ik dat je erachter probeert te komen, waarom ik me zo voel.

Ik wil dat je me dingen laat doen die ik leuk vind en die me het gevoel geven *echt* te leven.

Ik wil dat je aan mijn wensen en behoeften tegemoetkomt.

Ik wil dat je mijn onjuiste overtuigingen vervangt door de waarheid.

Ik wil dat je vrienden voor me zoekt die liefdevol zijn.

Ik wil dat je geen afspraken meer maakt met mensen bij wie ik me niet op mijn gemak voel.

Ik wil dat je me laat eten wat ik wil, zolang het maar gezond is.

Ik wil dat je me behoedt, dingen te doen die niet goed voor me zijn.

Ik wil dat je helpt mijn pijn te helen.

Ik wil dat je me koestert.

Ik wil de liefde vanuit je hart voelen.

Ik wil weten dat je bij me bent, zodat ik me niet alleen voel van binnen.

Je innerlijke kind vraagt om *onvoorwaardelijke liefde*, iets waar de meeste van ons niets over weten. Sommige mensen hebben het gevoel dat onvoorwaardelijke liefde niet kan bestaan. Maar iedereen die ervaring heeft met dieren, vooral honden, heeft onvoorwaardelijke liefde ondervonden.

Onvoorwaardelijke liefde betekent:

dat je betrouwbaar bent,

dat het kind op je kan rekenen en

dat je je blijvend open stelt voor het kind om te leren en

dat je optreedt in het belang van het kind, ook als het kind boos is of iets anders wil dan de volwassene.

Onvoorwaardelijke liefde is zacht en krachtig tegelijkertijd. Onvoorwaardelijke liefde voor je kind betekent *toegewijd* zijn aan het kind. Als je toegewijd bent aan je kind, laat je het niet lijden. Het zeggen van liefdevolle dingen tegen je innerlijke kind is niet genoeg. Je moet *handelen*, waardoor je tegemoet komt aan de behoeften van het kind. Het kan helpen om je

voor te stellen, dat je hand in hand met je kind door het leven gaat, of dat je kind naast je aan het spelen is, of dat je het in je armen houdt, precies zoals je zou doen met een echt kind.

Als dat kind overstuurt zou raken, wat zou je dan doen?

Zou je dat negeren?

Zou je gaan schreeuwen en het kind vertellen dat het moet ophouden met huilen?

Zou je het kind in een andere kamer zetten tot het gekalmeerd is?

Een *echt* kind zou zich niet bemind voelen als je je zo zou gedragen, en dat voelt je innerlijke kind dus ook niet.

Je bent alles wat je voelt, en alles wat je voelt is acceptabel.

Onvoorwaardelijke liefde is: je kind kunnen toestaan te zijn wie hij is.

HET HELEN VAN JE INNERLIJKE KIND

Heling vindt plaats als de liefdevolle volwassene *alle* gevoelens in het innerlijke kind erkent. Angst, pijn en eenzaamheid zullen geleidelijk verdwijnen wanneer je houdt van je innerlijke kind. En daarvoor in de plaats zul je vreugde en liefde ervaren. Vreugde en liefde zijn alleen in hun volheid te beleven, als je begint met het helen van je innerlijke kind.

De beste manier om onvoorwaardelijke liefde naar je kind uit te stralen, is door te *oefenen*. We moeten onszelf leren de liefde en goedkeuring te geven die we nooit van anderen hebben ontvangen. En zoals met iedere nieuwe vaardigheid is ook liefhebben een kwestie van oefenen. We hebben ons hele leven geoefend om *niet* liefdevol naar ons kind toe te zijn, en daar zijn we erg goed in geworden. Nu moeten we leren hoe we *wel* liefdevol om kunnen gaan met ons kind.

Het is belangrijk om te weten, dat alleen het lezen van een boek of een hoofdstuk als dit niet voldoende is, ook al begrijp je de ideeën. Daarmee ben je er niet en zal er ook geen verandering plaatsvinden. Inzicht alleen is niet voldoende. Je moet iets *doen*. Je moet *handelen*. Verandering vindt alleen plaats als je bereid bent dagelijks te oefenen.

Het beste begin je met oefenen door te SCHRIJVEN of HARDOP te PRATEN.

Als je het alleen in je hoofd wilt doen, kun je misschien niet zo goed onderscheiden welke stem van de liefdevolle of niet-liefdevolle volwassene is of welke stem van het beminde kind of het onbeminde kind is. Door de dingen op te schrijven of hardop uit te spreken, voorkom je tegelijkertijd, dat je gedachten afdwalen.

We zijn ook gewend om op een *niet-liefdevolle* manier met ons kind om te gaan en om nu over te schakelen naar een *liefdevolle* manier, vergt veel oefening. De meeste van ons zijn zich er niet van bewust in hoeverre ze hun innerlijk kind veroordelen, negeren en kleineren. Dat doen ze gewoon automatisch. Daarom is schrijven of hardop praten het beste.

SCHRIJVEN heeft het voordeel, dat je later dingen terug kunt halen omdat ze op schrift staan. Je zou bijvoorbeeld kunnen beginnen door een brief te schrijven aan je kind, waarin je het proces uitlegt en aan je kind vertelt, wat je voor hem of haar voelt, ook al is dat misschien negatief. Je zou bijvoorbeeld kunnen zeggen:

“Ik weet niet eens of je bestaat, maar ik ben bereid het te proberen” of
“Ik ben bang voor je. Ik denk dat jij me altijd in de problemen hebt gebracht”.

Daarnaast kan het ook helpen, om het kind aan jou een brief te laten schrijven en zo kan de communicatie op gang gebracht worden. Schrijven is een krachtige manier om de verbinding met je innerlijke kind tot stand te brengen.

Maar een even krachtige manier om die verbinding te maken is “HARDOP PRATEN”. Voor sommige mensen werkt het beter dan schrijven omdat het directer is. Je kunt niet zo snel schrijven als je denkt, maar je kunt wel zo snel praten als je denkt.

WAAR MOET JE NOG MEER OP LETTEN?

Zoals met iedere vaardigheid die je moet leren, moet je er *tijd* voor *vrij te maken* en te *oefenen*.

15 Minuten 's morgens en 15 minuten 's avonds is prima om mee te beginnen.

Je moet ook bereid zijn om overdag met het kind te praten als het zich boos, gekwetst, gespannen, angstig of verdrietig voelt. Naarmate je er meer in bedreven raakt om met het kind te praten, kun je dit doen op ieder moment van de dag, wanneer het maar nodig of gewenst is. Houd goed in de gaten dat je een *liefhebbende* volwassene bent.

In het begin zul je waarschijnlijk van je kind veel te horen krijgen over zijn pijn, zijn angsten, zijn kwaadheid en verdriet. Realiseer je dan, dat dat alleen gebeurt, omdat het kind boordevol zit met deze gevoelens en zich nu eindelijk eens kan uiten. Maar wanneer je wat verder gevorderd bent in je contact met het kind, zul je ook vaak zeer wijze antwoorden krijgen. Eerst moet alle pijn geheeld worden en het kind alle aandacht krijgen. Daarna zullen de gevoelens van pijn afzwakken en zal er een meer evenwichtige relatie ontstaan.

Misschien kan het maanden duren, vóórdát de innerlijke pijn begint te helen en de kwaadheid en verdriet van het kind beginnen af te nemen. Soms zwijgt het kind eerst nog voor langere tijd, bang als het is dat de aandacht van de liefdevolle volwassene maar voor even is.

Maar als de liefdevolle volwassene volhoudt en er *echt* voor gekozen heeft zijn innerlijke kind te helen, dan zal het kind zeker de oproep van de volwassene gaan beantwoorden.

Begin er dus alleen aan, als je werkelijk van plan bent om jezelf te genezen, en er ook de moeite, de tijd en de aandacht aan wilt geven, die het nodig heeft. Je zult ontdekken, dat als je kind je werkelijk vertrouwt, er duidelijke herinneringen aan je jeugd naar boven zullen komen, ook al waren die nog zo diep weggestopt. Dit gebeurt echter alleen, wanneer je volhoudt en liefdevol bent naar je kind toe. Je innerlijke kind moet leren dat het op je kan rekenen. Als je je ertoe zet om iedere dag met je kind te praten, maar je maakt je betrokkenheid niet waar, zal je innerlijke kind teleurgesteld en gekwetst zijn. Het zal zich terugtrekken, totdat het gelooft dat je iedere dag zult opdagen.

Zelf heb ik het me aangeleerd om 's avonds in bed, vóór het slapen gaan, en 's morgens na het wakker worden, vóórdát ik opsta, een kwartiertje met mijn innerlijke kind te praten.

En dat doe ik ook overdag bij voorkomende gelegenheden, wanneer dat nodig is of zo vaak als ik er aan denk. Toen ik voor de eerste keer contact zocht met mijn innerlijke kind, zei het niets, maar ik voelde boosheid. Ik vroeg aan het kind: "Ben je boos?" Het kind antwoordde:

"Ja, ik ben wel boos op je, maar eigenlijk ook weer niet, omdat ik weet, dat je net zoveel geleden hebt als ik." Ik voelde de liefde van het kind en ik was verbaasd over het antwoord.

Het kind vertelde me, dat ik het niet altijd in de steek had gelaten, maar ook heel veel met het kind had meegevoeld. Ik had echter niets met die gevoelens *gedaan*. Maar door het meevoelen alleen al, was er toch een verbondenheid tussen ons ontstaan. Ik had dit niet verwacht. Ik had gedacht, dat mijn kind zich erg eenzaam en verlaten zou moeten voelen. Het kind liet me weten, dat het nog wel erg verdrietig was en graag met mij samen naar dit verdriet wilde kijken. Ze liet me ook voelen hoe moe ik was. Ik schrok daar verschrikkelijk van. De vermoeidheid kwam met een harde klap over me heen en verlamde me bijna. Ik kon wel huilen, zó moe was ik. Het kind vertelde me, dat dat kwam, omdat ik altijd maar bleef hollen, rennen, draven en vliegen en mezelf geen rust gunde, wanneer ik dat nodig had. Ik putte mezelf uit. Ik nam me voor om zoveel mogelijk contact met mijn innerlijke kind te zoeken. En iedere keer als ik dat deed, leek het wel of mijn innerlijke kind een huppeltje van blijdschap maakte. Ik voelde iedere keer een golfje van liefde en blijdschap door me heen gaan.

Ik had een keer een bijzondere ervaring, tijdens het uitlaten van mijn hondje.

Ik wilde tijdens het wandelen weer even contact maken met mijn innerlijke kind, gewoon voor de gezelligheid. Toen merkte ik, dat ik héél licht door mijn ogen naar buiten keek. Het leek wel of ik van binnen *letterlijk* lichter was geworden. Mijn gevoel en verstand werden

één. Ik voelde en zag, dat mijn verstand was ingebed in een grote *wolk van gevoel*, die me van binnen helemaal opvulde en ik *leefde* vanuit dat gevoel. En ik voelde me ontzettend gelukkig. Mijn geleidegidsen hadden mij wel eens eerder verteld, dat gevoel op de eerste plaats moet komen en dat het verstand *in dienst* van het gevoel staat. Maar nu mocht ik dat ook *beleven*.

Het was een prachtige ervaring.

Ik mocht even ervaren hoe het voelde om innerlijk verbonden te zijn in heelheid met alles dat ik ben. En ik mag het hier met u delen, opdat u en ik daar een stimulans uit kunnen halen om dóór te gaan met het terugvinden van onszelf. Het is alle moeite dubbel en dwars waard. De beloning is groot.

Ik ontdekte ook dat het eigenlijk heel simpel is. Je hoeft je alleen maar te concentreren op je Hara-punt, dus je aandacht verleggen naar je gevoel binnen in je in de navelstreek, en de verbinding komt vanzelf tot stand. Bij mij ging het vrij gemakkelijk, terwijl ik dat *niet* had verwacht, althans die ene keer. Wanneer u het probeert, en het blijkt toch niet zo eenvoudig te zijn, wanhoop dan niet, maar houdt vol. De aanhouder wint. Het gaat ook niet *altijd* zo gemakkelijk. Dat wisselt per keer. Maar uiteindelijk zal het u en mij lukken, wanneer we het steeds weer opnieuw proberen. Oefening baart kunst. Oefen vanuit je volwassene en oefen vanuit je kind. Wanneer je spreekt vanuit je *volwassene*, spreek dan vanuit je hoofd én je hart. Wanneer je spreekt vanuit *het kind*, verleg je aandacht dan naar het gevoelsgebied rondom je navel. Vraag ook aan het kind, hoe oud het is, als je met het kind spreekt. De ene keer kan het spreken vanuit een 3 of 4 jarige leeftijd, maar een andere keer kan het spreken vanuit een 10 of 15 jarige leeftijd. Het antwoord komt vanzelf in je omhoog.

Vóór je in gesprek gaat met je innerlijke kind, breng je eerst je aandacht naar binnen. Je verlaat je hoofd en gaat je gevoelens binnen. Je kunt namelijk niet *uitpuzzelen* wat je kind voelt. Je moet de gevoelens gewoon boven laten komen.

De volwassene begint een gesprek met het kind door *vragen* te stellen, om erachter te komen welke behoeften, wensen en gevoelens het kind heeft. Vragen als:

Wat voel je precies? Wat wil je? Waar heb je op dit moment behoefte aan? Waarom ben je bang? Vertel me eens iets meer over(en dan kun je zelf invullen, waarover je meer wilt weten).

Je kunt altijd met je kind in gesprek gaan. Je kunt dit op een vast tijdstip doen, maar je kunt ook, wanneer je op een bepaald moment erg gespannen of kwaad of bang bent, aan je innerlijke kind vragen:

“Wat heb je nu van me nodig?”

of “Waardoor worden deze gevoelens veroorzaakt?”

of “Gebeurt er op dit moment iets dat je herinnert aan iets dat gebeurd is, toen we klein waren?”

of “Je mag blijven huilen zolang je daar behoefte aan hebt”

of “Je mag fouten maken, hoor. Dat is niet erg. Je bent ook lief als je fouten maakt”

“Ik zal van je blijven houden, wat je ook zegt, ook al zeg je helemaal niets.”

Je kunt je kind ook vragen stellen om je bewust te worden wat je *zelf* wilt in de gewone dagelijkse situaties. Je kunt je kind dan vragen:

Wat wil je graag eten vanavond?

Welke kleren wil je vandaag aantrekken?

Met wie ben je graag samen?

Wat zullen we nu samen gaan doen?

Wat vond je het leukste om te doen toen je klein was?

Welke boeken lees je graag?

Welke sport beoefen je graag?

Met welke creatieve dingen ben je graag bezig?

Noem eens een paar dingen, die je altijd al hebt willen doen?

Soms hebben je volwassene en je kind een verschillende smaak. Als dit het geval is, dan is het belangrijk om een manier te vinden waarop tegemoet wordt gekomen aan *beide* aspecten van je persoonlijkheid.

Als je kind je vragen beantwoordt, dient de volwassene in je te reageren door:
actief te luisteren,
eventueel nog een vraag te stellen om een helderder beeld te krijgen,
een liefdevolle reactie te geven of
door de waarheid te zeggen.

Luister met je hart en laat het kind weten dat je het begrijpt.

Het *doel* is, om een voortdurend liefdevolle stroom tussen je gedachten en je gevoelens te bewerkstelligen. Iedere keer, wanneer we deze balans bereiken, voelen we heelheid.

Als je iedere dag de geschreven of gesproken dialoog met je kind oefent, zul je ontdekken, dat je langzamerhand steeds meer die innerlijke verbondenheid gaat beleven. Je merkt dan ook, dat je steeds vaker *direct* op situaties reageert, in plaats van een uur of een dag later.

Hoe vaak heb je achteraf niet gedacht: “Had ik maar dit of dat gezegd”. Dat komt, omdat je op het moment *zelf niet* verbonden was met je innerlijk kind.

Als je je bewust bent van de gevoelens van het kind, zul je onmiddellijk in de gaten hebben wanneer je kind ergens mee zit. Je zult de spanning of de pijn in je maag opmerken, wat een signaal is dat er iets fout zit. Als je kind eenmaal op je heeft leren vertrouwen, kun je ter plekke vragen wat eraan scheelt en je zult direct een antwoord krijgen.

Je kind zegt misschien tegen je:

“Deze persoon liegt tegen je. Dat voel ik” of

“Dit voelt niet goed. Haal me hier weg” of

“Deze situatie is gevaarlijk. Wees voorzichtig”.

Wanneer je gedachten en gevoelens meer in balans zijn, zul je je beter bewust zijn op welk moment je ergens behoefte aan hebt. Je zult het weten, wanneer je slaap hebt, *wanneer* je *wat* wilt eten, wat je werkelijk wilt doen in je vrije tijd en je zult je meer laten leiden door je *behoeften en je wensen* en niet meer door datgene wat “hoort”.

Een liefdevol omgaan met jezelf in gedachten en gevoel, maken je tot wie je werkelijk bent.

Het ontdekken van wat je werkelijk gelukkig maakt en de dingen doen die je plezier bezorgen, zullen een diepe verrijking in jezelf teweeg brengen.

Als we ons openstellen om te leren, lopen we vanzelf tegen de vraag aan:

WAT IS ONS DOEL IN ONS LEVEN? Waarom zijn we hier? Waar draait het allemaal om?

De schrijvers van het boek “Eenzaamheid hoeft niet” geven daarop hun eigen antwoord aan het einde van het boek. Ik vond dat zo mooi, dat ik dat heb overgenomen met hier en daar een *kleine* verandering. Hier volgt hun antwoord en ik sluit mij daar volledig bij aan.

“Ons doel is om al datgene wat ons tegenhoudt om volledig liefdevolle mensen te worden, uit de weg te ruimen. Ons *onmiddellijke* doel is liefdevol te zijn naar ons innerlijke kind, omdat we dan automatisch liefdevol naar anderen zullen zijn. Door volledig liefdevolle mensen te worden, daardoor en niets anders, zullen we helpen de aarde te helen.

Wij geloven, dat we hier allemaal zijn om te *leren* hoe we liefdevolle mensen kunnen zijn en hoe we zodoende kunnen helpen de aarde te helen.

We geloven, dat alles waar we plezier aan beleven en alles wat ons helpt om liefdevolle mensen te worden, een volgende stap is richting de redding van de aarde.

We geloven dat *ons* bewustzijn het bewustzijn van anderen én het collectieve bewustzijn beïnvloedt, en dat we hier allemaal zijn voor datzelfde doel. Dit geeft ons leven enorm veel inhoud, omdat het invloed heeft op alles wat we doen. Als we vol plezier aan het spelen zijn, dan dragen we bij aan het plezier in de wereld. Als we schilderen en onze eigen ervaring aan het canvas toevertrouwen, zodat andere mensen dat kunnen ondergaan, of als we muziek maken of boeken schrijven en we daar plezier aan beleven, dan dragen we iets bij aan de wereld. Als we alleen zijn en op welke manier dan ook voor ons innerlijke kind zorgen, door patience te spelen, door te lezen, te zeilen, te mediteren, iets te maken, en daarbij een vredig gevoel te ervaren, dragen we bij aan de vreedzaamheid van de wereld. De reden dat we hier zijn is, om ware liefde te *worden*, één te worden met de universele goddelijke energie van liefde en waarheid. Dit dragen we altijd met ons mee. De liefde die we uiten, beïnvloedt de wereld. Wanneer ieder meer liefde uit, heeft dat een diepgaande invloed op de wereld. Maar we kunnen andere mensen niet richting dat doel bewegen; daartoe ontbreekt ons de macht.

We kunnen alleen zelf die richting opgaan. Als je datgene wat liefdevol is naar jou toe, je gids laat zijn, als je “je vreugde volgt”, dan blijf je met jezelf in verbinding staan. Als een relatie, of een baan, of een bepaald gedrag niet liefdevol is naar jou toe, je geen vrede of vreugde brengt, dan is dat niet liefdevol voor de aarde. Het is de *liefde* die centraal staat.

Dat is wat ons de moed geeft om door te gaan en te doen wat ons te doen staat, ook al is het misschien beangstigend om een relatie te beëindigen of van baan te veranderen of je anders te gedragen. Als we beginnen van ons innerlijke kind te houden, helen we onszelf.

Als we onszelf helen, helen we de wereld.”

HET GODDELIJKE LICHT

Moge het Goddelijke Licht in mij stralen
Opdat ik kan ZIJN die ik werkelijk BEN
Zodat ik in volledige eenheid
Met God en Christus leef
In eeuwige verbondenheid van Licht en Liefde

Moge het Goddelijke Licht
Over mij uitgestort worden
Om mijn geest te verlichten
Mijn benauwenis te doen verdwijnen
En mij de rust te geven
Van het eeuwige Leven in het Licht

Moge het Goddelijke Licht
mijn hart verwarmen
Zodat ik kan drijven
Op de liefdesstroom van het Leven zelf
Waarbij ik de eenheid mag ervaren
Die in deze Liefde
Voor ons allen is weggelegd

Moge het Goddelijke Licht
Mij leiden naar de diepten van mijn hart
Om mijn bestaan een stevige basis te geven
Waarin ik verankerd ben met mijn ziel
En met de Christus in mij

Moge het Goddelijke Licht
Mij bezielen
Om de juiste woorden te spreken
Die anderen nodig hebben

Moge het Goddelijke Licht
Mijn licht leiden
Om de duisternis te doorboren
En daardoor een lichtje, een wegwijzer
Te kunnen zijn voor anderen

Moge het Goddelijke Licht
Ons geloof verstevigen
En ons in liefde doen ontvlammen
Zodat wij Licht en Liefde kunnen verspreiden
Onder hen die hongeren en dorsten
Naar liefde en oprechtheid

Moge het Goddelijke Licht
Eeuwig in al onze harten schijnen
Moge de wereldvrede een feit worden
Moge een rijk innerlijk bestaan ons deel zijn
En moge de Christus in ons allen zegevieren
In een blij en liefdevol bestaan

Moge het Licht van Christus
Over ons neerdalen en ons optillen
In Zijn Liefde voor ons
En ons de kracht en de moed geven
Om verder te gaan in Zijn Licht en Liefde
Op de weg die Hij ons heeft gewezen

DE 7 GODDELIJKE EIGENSCHAPPEN

Ik ben Licht

Ik ben Liefde

Ik ben Kennis

Ik ben Wijsheid

Ik ben Kracht

Ik ben Macht

Ik ben Schoonheid

Ik ben alles wat God mij geeft en in mij wil vervullen op aarde.

Daartoe, God, schenk ik U mijzelf,

opdat Uw werken in mij tot vervulling mogen komen.

Ik wil U oprecht dienen, want aan U is

de heerlijkheid, de kracht en de macht van Uw Koninkrijk,

zowel in de hemel als op aarde.

Help mij, God, Uw Liefde gestalte te geven op deze aarde,

opdat zij in wijsheid, kracht en schoonheid tot grote bloei mag komen.

Ik dank U voor al Uw gaven, zoals Gij mij die geeft.

Ik weet, dat alles wat ik krijg U voor mij heeft weggelegd,

zoals eenieder op aarde zijn deel van U ontvangt.

Ieder het zijne, opdat Uw wil in vervulling mag gaan,

wetende dat U het beste met ieder van ons vóórheeft,

ook al begrijpen wij niet altijd waarom U ons speciaal *dit* deel gegeven heeft,

zoals U dat aan ons heeft gegeven.

Help ons, God, de waarheid te vinden, de waarheid omtrent het eeuwige leven.

Help ons de weg te vinden die leidt tot deze waarheid,

omdat zij de enige echte waarheid is.

Raak ons aan tot in het diepst van ons zielenwezen

en vervul ons met Uw Licht en Liefde,

opdat wij mogen komen tot grote hoogte in Uw Liefde.

Dank U, God, voor al het schone, voor al het goede, dat ik door U mag beleven.

Neem mijn hand in de Uwe en laat die nooit meer los,

zodat ik eeuwig met U verbonden blijf

en hulp en ondersteuning en leiding van U mag ontvangen.

Dank U, God, mijn liefde voor U is groot,

maar kan nog veel verder groeien in waarheid, schoonheid en kracht.

Til mij op, houd mij vast en omring mij met Uw Liefde,

zodat ik eeuwig geborgen zal zijn in U,

mijn God, mijn Vader, mijn Alles.

Daniël

OVER GELEIDEGIDSEN

INLEIDING

Dit thema gaat over geleidegidsen.

Vóór ik u het een en ander ga vertellen over onze geleidegidsen zelf, denk ik dat ik er goed aan doe om u eerst even van tevoren iets te vertellen over ‘de sferen’, de geestelijke gebieden, waar onze geleidegidsen leven. Dan kunt u zich een indruk vormen over de achtergrond van waaruit de geleidegids werkt.

DE GEESTELIJKE GEBIEDEN RONDONDE DE AARDE

Rondom de aarde bevinden zich fijnstoffelijke gebieden die voor onze aardse ogen niet te zien zijn. Het zijn geestelijke gebieden, waarin wij verblijven na onze aardse dood.

Wanneer wij sterven, leven wij gewoon verder in deze geestelijke gebieden rondom de aarde, maar dan zonder ons aardse lichaam.

Binnenin ons aardse lichaam zitten namelijk nog 3 lichamen verborgen.

1. Onze ziel bevindt zich in een zielenlichaam.
2. Onze geest bevindt zich in een geestelijk lichaam en
3. samen zitten ziel en geest in een fijnstoffelijk lichaam verpakt.

Zoals wij op aarde leven in een grofstoffelijk lichaam, leven wij in de geestelijke wereld in een fijnstoffelijk lichaam. Wanneer wij op aarde sterven, trekken wij onze grofstoffelijke jas uit en komt onze fijnstoffelijke jas tevoorschijn. Ons bewustzijn, in de vorm van onze ziel en onze geest, verlaten het aardse lichaam in het fijnstoffelijke lichaam en zij komen samen in dit fijnstoffelijke lichaam terecht in één van de geestelijke gebieden rondom de aarde. In de geestelijke wereld zelf spreekt men over de geestelijke gebieden als “de sferen”. Dat is onze thuishaven. Daar verblijven wij na ons leven op aarde. De sferen zijn in wezen bewustzijnsniveau’s. Iemands niveau van bewustzijn bepaalt in welke sfeer hij/zij na zijn aardse dood terechtkomt. Het niveau van bewustzijn wordt weer bepaald door de mate van liefde, die iemand in zichzelf heeft ontwikkeld. Liefde is de kern waar alles om draait. Alle kennis en alle wijsheid die wij ons tijdens ons aardse leven hebben eigen gemaakt, worden getoetst aan het liefdesaspect dat iemand in zichzelf heeft verworven. Alleen de kennis en de wijsheid die wij *in liefde* in onszelf verinnerlijkt hebben, worden opgenomen in de ziel en gaan mee naar de geestelijke wereld. Alle andere kennis en wijsheid die wij op aarde geleerd hebben met het verstand, maar die niet in onszelf in liefde zijn verinnerlijkt, verdwijnen tijdens de aardse overgang, omdat alleen kennis en wijsheid die door liefde worden gedragen bestaansrecht hebben in de geestelijke wereld.

Liefde vergroot het bewustzijn. Heeft iemand liefde in zichzelf ontwikkeld, dan komt hij na zijn aardse overgang terecht in een lichtgebied. Als iemand nog geen liefde in zichzelf kent, maar meer leeft vanuit negatieve eigenschappen, dan komt hij na zijn dood terecht in een donker gebied. Iemands innerlijke kwaliteiten bepalen dus hoe zijn leefwereld na de dood eruitziet. Daarom bevinden zich rondom de aarde zowel donkere gebieden als lichtgebieden.

Er zijn 7 donkere gebieden, 3 schemergebieden en 7 lichtgebieden. Er zijn dus in totaal 17 gebieden en elk gebied is onderverdeeld in 7 niveau’s. In de geestelijke gebieden leef je samen met anderen die hetzelfde bewustzijnsniveau hebben als jij. Op de aarde leven we met mensen samen van allerlei verschillende niveau’s van bewustzijn. In de sferen is dat anders. Iemand die nog geen liefde in zichzelf heeft ontwikkeld, zou zich niet thuis voelen in een lichtgebied. Hij zou het daar niet uit houden. Na je aardse overgang ga je terug naar huis, naar

de plaats waar jij je qua bewustzijn het beste thuis voelt. Van de geestelijke gebieden zijn alleen de schemergebieden en de 1^e en de 2^e licht sfeer te vergelijken met het leven op aarde. De donkere gebieden en de hogere licht sferen zijn zodanig van samenstelling dat wij ons op aarde daar nauwelijks een voorstelling van kunnen maken.

In de geestelijke wereld staat licht gelijk aan liefde, kennis, wijsheid, kracht, macht en schoonheid. Dit zijn de 7 goddelijke eigenschappen. Liefde is dus licht. Daarom uit afwezigheid van liefde zich door middel van duisternis. Licht en duisternis zijn uitingen van ons bewustzijn. Is iemand positief ingesteld dan verspreidt hij licht. Is iemand negatief ingesteld dan verspreidt hij duisternis.

In de donkere gebieden van de geestelijke wereld leven dus negatief ingestelde mensen: mensen die nog in staat zijn anderen te vermoorden. Zij hebben veel haat en jaloezie in zich. Sommigen kennen helemaal geen gevoel. Hoe negatiever iemand is ingesteld, des te donkerder is zijn leefgebied. Donkere leefgebieden zijn koud, nat, stinken en zijn buitengewoon onaangenaam om in te verblijven. Er kunnen geen bomen, struiken of bloemen groeien. Het is er drassig, glibberig, rotsachtig en altijd donker. Er is geen dag met daglicht, alleen duisternis. Degenen die in deze gebieden leven, zien er lelijk uit, hebben geen eigen woning en leven daarom in de open lucht. Zij bezitten geen energie en doen niets anders dan rondhangen en elkaar het leven zuur maken. De mensen die na hun aardse overgang in deze geestelijke gebieden terecht komen, creëren deze toestand samen met elkaar door de negativiteit die zij in zich hebben. Zoals je van binnen bent, ben je ook van buiten en zo zijn ook je uiterlijke leefomstandigheden in het hiernamaals.

In de schemergebieden leven mensen die de ergste negativiteit zijn ontstegen. Zij hebben in zichzelf al een gevoel ontwikkeld, waarin ze beseffen dat er verschil bestaat tussen goed en kwaad. Zij kennen echter nog geen liefde in zich. Daarom is hun leefklimaat nog schemerdonker en onbehaaglijk. Ook hier is dus nog geen daglicht. Toch is de negativiteit bij deze mensen sterk verminderd. Zij communiceren meer met elkaar. Het regent niet constant meer zoals in de donkere sferen. Zij kennen ook droge tijden, maar omdat er geen licht is, is het er niet warm. Toch is het landschap zodanig dat er iets van gewassen geteeld kan worden. Zij ruilen de opbrengst van hun gewassen met elkaar. Hoewel er in de sferen in principe niet meer gegeten hoeft te worden, omdat het fijnstoffelijke lichaam geen fijnstoffelijk voedsel nodig heeft, is men zich daarvan in deze sferen nog niet bewust en eet men omdat men denkt dit nodig te hebben. In de schemersferen zijn wel bomen en struiken, maar die zien er niet zo mooi uit. De mensen hebben een onderkomen dat te vergelijken is met de krottenwijken zoals wij die op aarde kennen. Zij hebben nog maar weinig energie, net genoeg om een klein bestaan op te bouwen. Het leven is er primitief en gericht op de eerste bestaansbehoeften. In deze sferen gaan de mensen verplicht naar een levensschool, waar ze leren over hun afgelopen leven, over wat er goed en wat er fout ging. Ze krijgen uitleg over het hoe en waarom van hun afgelopen leven en leren welke lessen eruit gehaald konden worden.

En in de lichtgebieden leven mensen die liefde in zichzelf hebben ontwikkeld. Hoe meer liefde iemand in zichzelf kent, des te lichter en mooier is het gebied waarin hij/zij woont.

Ik verdeel de lichtgebieden even in tweeën, omdat men in de 1^e en 2^e licht sfeer nog verplicht is levens op aarde te leven en vanaf de 3^e licht sfeer kan men ervoor kiezen om nog op vrijwillige basis op aarde te leven óf kan men verder evolueren in de geestelijke gebieden zelf.

* De 1^e en de 2^e licht sfeer (én het lichtste schemergebied) zijn het meest te vergelijken met het leven op aarde. Men leeft net zolang levens op aarde tot men het geestelijke bewustzijn in zichzelf heeft gerealiseerd dat gelijk staat aan het einde van de 2^e licht sfeer. Begin 1^e

lichtsfeer begint men liefde in zichzelf te ontwikkelen en eind 2^e lichtsfeer heeft men zich - voor aardse begrippen - 100% liefde eigen gemaakt. Het leven in de 1^e en 2^e lichtsfeer kent dag en nacht en mooi en slecht weer, net als op aarde. Men leeft hier in huizen, omdat een huis in de sferen een uiting is van het innerlijke bewustzijn. Het is een geestelijk huis, dat opgebouwd is uit verinnerlijkte positieve eigenschappen, kennis, wijsheid en liefde. Het huis ziet eruit zoals het innerlijk van de mens zelf is. Wanneer je in de sferen een huis betreedt, treed je het bewustzijn van die persoon binnen. (Misschien is het wel leuk om hier in deze context even te wijzen op de uitspraak van Jezus: "In het huis van mijn vader zijn vele woningen"). Dus de huizen in de 2^e lichtsfeer zien er mooier en groter uit dan in de 1^e lichtsfeer, omdat iemands bewustzijn in de 2^e lichtsfeer groter is dan in de 1^e lichtsfeer. Na de aardse overgang staat je huis in de sferen dus al op je te wachten, tenminste, als je in een lichtsfeer terecht komt. De mensen zijn vriendelijker en liefdevoller en het landschap is mooier in de 1^e en 2^e lichtsfeer dan in de schemergebieden, omdat het liefdesaspect bepaalt hoe de gezamenlijke geestelijke leefwereld eruit ziet. In de lichtgebieden zie je overal planten, bloemen, struiken en bomen. Hoe hoger het lichtgebied des te mooier zien ze eruit. Ook hier gaan de mensen verplicht naar de levensschool om te leren over hun afgelopen leven, maar dat doen zij graag omdat ze inzien dat het henzelf ten goede komt. Hoe meer je jezelf ontwikkelt in liefde des te mooier en fijner wordt het gebied waarin je leeft.

* Vanaf de 3^e lichtsfeer weet men wat universele liefde is en hoeft men daarom niet meer op aarde te leven wanneer men dat niet wil. Velen gaan vanuit de 3^e lichtsfeer echter nog regelmatig naar de aarde om er in een stoffelijk lichaam te leven, omdat men er sneller en op een dieper niveau zijn bewustzijn kan ontwikkelen dan wanneer men zich alleen in de sferen zelf verder ontwikkelt. Na de 4^e lichtsfeer wordt het echter heel moeilijk om nog levens op aarde te leven omdat het bewustzijn dan al zover ontwikkeld is, dat er nauwelijks nog herkenning daarvan te vinden is op aarde. Het leven vanaf de 3^e lichtsfeer is mooier en zuiverder van aard dan het leven op aarde. Het leven in de 3^e lichtsfeer overstijgt het aardse bestaan in schoonheid, in liefde (kennis enz.). Daarom is niets van de 3^e lichtsfeer nog te vergelijken met iets op aarde. Het leven is er paradijselijk. Je leeft er in overvloed van alles wat je je maar bedenken kunt. De atmosfeer in de 3^e lichtsfeer wordt gekenmerkt door de goddelijke liefde. Je ervaart ook letterlijk deze liefde overal om je heen en in jezelf, omdat je je daarvoor openstelt. Alles in de sfeer is doordrongen van goddelijke liefde: het landschap, de gebouwen, de mensen, de dieren, de schitterende fonteinen, letterlijk alles, omdat ze anders niet in die sfeer zouden kunnen bestaan. Alles in de 3^e lichtsfeer bestaat uit liefde en is ervan doordrongen. Dat is iets dat wij op aarde niet kennen. Wanneer je vanuit deze sfeer van liefde komt en je besluit toch nog om een leven op aarde te leven, waar je weer te maken krijgt met negativiteit, dan voel je diep in je heimwee naar je geestelijke thuishaven van liefde.

Het leven in de 3^e lichtsfeer kent alleen nog maar licht. Er is dus geen nacht meer, maar als je wilt kun je met je gedachtekrachten bijvoorbeeld een mooi nachtelijk uitzicht met lichtjes creëren om met vrienden daarvan te genieten. Je scheppende gedachtekrachten zijn daar groot en daar kun je veel mee doen. Wanneer mensen in de 3^e lichtsfeer besluiten niet meer naar de aarde te gaan, kiezen ze meestal een bepaalde bezigheid of studie die gericht is op zelfontwikkeling en hulp aan anderen. Zij ontwikkelen hun liefdesaspect verder in de geestelijke gebieden, waardoor zij in hogere en nog mooiere lichtgebieden terecht komen. Rondom de aarde zijn 7 lichtgebieden. Na de 7^e lichtsfeer ga je verder op de volgende planeet die een hogere graad van liefde en zuiverheid kent dan het hoogste lichtgebied om de aarde heen.

In de sferen rondom de aarde die ik net beschreven heb, leven geen kinderen, wel dieren. Kinderen en dieren leven na hun aardse overgang in aparte kindersferen en aparte diersferen. De kindersferen zijn sferen van groot geluk met heel veel liefde, die het aardse

niveau verre overstijgen. Deze kindersferen liggen ter hoogte van de 4^e lichtsfeer. Elk kind dat op aarde sterft en onder de 14 jaar is, komt in een kindersfeer terecht. Dat komt omdat ieder kind dat geboren wordt op aarde pas geleidelijk aan de beschikking krijgt over de vermogens van zijn bewustzijn. Pas nadat het kind op aarde 14 jaar wordt, heeft hij de beschikking over zijn volledige bewustzijn en vanaf dat moment is het kind, geestelijk gezien, dan ook verantwoordelijk voor zijn eigen doen en laten. Eerder niet. Als een kind sterft, wordt op zielenniveau aan het volwassen bewustzijn gevraagd of het naar de kindersferen wil in het kinderlijke bewustzijn. Meestal wil men dat wel, omdat het leven daar paradijselijk is. Het kind groeit daar gewoon door zoals het op aarde ook gegroeid zou zijn. Op de dag van zijn 14^e verjaardag heeft het kind in de kindersferen zijn volwassen bewustzijn in zichzelf gerealiseerd en dient daarom de kindersferen te verlaten om terug te gaan naar de eigen sfeer, naar het eigen bewustzijnsniveau dat bij hem/haar past.

Dieren leven ook in aparte diersferen en kennen hun eigen evolutieweg, die erg ingewikkeld in elkaar steekt. Hoewel dieren doorgaans in aparte diersferen leven, komen ook in de menselijke bewustzijnsferen veel dieren voor. Dieren zijn door de Allesomvattende Liefdesenergieën geschapen als gezelschap van de mens. Daarom zijn net als op aarde in de sferen dieren te vinden, alleen zul je geen gevaarlijke slangen tegen komen in de lichtgebieden. Dieren zijn in de geestelijke wereld niet wild of gevaarlijk. Elk dier dat in de menselijke bewustzijnsgebieden voorkomt, moet een overeenkomstig dierenbewustzijn in zich hebben, anders kan het niet in die sfeer leven. Daarom komen er in de donkere sferen meestal geen dieren voor, maar daarop zijn uitzonderingen mogelijk, als de sfeer tenminste niet al te donker is en het bewustzijn van het dier overeenkomt met het bewustzijnsniveau van de menselijke sfeer. Zo is het bijvoorbeeld mogelijk om na je aardse overgang je reeds eerder overgegangene geliefde huisdier(en) bij je in je eigen huis op te nemen, indien je dit wenst, of kun je in de diersferen een dier gaan halen, dat je een poosje bij je in huis wilt hebben. Daarvoor heb je dan wel toestemming nodig. Er wordt namelijk zeer nauwkeurig bijgehouden wanneer het weer tijd wordt voor een dier om weer te incarneren op aarde.

Hoewel het leven in de hogere geestelijke gebieden rondom de aarde niet meer voor aardse begrippen te begrijpen is, maakt het nog wel deel uit van de aarde.

Onze geleidegidsen leven in de hogere geestelijke gebieden, dat wil zeggen, vanaf de 3^e lichtsfeer. De meeste van hen hebben ervoor gekozen niet meer op de aarde te incarneren en hebben besloten verder te evolueren in de sferen zelf.

Degenen die in de hogere lichtgebieden verblijven hebben het tot hun werk gemaakt om de mensheid op aarde bij te staan in hun ontwikkeling. Zij doen er alles aan om licht en liefde te verspreiden, om het leed van de mensheid waar mogelijk te verzachten en zij stellen zich volledig in dienst van de mensheid. Zij zijn begaan met ons lot, omdat zij dezelfde weg hebben bewandeld. Zij leven met ons mee en houden daarbij de groei van ons bewustzijn voor ogen.

In de hogere lichtgebieden kun je jezelf verder ontwikkelen door bijvoorbeeld te studeren of diverse kunsten te beoefenen. Maar je kunt ook een beroep gaan uitoefenen.

Je kunt veel beroepen uitoefenen in de lichtgebieden. Je kunt bijvoorbeeld in de donkere gebieden gaan speuren naar zielen die graag naar het licht willen en hen helpen.

Je kunt mensen bij hun aardse overgang begeleiden. Je kunt mensen rondleiden in de sfeer waarin ze terechtkomen na hun aardse overgang, zodat ze met hun leefomgeving vertrouwd raken. Je kunt gaan werken in de kindersferen. Je kunt je bezig houden met het plantenrijk of werken in de diersferen. Mogelijkheden te over. Er zijn in de sferen meer mogelijkheden dan op aarde. En uiteraard kun je ook mensen gaan begeleiden in hun leven op aarde, dus geleidegids worden.

HET PLANNEN VAN LEVENS

Een mensenleven op aarde wordt van tevoren gepland. Daar komt heel wat bij kijken.

Het plannen van een nieuw leven op aarde is erg ingewikkeld en dat wordt daarom dan ook gedaan door veel verder in evolutie gevorderde wezens dan wij. Deze lichtwezens, die ook op aarde hebben geleefd en nu in de hogere lichtsferen rondom de aarde verblijven, hebben een overzicht, een kennis en een wijsheid die zeer groot zijn. Een speciale commissie van deze lichtwezens buigt zich over een leven, vergelijkt het laatste leven met eerder geleefde levens en maakt een concept voor het nieuwe leven.

Voordat men hieraan begint, wordt de desbetreffende persoon geraadpleegd, welke voorkeuren hij/zij heeft in verband met het komende leven.

Alle eigenschappen, kennis en ervaringen uit voorgaande levens blijven bewaard. Niets van wat men ooit gedacht, gedaan en geleerd heeft, gaat verloren.

Tijdens het stervensproces gaat een afdruk van het afgelopen leven naar het Hoger Ik.

Alle positieve kwaliteiten die iemand in al zijn levens heeft opgebouwd, worden bewaard in dit Hoger Ik van de mens.

Voor een nieuwe geboorte op aarde, put de hoge leermeester uit ons Hoger Ik om een nieuwe samenstelling te maken voor een nieuwe persoonlijkheid.

We krijgen al eerder ontwikkelde karaktereigenschappen mee, die we nodig hebben in het komende leven. We krijgen ook eigenschappen mee die verder uitgezuiverd dienen te worden en we bouwen nieuwe eigenschappen op. We krijgen nieuwe en/of oude gaven mee, al naar gelang datgene dat wij uit gaan werken en uit gaan diepen in ons nieuwe leven. Dan gaat de hoog ontwikkelde leermeester aan de slag om ongelooflijke berekeningen te maken. Hij moet bekijken of diverse levens wel met en naast elkaar kunnen gaan. Hij moet DNA-structuren bekijken en rekening houden met karma dat nog afgewerkt moet worden. Hij moet ook rekening houden met eventuele erfelijke ziekten die bij dat leven moeten gaan horen. Belangrijk is welke personen in iemands leven een rol gaan spelen en de tijdstippen waarop bepaalde gebeurtenissen plaats moeten vinden en ga zo maar door.

Het plannen van een nieuw leven is een gigantisch ingewikkelde klus, die alleen gedaan kan worden door verder in evolutie gevorderde wezens dan wij. Zij hebben daar de capaciteiten voor.

En natuurlijk – want daar gaat het in dit thema om – wordt ook bepaald welke geleidegids iemand op aarde gaat begeleiden.

En dan zijn we nu toegekomen aan

DE GELEIDEGIDS

Een geleidegids is iemand, die niet meer op de aarde hoeft te incarneren, maar hij/zij heeft net als ieder ander ook alles moeten leren wat de aarde aan leermateriaal te bieden heeft.

Daarom kent een geleidegids de aardse materie op zijn duimpje.

Om het wat gemakkelijker te maken, zal ik de geleidegids betitelen als “hij” en “hem”, maar het kan natuurlijk ook een vrouwelijke geleidegids zijn. Dat spreekt voor zich.

De geleidegids leeft in de hogere lichtgebieden en kent dus veel liefde in zich.

Om geleidegids te kunnen worden is een diepgaande studie nodig.

Deze studie omvat o.a. de volgende onderdelen:

- bestudering van de menselijke psyche
 - overzicht van alle levens: de logische opbouw
de diverse mogelijkheden van aaneenschakeling e.a.zaken
 - inzicht in wat karma is en hoe dat werkt
 - de in en out's van alle karaktereigenschappen leren kennen
 - hoe je contact moet maken met de mens op aarde
 - hoe je moet werken in het auraveld van de mens
 - hoe en wanneer je moet ingrijpen in aardse omstandigheden indien noodzakelijk
 - je leert dromen maken en
 - uitredingen voorbereiden en begeleiden
- en nog vele andere onderwerpen meer.

De studie voor geleidegids vraagt veel inzet, kracht en behendigheid. Daarom is het beroep van geleidegids ook alleen maar weggelegd voor wezens die verder in evolutie gevorderd zijn dan wij, omdat zij meer krachten en een groter bewustzijn in zichzelf ontwikkeld hebben.

Vele eeuwen geleden moest de mens het stellen zonder geleidegids. In het begin van onze evolutie op aarde, hadden de eerste mensen geen geleidegidsen en moesten zij zelf alles uitzoeken. Naarmate de evolutie vorderde en de mensen zichzelf ontwikkelden in licht, liefde en bewustzijn, vonden ook de eerste buitenaardse incarnaties plaats. Toen de eerste mensen op aarde uitgeëvolueerd waren, kregen zij de gelegenheid kennis te maken met verder in evolutie gevorderde wezens dan zijzelf.

Zij mochten andere planeten bezoeken en kennis maken met het leven op die planeten.

Eerst vanuit de geestelijke gebieden rondom die planeten, maar later ook door middel van incarnaties op die andere planeten. Daar leerden zij verder over de liefde en kregen zij de kans om hun bewustzijn te verhogen met behulp van anderen. Zij deden dit met de bedoeling om later weer terug te keren naar de geestelijke gebieden rondom de aarde om de mensen op aarde te gaan helpen met de inzichten die zij op de andere planeten hadden verworven. En zo is het begrip "geleidegids" ontstaan. Net zoals op aardse niveau dingen alleen ontstaan doordat ze uitgedacht en gecreëerd dienen te worden, zo werd ook het leven in de geestelijke gebieden uitgedacht en opgebouwd door de eerste mensen die de aarde-evolutie achter zich hadden gelaten. De hogere lichtsferen rondom de aarde zijn dus ontstaan door de eerste liefdevolle wezens die de aarde heeft voortgebracht. In hun liefde voor moeder aarde en haar bewoners hebben zij zich in hun dienst gesteld om hun medeschepselen te helpen ontwikkelen.

Dankzij hen hoeven wij het niet meer alleen te doen, maar worden wij vanuit de geest geholpen door liefdevolle wezens die zich ons lot aantrekken. Wij hebben het dus een stuk makkelijker dan dat zij het hadden, want zij hebben ons evolutiepad voor ons geëffend.

Ieder mens heeft een geleidegids en vaak meerdere, waarover ik straks meer zal vertellen.

Een geleidegids is meestal iemand die je al kent vanuit het leven in de sferen of zelfs uit vorige aardse levens. Vóór je geboorte wordt bepaald wie jou gaat begeleiden tijdens het komende leven op aarde. De mensen in de sferen hebben allemaal een leermeester die verder gevorderd is in evolutie dan zijzelf.

Hier moet ik wel even onderscheid maken tussen de donkere leefgebieden en de lichtsferen. Mensen die nog in de donkere sferen leven, zijn zich totaal niet bewust van het leven dat zich buiten hun eigen bewustzijn afspeelt. Zij zitten opgesloten in hun eigen duisternis. Deze mensen zijn niet te bereiken door anderen die hen willen helpen. Zij willen veelal niet eens geholpen worden. Voor deze mensen wordt hun komende leven gepland door hogere lichtwezens die hun welzijn en ontwikkeling voor ogen hebben. De mensen die in duisternis leven, kunnen niet goed kenbaar maken wat zij in het komende leven willen leren, omdat zij

onwetend zijn. Zij beseffen niet dat de aarde een leerschool is en dat reïncarnatie hen de gelegenheid geeft te groeien in bewustzijn. Wanneer zij na hun aardse overgang in de geestelijke gebieden aankomen, zijn zij meestal al heel snel vergeten dat er überhaupt een aarde bestaat en zij hebben geen flauw idee waar alles om draait. Daarom wordt het hen alleen maar duidelijk gemaakt, wanneer het weer tijd voor hen wordt om een leven op aarde te gaan leven. Zij mogen dan wel voorkeuren uitspreken, maar meestal hebben zij die niet eens. Hebben zij die wel, dan wordt daar zoveel mogelijk rekening mee gehouden. Ook zij krijgen vlak vóór het indalen in de moederschoot hun komende leven te zien net als iedereen. Dit is mogelijk, omdat in principe in de kosmos alles tegelijkertijd bestaat in een eeuwig nu-moment. Wij ervaren dat niet zo, omdat wij op aarde in de tijd leven, waardoor wij verleden, heden en toekomst kennen. Maar in wezen bestaat alles tegelijkertijd.

Mensen die in de schemergebieden en in de lichtgebieden leven, zijn zich wel bewust van het bestaan van de aarde, omdat zij in de sferen een levensschool bezoeken. Daar worden zij ingelicht over het hoe en waarom van het leven op aarde en in de sferen. Zij hebben er een eigen leermeester die hen helpt met de vragen waar zij mee worstelen.

Deze mensen zijn bereid om mee te werken aan het tot stand komen van hun nieuwe leven. Zij hebben geleerd van hun afgelopen leven op aarde. Zij hebben gezien welk doel dat diende en inzicht verworven in wat goed en wat fout ging. Wanneer het tijd voor hen wordt om weer naar de aarde terug te keren, wordt hen gevraagd:

welke ouders zij graag zouden willen en
welke nieuwe eigenschappen zij willen ontwikkelen en
welke karaktereigenschappen zij mee willen krijgen,
welke lessen zij willen leren,
welke ervaringen zij op willen doen,
in welke leefomstandigheden zij terecht willen komen,
welke studie zij willen volgen en
welk beroep zij uit willen gaan oefenen,
wie zij zich als partner wensen en
welke kinderen zij de kans willen geven om bij hen op te groeien, enz.

Niet alles kan gehonoreerd worden, omdat de anderen ook allemaal hun eigen wensen hebben en de verschillende karma's wel in elkaar moeten passen. Maar je hebt zeker een eigen inbreng in hoe je toekomstige leven eruit zal gaan zien. Naarmate je verder gevorderd bent in de lichtsferen, ga je in steeds grotere mate mee bepalen hoe je leven eruit komt te zien.

Al deze dingen bespreek je uiteraard met je leermeester en dan komt ook het moment, dat er een keuze gemaakt moet worden welke geleidegids je meekrijgt naar de aarde.

In vrijwel de meeste gevallen ken je je geleidegids al vanuit de sferen.

In de sferen ken je ontzettend veel mensen. Wij leven honderden levens op aarde. Dus hebben wij ook honderden ouders en duizenden broers en zussen gehad. Het aantal vrienden en kennissen is vele malen groter. Na je aardse overgang leef je in de geestelijke gebieden een bepaalde periode vóór je weer aan een nieuw leven op aarde begint. In dat 'tussenleven' in de geestelijke gebieden ontmoet je oude bekenden, maar je maakt ook weer nieuwe contacten. Gedurende onze evolutie hebben wij dus ontzettend veel mensen leren kennen. Op aarde zijn wij gebonden aan ruimte en tijd, maar in de sferen niet. Daarom is het in de sferen veel gemakkelijker om contacten te onderhouden dan op aarde. Bovendien blijven alle liefdesrelaties, in welke vorm dan ook, bestaan.

Meestal ga je je van tevoren oriënteren en bezinnen op wie jij als geleidegids wilt hebben.

Dat mag jij bepalen. Uiteraard moet de geleidegids dit ook willen, want het is een hele verantwoording die hij op zich neemt. Toch gaat de keus van de geleidegids van jou uit.

Jij mag je voorkeur uitspreken. Meestal begeleidt een geleidegids iemand op aarde voor de duur van één leven. Soms ook wel voor meerdere levens, maar dat is meer uitzondering dan regel en ook veelal persoonsgebonden, bijvoorbeeld wanneer tweelingzielen elkaar begeleiden.

De geleidegids groeit namelijk zelf ook nog in ontwikkeling en hij leert beter en sneller, wanneer hij verschillende personen begeleidt dan wanneer hij een paar levens achter elkaar dezelfde persoon zou begeleiden.

De geleidegids en jij maken samen een opzet voor het komende leven en bespreken wat wenselijk en noodzakelijk is voor jouw ontwikkeling. Zijn jullie daar samen uit, dan wordt het plan voorgelegd aan hogere leermeesters die zich daarover buigen en hun zienswijze inbrengen. Wanneer het plan in grote lijnen klaar is, gaat het plan naar zeer hoog ontwikkelde leermeesters die het verder uitwerken en berekenen tot het naar ieders tevredenheid afgerond wordt. De meeste geleidegidsen moeten hun toestemming geven aan het definitieve plan, omdat zij verantwoordelijk zijn voor de uitvoering daarvan. Je vaste geleidegids blijft je gehele leven constant bij je, vanaf het moment vlak vóór je geboorte op aarde totdat je na je stervensproces weer terugkeert naar de sferen.

Naast de vaste geleidegids die de hoofdverantwoordelijkheid voor jouw begeleiding draagt, krijg je ook af en toe te maken met een spirituele leraar.

DE SPIRITUELE LERAAR

Een spirituele leraar is iemand die jou, tijdens de tussenlevens in de sferen, begeleidt in je ontwikkeling. Samen met nog een paar anderen ben je toevertrouwd aan die leraar, die al je vragen beantwoordt en die je wijst op diverse mogelijkheden in jezelf en buiten jezelf.

Deze begeleiding overvleugelt verschillende levens. Het contact met jouw spirituele leraar blijf je dus behouden tijdens je leven op aarde. Als wij na een leven op aarde terugkeren naar huis, naar de sferen, dan treffen wij daar ook weer onze spirituele leraar aan.

's Nachts treedt ieder mens uit zijn aardse stoffelijke lichaam om in het fijnstoffelijke lichaam naar de sferen te reizen en gedurende de nachtelijke uren onderhoud je het contact met je geleidegids én met je spirituele leraar. Je spirituele leraar komt jou ook regelmatig bezoeken, terwijl je op aarde bezig bent met van alles en nog wat. Daar merk jij normaal gesproken niets van, maar het gebeurt wel. Alleen degenen die qua bewustzijn in de lichtgebieden thuis horen hebben een spirituele leraar. Degenen, die nog niet hun bewustzijn geopend hebben voor licht en liefde, staan ook niet open voor een spirituele leraar.

Behalve de vaste geleidegids en de spirituele leraar hebben we allemaal voortdurend een heuse engelbewaarder om ons heen.

DE ENGELBEWAARDER

Vroeger kenden we het begrip “geleidegids” niet, maar geloofden we dat we wel een engelbewaarder hadden. Als iets net op het nippertje goed ging, zeiden we wel eens:

“Nou, je hebt vast een goede engelbewaarder”. Later, toen we meer over ‘geestelijke geleidegidsen’ gingen praten, dachten we, dat dat onze engelbewaarder van vroeger was.

Maar nee, we hebben niet alleen een vaste geleidegids, ieder mens heeft ook nog een echte engelbewaarder om zich heen. Dat moet je letterlijk opvatten, want dat is ook een echte engel. Engelen bestaan.

Toen wij, nog vóór de oerknal, in de eenheid met de Allesomvattende Liefdesenergieën leefden en op een gegeven moment besloten uit die eenheid te stappen om onze eigen weg te gaan, kwamen we in de afgescheidenheid terecht. We begonnen toen eerst op geestelijk niveau aan de indaling in onze evolutie, weg van God. Later werden de stoffelijke werelden geschapen, toen wij op het dieptepunt van onze indaling in de evolutie waren beland. Toen begon de weg omhoog terug naar huis, weer terug naar de eenheid met de Allesomvattende Liefdesenergieën. Omdat wij kinderen van God zijn en onze Vader Zijn kinderen nooit in de steek laat, heeft hij ieder van ons een engel meegegeven op onze gehele evolutionaire weg. Deze engel is altijd, gedurende al onze levens op alle planeten, bij ons en beschermt ons, indien dit noodzakelijk is. Geleidegidsen kunnen na één of meerdere levens anderen gaan begeleiden, maar onze engelbewaarder blijft steeds dezelfde en heeft tot taak ons van het begin tot het einde van onze gehele evolutie te begeleiden.

De engel beschermt ons tegen oneigenlijke inbreuk en in geval van levensgevaar, als het nog niet onze tijd is om over te gaan. Onder oneigenlijke inbreuk versta ik, dat iemand zich in ons leven mengt en ons schade toebrengt, terwijl dat niet in ons karma thuis hoort.

Gewoonlijk zorgt onze geleidegids hiervoor, maar er zijn situaties denkbaar, dat de geleidegids daar niet toe in staat is en dan grijpt de engelbewaarder in.

Ook wanneer wij in levensgevaar zouden verkeren door toedoen van anderen, terwijl het nog niet onze tijd is om over te gaan, grijpt een engelbewaarder in, wanneer dit boven de macht van een geleidegids uitgaat.

Engelen hebben zeer grote krachten. Zij kunnen bijvoorbeeld de ontploffing van een atoombom en de gevolgen daarvan ongedaan maken, wanneer dit niet past in het evolutieplan van de aarde. Zij kunnen de tijd stil zetten, zodat wij ons niet meer bewegen, zoals je dat wel eens in een film ziet. Ik geef deze voorbeelden even om aan te geven, hoe groot de krachten van een engelbewaarder zijn.

Een engelbewaarder is een liefdeswezen en zorgt op zeer liefdevolle wijze voor ons.

Hij biedt ons troost in moeilijke tijden en laat ons door middel van een zachte liefdesstroom voelen, dat wij niet alleen zijn.

De engel heeft zelf nooit ervaren hoe het is om levens in de stof te leven. Daarom leert hij van ons door toe te zien, hoe wij daarmee omgaan.

De engelbewaarder staat in een directe verbinding met de engelenrijken, dicht in de buurt van de Allesomvattende Liefdesenergieën. Hij zendt boodschappen van ons door naar de Goddelijke regionen, wanneer wij bidden. De kerkelijke instituten hebben ons geleerd te bidden tot God Die ergens in den Hoge, ver weg, leeft. We richten ons daarom vaak in het gebed tot iets dat buiten onszelf is.

Je kunt op verschillende manieren bidden. Je kunt achter elkaar het Onze Vader of een paar Wees-Gegroetjes opdreunen zonder erbij na te denken. Je kunt bidden: “Lieve Heertje, geef mooi weertje”, maar deze vormen van bidden bereiken hun doel niet.

Onder echt bidden versta ik: een diep innerlijk contact zoeken met de hogere regionen, vanuit je tenen vandaan. De diepgang van het gebed bepaalt namelijk of een boodschap doorkomt of niet. Wanneer wij vanuit het diepst van ons hart bidden, dan zorgt de kracht van het gebed, dat de kosmos “open splijt” en het gebed kan zich dan een weg banen naar de Goddelijke regionen. Wanneer wij niet de kracht hebben dit te bewerkstelligen, maar de intentie van het gebed is zuiver en goed, dan zorgt de engelbewaarder ervoor dat ons gebed aankomt, waar het moet zijn. Beter is het te bidden en je te richten op je eigen hart en je voor te stellen dat diep in je eigen hart verscholen de Allesomvattende Liefdesenergieën al in jezelf aanwezig is.

Wanneer je op deze manier bidt, komt het gebed altijd aan. Bovendien kom je dan in contact met de diepere lagen in jezelf, waardoor je bewustzijn sneller groeit.

De engelbewaarder zorgt ook voor kleine stukjes genezing. Daarvoor heeft hij soms wel toestemming nodig. Er bestaan richtlijnen waaraan een engelbewaarder zich te houden heeft, maar in uitzonderlijke gevallen mag hij door middel van toestemming meer doen voor zijn beschermeling.

Een engelbewaarder waakt over je stoffelijk lichaam, wanneer je dit 's nachts verlaat om samen met je geleidegids in de sferen overleg te plegen of anderen te ontmoeten om je leven op aarde goed te besturen.

Ook wanneer je na je aardse overgang weer teruggekeerd bent in de sferen, blijft je engelbewaarder om je heen, al zul je hem zelfs dáár niet te zien krijgen. Je engelbewaarder draagt de verantwoordelijkheid voor jou gedurende je gehele evolutie, of je nu levens in de stof leeft of in de geestelijke gebieden verkeert. Dat maakt niets uit. Tot je terugkeer in de eenheid van Al-Dat-Is blijft je engelbewaarder aansprakelijk voor wat er met je gebeurt, voor wat betreft datgene dat niet in de lijn der bedoelingen ligt.

De engelbewaarder bemoeit zich niet met het opstellen van een levensplan, maar heeft een toeziende en beschermende functie, of alles wel uitgevoerd kan worden zoals dat in de bedoeling ligt, zodat jij op een veilige manier kan groeien in bewustzijn.

WISSELENDE GELEIDEGIDSEN

Behalve een vaste geleidegids, een spirituele leraar en een engelbewaarder zijn er soms nog anderen die ons mee helpen begeleiden.

Dat kunnen specialisten op een bepaald gebied zijn.

Wanneer iemand op aarde een speciale functie uitoefent, die wat extra begeleiding nodig heeft, dan kan het zijn, dat hij op geestelijk gebied bijgestaan wordt door iemand die gespecialiseerd is op hetzelfde terrein. Om een paar voorbeelden te noemen: een arts kan bijvoorbeeld bijgestaan worden door geneeskundigen uit de sferen, of iemand die op aarde stervenden begeleidt, krijgt ook vaak professionele hulp vanuit de sferen.

Maar op bijna elk terrein is het mogelijk een persoon op aarde te laten begeleiden door iemand uit de geestelijke gebieden die gespecialiseerd is op hetzelfde werkterrein van de mens op aarde.

De extra begeleider staat naast iemand op aarde gewoon mee te kijken tijdens diens werkzaamheden en geeft hem ingevingen hoe hij zijn werk het beste uit kan voeren, wanneer daar aanleiding toe bestaat. Maar soms blijft het niet bij influisteringen alleen en helpt een geestelijke specialist ook daadwerkelijk mee. In de geneeskunde bijvoorbeeld kan het zijn, dat de geestelijke specialist zijn handen in eenheid brengt met de handen van een aardse specialist, zodat de aardse dokter handelingen kan verrichten die eigenlijk zijn eigen kunnen overstijgen. Op deze manier kan er méér voor de mens op aarde worden gedaan.

Wanneer de taak erop zit, verdwijnt deze extra begeleider weer. Ook wanneer iemand bijvoorbeeld eerst het ene beroep heeft uitgeoefend en daarna overstapt op een ander beroep, vindt er ook weer een wisseling van extra gespecialiseerde begeleiding plaats. Niet iedereen wordt in zijn werkzaamheden geholpen door een specialist uit de sferen, maar wel wanneer dit wenselijk of noodzakelijk mocht zijn.

Door middel van standaardprocedures wordt bepaald wanneer iemand extra begeleiding uit de sferen krijgt toegewezen. Sommige beroepen, zoals artsen, politici, mensen die werken in de stervensbegeleiding of mensen die een zware verantwoordelijkheid dragen in hun beroep, krijgen altijd extra begeleiding. Wanneer het buiten de standaardprocedure valt, kan de vaste geleidegids signaleren, dat extra hulp welkom zou zijn. Dan wordt dit nader bekeken en al of niet besloten extra hulp in te zetten.

Extra begeleiding kan ook plaatsvinden door overgegangene familieleden of vrienden. Wanneer iemand na zijn aardse overgang in de sferen aankomt en hij/zij een beetje geacclimatiseerd is, dan wordt hun gevraagd, welke werkzaamheden zij zouden willen uitvoeren, welke studie zij zouden willen volgen of welke andere werkzaamheden zij op het oog hebben. Wanneer iemand dan te kennen geeft om een familielid of een vriend op aarde mee te willen helpen begeleiden, dan bestaat die mogelijkheid. Daarvoor moet iemand dan wel eerst een cursus volgen, maar dat is niet dezelfde intensieve opleiding die een vaste geleidegids moet volgen. De persoon moet dan wel leren, hoe hij contact kan en mag maken en hoe niet, wanneer er ingegrepen mag worden en hoe hij het belang van de persoon op aarde het beste dient. Deze toegevoegde hulpgids staat onder supervisie van de vaste geleidegids en uiteraard zal de vaste geleidegids zijn goedkeuring moeten geven aan deze extra begeleiding, omdat hij daarmee weer een extra verantwoordelijkheid erbij krijgt.

Soms wordt iemand mede begeleid door een kosmisch wezen. Dat kunnen verder in de evolutie gevorderde wezens zijn dan wij, die leven op andere planeten. Zo weet ik van iemand die soms begeleid wordt door verschillende meesters van Venus. Dat heeft dan een speciale reden. Een lichtwezen van Venus kan om bepaalde redenen ervoor kiezen om één of meerdere levens op de aarde te incarneren. Dan is het logisch dat ook zijn geestelijke begeleiding bestaat uit o.a. lichtwezens van zijn eigen moederplaneet.

Ook andere kosmische meesters of geestelijke wezens uit de Hogere regionen kunnen toegevoegd worden aan iemand op aarde, soms voor langere, soms voor kortere tijd, al naar gelang de taak die de persoon in kwestie heeft te vervullen.

Al met al worden wij door heel wat liefdevolle geestelijke wezens met veel zorg omringd. Wij hebben veel om dankbaar voor te zijn. We moeten hier op aarde hard werken aan de verruiming van ons bewustzijn en we moeten het allemaal wel zelf doen, maar hulp is altijd aanwezig en we zijn zeker niet alleen.

DE TAKEN VAN DE GELEIDEGIDS

We hebben het nog niet gehad over de taken van de geleidegids.

We weten nu dat we begeleid worden door meerdere geestelijke wezens, maar wat is de taak van een geleidegids nu eigenlijk precies?

Het is de taak van de geleidegids om jou te begeleiden in wat jij doet en je zoveel mogelijk te helpen jezelf te ontwikkelen. En dat doet hij door verschillende leersituaties te creëren.

Het verloop van een studie, de kans op een baan, de ontmoeting met je toekomstige partner, het uitwerken van karma, ziektes die je moet ondergaan, het zijn allemaal zaken die door je geleidegids georganiseerd worden.

Vóór de geboorte

De taak van een geleidegids is veel omvattend en begint al vóór je geboorte.

Je overlegt met je geleidegids hoe je toekomstige leven eruit zal gaan zien, je bespreekt de mogelijkheden en de onmogelijkheden, je gaat samen je toekomstige ouders op aarde bezoeken en blijft een tijdje om hen heen vertoeven om nader kennis te maken. Je geleidegids helpt mee je foetus te verzorgen, zodat alles volgens plan zal verlopen en beantwoordt al je vragen over je toekomstige leven, zo goed als hij kan en mag.

Hulp bij de geboorte

De geleidegids is er mede verantwoordelijk voor, dat de geboorte volgens plan verloopt. Daarbij krijgt hij hulp van medische specialisten en van de geleidegids van de moeder.

Zorg

Allereerst moet hij zorgen voor het wel en wee van zijn beschermeling. Daarmee wordt bedoeld, dat hij erop moet toezien, dat zijn beschermeling zo goed mogelijk kan functioneren. Dus de geleidegids zorgt ervoor dat de omstandigheden rondom zijn beschermeling optimaal zijn, zodat alle afspraken nagekomen kunnen worden.

Afspraken realiseren

Alles wat vóór de geboorte afgesproken is, moet hij tot stand laten komen op aarde. Vóór de geboorte is een aantal hoofdzaken vastgelegd in de levensloop van de mens. Dat zijn meestal belangrijke levenslessen, die vragen om bepaalde situaties. Je geleidegids moet je in die situaties brengen.

Ontmoetingen regelen

Je ontmoet in je leven steeds nieuwe mensen, waarmee je karma uit te werken hebt of die je helpen jezelf te ontwikkelen. Al die mensen worden door je geleidegids op je pad gebracht. Dat kunnen vrienden, kennissen, collega's of andere mensen zijn, zelfs mensen die je liever zou ontlopen. Een ieder die op je pad komt, zelfs vluchtige ontmoetingen, zij hebben je allemaal iets te zeggen. Het is niet zomaar "toevallig" dat je iemand tegenkomt. Toeval bestaat niet. Ofwel je hebt met iemand iets uit te werken, of iemand heeft een bepaalde boodschap voor je. Als je met iemand iets uit te werken hebt, blijf je die persoon net zolang ontmoeten, totdat het afgerond is tussen jullie. Als je iemand "toevallig" tegenkomt, doe je er goed aan na afloop jezelf af te vragen, waarom juist die persoon op dit moment in je leven komt. Wat vertegenwoordigt die persoon voor jou? Je kunt er belangrijke boodschappen uit halen voor jezelf, als je daar alert op bent.

Situaties/kansen creëren

Omdat toeval niet bestaat, is het ook geen toeval, dat je in bepaalde situaties verzeild raakt. Het is eveneens de taak van je geleidegids om jou die situaties voor te schotelen, die je de kans geven dingen uit te werken of te leren. Meer dan jou in die specifieke situatie brengen, kan je geleidegids niet doen. Het is dan verder aan jou, hoe je met die situaties omgaat. Wij hebben als mens allen een eigen vrije wil en daarmee kunnen we doen en laten wat we willen. We kunnen met oogkleppen vóór door de situaties heen gaan en niet willen zien waarom ze op ons pad gebracht zijn, of we kunnen met een open mind de situaties onder de loep nemen en er onze lessen uit leren. De keus is aan ons. Onze geleidegids zal bij een afwijzing van een situatie onzerzijds een paar keer nog proberen een vergelijkbare situatie op ons pad te brengen, om alsnog de bedoelde les eruit te leren. Maar na een paar vergeefse pogingen zal de les waarschijnlijk bewaard worden tot een volgend leven, omdat de andere lessen ook geleerd dienen te worden volgens afspraak. Dit is één van de dingen die je 's nachts bespreekt met je geleidegids als je in de tussensferen bent.

Testen

Om onze lessen te leren, hebben wij oefensituaties nodig. Daar zorgt onze geleidegids voor. Als iemand op aarde een bepaalde les geleerd heeft, dan wordt hij daar nog in verschillende situaties op getest om te zien of het geleerde echt verinnerlijkt is of niet.

Pas wanneer iemand zich de les volledig heeft eigen gemaakt, kan de situatie van zijn pad verdwijnen om daarna weer plaats te maken voor nieuwe situaties, want we zijn nooit uitgeleerd, hoe oud we ook worden.

Innerlijke verbinding

Een geleidegids kent je van haver tot gort. Hij is van al jouw gedachten, je gevoelens, je behoeften, je wensen, je zorgen en je moeilijkheden op de hoogte. Dat komt omdat hij qua bewustzijn verder is gevorderd en met jou een open innerlijke verbinding heeft.

Hij probeert door middel van ingevingen je te bewegen datgene te doen, waarvoor je op aarde bent gekomen. Dat valt voor een geleidegids vaak niet mee. De meeste mensen zijn zich niet eens bewust van het feit dat zij zo iemand om zich heen hebben. En als je eenmaal op aarde geboren bent, valt de bewust herinnering weg van de afspraken die vóór je geboorte zijn gemaakt. Maar op onbewust niveau is deze herinnering nog steeds aanwezig. De onbewuste herinnering uit zich door middel van gevoel. Wanneer wij goed naar ons gevoel luisteren, blijven wij op het pad, dat wij vóór de geboorte mee hebben helpen uitstippelen.

Ook je geleidegids bedient zich van het opwekken van gevoelens in jou. Door de innerlijke verbinding staat een geleidegids voortdurend met jou in contact. Hij brengt je soms op ideeën en legt bepaalde gevoelens in je, wanneer dat noodzakelijk mocht zijn. Zo probeert hij jou bij te sturen met inachtneming van je vrije wil. Dus luisteren naar je innerlijke stem en je gevoel brengen je niet alleen dichterbij jezelf, maar geven ook richting aan je leven met behulp van je gids.

Ingrijpen

Normaal gesproken geeft een geleidegids alleen de hoognodige sturing, omdat jij hier op aarde bent om zelf je lessen te leren door tegen dingen aan te lopen. Maar er zijn uitzonderingsgevallen, waarbij een geleidegids geacht wordt in te grijpen buiten jouw wil om. Dat betreft voornamelijk dingen, die jij veroorzaakt, maar waarvan jij niet kunt overzien, welke gevolgen jouw gedrag heeft op astraal gebied, waardoor jij je nogal eens in de nesten kunt werken zonder dat je dat weet. Laat ik een voorbeeld geven.

Wanneer jij in diep verdriet gedompeld bent, omdat iemand is overleden die jou erg dierbaar is en jij zoekt wanhopig contact met die persoon op geestelijk niveau, dan kan het zijn, dat je door jouw grote verdriet en je wanhoop negatieve entiteiten aantrekt, die proberen bij jou op dit verdriet binnen te komen. De geleidegids schermt je daarvoor af. Dat doet hij wel in dit geval, maar dat doet hij niet wanneer jij uit nieuwsgierigheid geesten op gaat roepen, waardoor ook negatieve entiteiten worden aangetrokken met alle gevolgen van dien. Dan laat hij jou de negatieve gevolgen ondervinden van het aantrekken van negatieve krachten, zodat jij je les daaruit kan leren. Mensen weten vaak niet welke gevolgen hun handelen of zelfs hun denken hebben op astraal gebied. Elke gedachte zendt signalen uit, waarop een reactie volgt. Waar jij met je denken je aandacht op richt, trek je je leefwereld binnen. Niet alleen op aards niveau, maar ook op astraal niveau trekt dat bepaalde krachten aan. De meeste mensen hebben meer negatieve dan positieve gedachten. Gedachten zijn krachten. Daarom is het belangrijk zo positief mogelijk te denken. Het zal je alleen maar goed doen.

Je geleidegids grijpt ook in in levensbedreigende of gevaarlijke situaties, die niet op jouw levenspad thuishoren. In alle andere situaties is het aan je geleidegids om te beoordelen, wanneer hij in moet grijpen en wanneer niet.

Het ingrijpen van een geleidegids in jouw leven is dus aan regels en wetten gebonden.

In principe mag een geleidegids niet zomaar zonder geldige reden ingrijpen in jouw leven.

De hulpvraag

Omdat geleidegidsen niet uit eigen beweging zomaar in jouw leven in mogen grijpen, staan ze vaak machteloos in sommige situaties, maar wanneer jij de hulp van je gids inroept, dan kan hij veel meer voor je doen dan wanneer je niet om hulp zou vragen. Wanneer je om hulp vraagt, wees dan duidelijk in je bewoordingen en houd het niet vaag, zodat een geleidegids precies weet wat je bedoelt. Denk niet: "Hij weet vast wel wat ik bedoel". Een geleidegids mag namelijk niets voor jou invullen, als jij zelf niet eens duidelijk weet, wat je wilt. En dan gebeurt er ook niets. Soms is het bij een hulpvraag aan onze gids ook nodig, dat wij een eerste stap zetten. Dan laten we zien welke richting we uit willen en dat wij er zelf ook moeite voor willen doen. Dus schroom niet om je geleidegids om hulp te vragen. "Nee" heb je en "ja" kun je krijgen. Wanneer het voor je gids mogelijk is en het is ook goed voor je, dat hij positief reageert op jouw oproep, dan zal dat ook gebeuren. Je moet er dan wel rekening mee houden, dat het soms even kan duren voordat de dingen in de stof gerealiseerd kunnen worden.

Het is vaak het beste om de vraag te stellen en hem dan los te laten. Je geleidegids heeft je gehoord en wanneer dit mogelijk is, zal hij je vraag/wens/verzoek zeker beantwoorden. Dat gebeurt vaak op onverwachte momenten, omdat je dan het meest daarvoor ontvankelijk bent. Wil je bijvoorbeeld iets heel erg graag en blijf je daar maar mee bezig, dan krijgt een geleidegids niet eens de kans om jou iets in te geven. Je wilskracht blokkeert dan de communicatie tussen jullie. Ik denk hier bijvoorbeeld aan iemand die zo verschrikkelijk graag haar overleden moeder wilde zien. Zij vroeg dat talloze malen aan haar moeder en aan haar geleidegids, maar er gebeurde maar niets. Pas een half jaar later, toen zij het los had gelaten, kon het gebeuren, omdat zij zichzelf niet meer blokkeerde.

De aura

Ieder mens op aarde wordt beschermd door een energieveld om zich heen. Dat is de aura. Je aura beschermt je niet alleen, maar is ook een opslagplaats van al je persoonlijke gegevens. Die draag je dus met je mee.

Jouw geleidegids heeft vrije toegang tot je auraveld. Een geleidegids zal nooit onnodig in jouw auraveld binnentreden, maar mocht dat noodzakelijk zijn, dan is hij daartoe in staat.

Ik had het net over negatieve en positieve gedachten.

Met negatieve gedachten houd je jezelf gevangen in een negatieve energie om je heen, waarmee jij je aura vult. De kleuren van je aura zijn dan somber, net zoals jij je ook voelt. Positieve gedachten vullen je aura met licht en vrolijke kleuren en dan voel je je blij. Aan de uitstraling van je aura is dus vanaf de geestelijke kant te zien, hoe jij je voelt en in welke stemming je bent. Daar wordt op gereageerd. Positief ingestelde geestelijke wezens zullen je respecteren en met rust laten, maar negatief ingestelde geestelijke wezens zullen proberen jouw negativiteit te versterken. Ze kunnen niet veel uitrichten als jouw aura gezond en stevig is, maar wanneer dat niet het geval is, door bijvoorbeeld overmatig alcoholgebruik of door drugs, dan kunnen zij je gemakkelijker bereiken en oefenen zij meer invloed op jouw leven uit dan je waarschijnlijk lief is.

Wat betreft het aantasten van de aura is er geen verschil tussen softdrugs en harddrugs, want ook softdrugs maken je aura kapot.

Afwijken van je pad

Door jouw eigen vrije wil kun je van je levenspad afwijken. Het leven bestaat voortdurend uit keuzes maken en als jij ervoor kiest om van je pad af te wijken, zal je geleidegids je door middel van ingevingen zó sturen, dat je weer terugkomt op je pad. Lukt dat niet, dan brengt hij bepaalde situaties op je pad om je tot inzicht te brengen en wanneer blijkt, dat dat ook geen

zin heeft, dan kan een geleidegids besluiten om jou je zelf gekozen pad te laten bewandelen. Maar ook daar kom je weer leersituaties tegen. Het gebeurt nogal eens, dat mensen na hun aardse overgang aan de andere kant aankomen en zien, dat ze niet datgene hebben gedaan waarvoor ze eigenlijk naar de aarde waren gekomen. Ze hebben dan wel andere lessen geleerd en natuurlijk krijgen ze in een volgend leven wel weer een nieuwe kans, maar velen zijn dan toch wel teleurgesteld, omdat ze datgene waarvoor ze naar de aarde waren gekomen, niet of maar gedeeltelijk hebben gerealiseerd.

Je eigen weg bewandelen

In de huidige tijd krijgt een mens op aarde meer en meer de gelegenheid zijn eigen weg te bewandelen, zoals hem dat goeddunkt al levende in de stof, omdat we in een overgangstijd van de aarde leven. Veel van wat vóór de geboorte vastgelegd was, kan nu losgelaten worden. Je hebt in deze tijd dus een zeer grote mate van vrijheid om je eigen weg te gaan. Dat heeft consequenties. Toen er nog een hoofdlijn in je leven uitgestippeld was met vaste punten, kreeg je onbewust sturing door de herinnering eraan, maar nu veel losgelaten kan worden, wordt het ook moeilijker om keuzes te maken omdat je nu heel goed bij jezelf te rade moet gaan of je wel de juiste keuzes maakt en de juiste beslissingen neemt.

Voor je geleidegids is dat ook niet gemakkelijk. Dat betekent voor hem ook soms ter plekke improviseren, of razend snel nieuwe situaties creëren, of ontmoetingen regelen.

Nachtelijke ontmoetingen

Overdag leef je je leven op aarde, maar wanneer je 's avonds gaat slapen, verlaat je je lichaam en vertoef je in de sferen. Je ontmoet daar je geleidegids en je bespreekt met hem de meest noodzakelijke dingen om je leven op aarde zo goed mogelijk te laten verlopen. Eventuele veranderingen worden aangepast en adviezen uitgewisseld. Je ontmoet dan ook mensen die al eerder overgegaan zijn, zoals familieleden of vrienden.

Je ontmoet je spirituele leraar, volgt een cursus/opleiding, of je doet misschien speciaal werk in de sferen. Kortom, je bent vrij actief bezig 's nachts, terwijl je aardse lichaam ligt te rusten. Daarom kan het wel eens zijn, dat, ondanks je nachtrust, je 's morgens erg moe wakker wordt. Je geleidegids regelt voor jou je nachtelijke ontmoetingen.

Bijna-Dood-Ervaring (BDE)

Iedere Bijna-Dood-Ervaring is gepland. Deze ervaring is bedoeld om het leven van iemand op aarde op ingrijpende, positieve manier te veranderen.

Iemand die een Bijna-Dood-Ervaring heeft gehad, heeft even achter de schermen van de dood mogen kijken, waardoor de angst voor de dood in bijna alle gevallen verdwijnt. Het is een zeer indrukwekkende ervaring, die je niet meer loslaat. De liefde, de kleuren, de warmte, de blijdschap, die dit allemaal met zich meebrengt, sterken je om de moeilijke omstandigheden op aarde het hoofd te bieden.

Meestal hebben mensen een positieve Bijna-Dood-Ervaring, maar er bestaan ook negatieve Bijna-Dood-Ervaringen, die bedoeld zijn om de mens te waarschuwen om zijn leven een positievere wending te geven. Omdat iedere Bijna-Dood-Ervaring gepland is, zorgt de geleidegids ervoor dat deze ook plaatsvindt.

Een Bijna-Dood-Ervaring is hetzelfde als een uittredingservaring met dit verschil dat er bij een Bijna-Dood-Ervaring sprake is van een levensbedreigende situatie en bij een uittredingservaring niet. Bij beide ervaringen kom je met je dagelijkse aardse bewustzijn terecht in de geestelijke gebieden en mag je even proeven van het geestelijke bestaan dat normaliter tijdens ons aardse leven nog voor ons is afgesloten.

Tijdens mijn allereerste uittredingservaring had ik een ontmoeting met een schitterende 'regenboog'-vis in prachtig blauw water. Deze ontmoeting met de 'regenboog'-vis komt ook vaak voor als een Bijna-Dood-Ervaring. In de loop der jaren heb ik een aantal mensen ontmoet die deze zelfde ervaring hebben beleefd.

Er zijn een aantal redenen waarom mensen deze specifieke Bijna-Dood-Ervaring meemaken:

- * de 'regenboog'-vis staat symbool voor het Goddelijke. De vis heeft alle kleuren van de regenboog en is onvoorstelbaar mooi. De kleuren hebben een diepe spirituele betekenis, die wij niet kennen. Zij omvatten het Goddelijke in alles-dat-is.

- * de vis staat ook symbool voor Jezus, die ervoor zorgde dat wij weer verder konden in onze evolutie. Aan het begin van onze jaartelling zaten wij zó vast in het door onszelf geschapen kwaad, dat wij ook niet meer goed verder konden evolueren. Jezus overwon vlak na zijn dood voor ons het kwaad door de confrontatie ermee in de donkere sferen aan te gaan. Jezus won de strijd met als resultaat dat wij ons konden ontworstelen aan de greep van het kwaad, indien wij dat wensten. Het kwaad mocht ons, na Jezus, niet meer vasthouden, maar moest onze eigen vrije wil respecteren. Daardoor kwam er weer beweging in de evolutie die tot dat moment behoorlijk vastgelopen was. Jezus heeft méér voor de mensheid betekend dan welke andere meester ook, die ooit op aarde heeft geleefd.

- * het klinkt misschien raar, maar de vis is buitengewoon vriendelijk. De vriendelijkheid van de vis komt diep binnen in de menselijke kern en raakt de mens tot in de ziel.

Door deze Bijna-Dood-Ervaring kom je in aanraking met de Goddelijke Liefde die je letterlijk geheel doordringt, waardoor je beseft dat je die liefde ook innerlijk met je meedraagt in het aardse bestaan. Daarom zien veel mensen dezelfde vis in een Bijna-Dood-Ervaring. Deze BDE gebeurt altijd om de mens in aanraking te brengen met het Goddelijke, ook in zichzelf. Daarom is deze BDE zó indrukwekkend en zó overweldigend, dat je hem je hele leven niet meer vergeet. Al is het 20 jaar geleden gebeurd, het lijkt wel of het nog steeds gisteren was. Zó diep zit de BDE in je verankerd. Het verandert je leven. In moeilijke tijden draag je deze herinnering met je mee en kun je er moed en kracht uit putten.

- * een andere reden waarom veel mensen deze zelfde BDE ervaren is, dat ze samen over dezelfde ervaring kunnen spreken en tot uitwisseling en herkenning kunnen komen met elkaar van dit indrukwekkende gebeuren.

Dromen

's Nachts dromen we allemaal. Soms in zwart-wit, soms in kleur. We dromen in zwart-wit, omdat de hersenen zich moeten ontladen en tot rust moeten komen. Dat uit zich in zwart-witte droombeelden. De inhoud van de dromen hangt af van wat je die dag hebt beleefd en welke indrukken je wel of niet hebt verwerkt.

We dromen in kleur, als onze geleidegids ons boodschappen door wil geven, of wanneer we in de sferen in bepaalde leersituaties terechtkomen die voor ons leven op aarde belangrijk zijn. De boodschappen of lessen krijgen we dan mee in gekleurde dromen.

De boodschap is meestal verborgen, omdat ons onderbewustzijn niet op een directe manier met ons communiceert. Maar het is zeker de moeite waard om daarover goed na te denken, als we dromen kunnen onthouden. Iedere droom is een brief aan jezelf.

Sommige mensen kunnen zich de volgende morgen dromen herinneren. Anderen denken dat ze niet dromen, maar dat is niet zo. Iedereen droomt. Alleen kan de één het zich 's morgens wel herinneren en de ander niet.

Je hebt ook dromen (in kleur) die zo'n grote indruk op je hebben gemaakt, dat je ze jaren later nog kunt navertellen. Dat zijn uittredingen geweest, die je half bewust mee hebt mogen nemen in je dagbewustzijn. Die hebben een zeer belangrijke boodschap voor je.

De dromen in kleur worden door je geleidegids geregeld en gestuurd.

Uittredingen

Soms is het ons gegund om in de sferen te zijn met ons dagbewustzijn. Dan weten we precies en zeer duidelijk wat we mee hebben gemaakt als we weer ‘wakker’ worden. (Je bent namelijk al wakker, maar bij terugkeer in je aardse lichaam ervaar je een soort ‘klik’, een soort overgang, bij de indaling van je fijnstoffelijke lichaam in je fysieke lijf). Dat zijn dan uittredingservaringen. Dan beleven we de geestelijke realiteit, terwijl we nog leven in de stof. Uittredingservaringen zijn super helder en je weet, dat je aan de andere kant bent geweest. Geen twijfel mogelijk. Uittredingservaringen zijn net als Bijna-Dood-Ervaringen bijna altijd mooi, omdat je een kijkje achter de schermen van de dood mag nemen. Ik zei het net al: het enige verschil met de Bijna-Dood-Ervaring is, dat je bij een Bijna-Dood-Ervaring op het randje van de dood hebt gezweefd, terwijl dat bij een uittredingservaring niet het geval is. Een uittredingservaring lijkt misschien spontaan te komen, maar wordt wel door je geleidegids geregeld en tot stand gebracht met een bepaald doel. Een uittredingservaring is meestal bedoeld als echte oppepper om je een hart onder de riem te steken, of als beloning, of zoals in het geval van Daphne en mij, om inzicht te krijgen in de diepere achtergronden van ons bestaan, welke informatie wij weer doorgeven aan anderen. Meestal zijn uittredingservaringen éénmalig, soms mag je ze een paar keer in je leven ervaren en heel soms mag je gedurende langere tijd regelmatig uittredingen ervaren, zoals Daphne en ik dat mochten beleven. Iedere uittredingservaring wordt voorbereid en uitgevoerd door jouw geleidegids. Die heeft de regie ervan in handen. Hij zorgt ervoor, dat jij foutloos uit en weer in je lichaam komt. Hij regelt de ontmoetingen en datgene dat jij te zien krijgt en zorgt ervoor, dat jouw stoffelijke lichaam veilig achterblijft. Meestal ontmoet je je geleidegids niet tijdens een uittreding, soms wel, maar dan heeft dat een speciale bedoeling.

Paranormale gaven

Vóór de geboorte wordt bepaald of iemand paranormale gaven mee krijgt in zijn komende leven op aarde. Paranormale gaven maken een verbinding met het onzichtbare. Er zijn stoffelijke gaven en geestelijke gaven. Stoffelijke gaven maken contact met de onzichtbare wereld op stoffelijk niveau, dus met de astrale wereld direct om ons heen op aards niveau. Geestelijke gaven reiken verder naar de sferen en kunnen de diepere ‘zijns-lagen’ in iemand aanraken.

Een ieder die paranormale gaven meekrijgt, krijgt deze al in zich tijdens de groei van de foetus. Je wordt er dus mee geboren, maar dat hoeft nog niet te betekenen dat ze dan ook al direct geactiveerd worden. Als het de bedoeling is, dat ze direct na de geboorte geactiveerd worden, zal dat ook gebeuren, maar het kan ook zijn, dat ervoor gekozen is om op latere leeftijd de gaven tot uiting te laten komen. De geleidegids zorgt ervoor dat de gaven op het juiste tijdstip geactiveerd worden en zorgt ook voor de beelden, de “innerlijke stem” of opening van de gevoeligheid en hij begeleidt zijn beschermeling in de ontwikkeling van de gaven. Bij opening van de gaven is er een open en wederzijds contact mogelijk tussen de geleidegids en zijn beschermeling.

CONTACT MET JE GELEIDEGIDS

Een open en wederzijds contact met je geleidegids is niet voor iedereen weggelegd, maar iedereen kan wel proberen in contact te komen met zijn geleidegids. Alleen moet dat wel op een verantwoorde manier gebeuren. Er zijn cursussen die je beloven dat je in contact zult komen met je geleidegids, maar hier is een waarschuwing zeker op zijn plaats.

Opening van het innerlijke oor, oog of gevoel, kan pas ontstaan, wanneer de mens op aarde gedurende zijn evolutie in zichzelf zijn stoffelijke gehoororganen, zijn gezichtsvermogen en zijn gevoel dusdanig heeft ontwikkeld dat het in de stof optimaal functioneert. Hiermee bedoel ik, dat buitenzintuiglijke gaven pas kunnen ontstaan na langdurige training van de stoffelijke zintuigen.

Laat ik als voorbeeld helderhorendheid en heldervoelendheid nemen. Dat zijn beide buitenzintuiglijke gaven.

Helderhorendheid ontstaat pas, wanneer een mens levenslang zijn gehoororganen getraind heeft door heel goed naar andere mensen en naar zichzelf te luisteren. Wanneer iemand zijn gehoororgaan daardoor zó sterk ontwikkeld heeft, dat het optimaal is ontwikkeld, dan is de volgende stap, dat hij woorden op kan vangen met zijn fijnstoffelijke oren. Hetzelfde geldt voor heldervoelendheid. Wanneer iemand levenslang zichzelf in gevoel met anderen heeft verbonden, dan functioneert zijn gevoel in zijn grofstoffelijke lichaam optimaal en dan zal hij automatisch het gevoel van zijn fijnstoffelijke lichaam beginnen te ontwikkelen.

Hetzelfde geldt voor helderziendheid en alle andere buitenzintuiglijke gaven.

Wat wij in het grofstoffelijke tot volledige ontwikkeling hebben gebracht, wordt automatisch voortgezet in de diepere lagen in onszelf. Iedereen wordt dus ooit eens paranormaal begaafd, al naar gelang hij zijn zintuigen ontwikkelt. Dat hoort bij het normale verloop van de evolutie. Dat kun je dus niet leren in een cursus. Een cursus die erop gericht is om je in contact te brengen met je geleidegids door bijvoorbeeld automatisch schrift of het openen van kundalini, zijn levensgevaarlijk en dat bedoel ik letterlijk.

Wanneer iemand nog niet in staat is grotere krachten te hanteren dan die welke hij in zichzelf op een natuurlijke manier heeft ontwikkeld, gaan de grotere krachten er met hem vandoor. Dan is hij overgeleverd aan krachten die sterker zijn dan hij en heeft hij zelf niets in te brengen. Je kunt er ook gek van worden. Een gewaarschuwd mens telt voor twee. Dergelijke cursussen bestaan namelijk.

Wat je wél in een cursus kunt leren, is om je bewust te worden van wat er zich allemaal binnen in jou zelf afspeelt. Alle cursussen, die op een vriendelijke manier gericht zijn op zelfkennis en op zelfontwikkeling, en die aangepast zijn aan jouw persoonlijke tempo, en die je niets opdringen, zijn uitstekende hulpmiddelen voor je eigen ontplooiing, maar verwacht niet van een cursus, dat je daarna ineens met je geleidegids kan praten. Zo werkt dat niet. Buitenzintuiglijke gaven moeten verdiend worden door hard te werken aan jezelf, vele levens lang.

Maar troost je. Er is een veilige manier om in contact te komen met je geleidegids. Dat kan omdat je een innerlijke verbinding met je geleidegids hebt. Het ligt eraan in hoeverre jij jezelf hebt ontwikkeld, want dat maakt wel verschil in het kunnen ontvangen van de boodschappen van je geleidegids. Wat nu volgt is een meditatie of inkeer in jezelf om jouw eigen innerlijke weg te openen naar je geleidegids.

De enige veilige manier om in contact te komen met je geleidegids, is door je aandacht te richten op je hart. Richt je aandacht nooit buiten jezelf, want alles gebeurt binnen in jou.

Het beste kun je daarbij je ogen sluiten. Dan kun je je beter concentreren. Als je wilt kun je er een zacht muziekje bij opzetten. Zorg voor een prettige omgeving en zorg er ook voor dat je niet gestoord kunt worden door de telefoon of door anderen.

Meditatie

Vóóordat je de meditatie begint en je nog niet je ogen hebt gesloten, is je aandacht op de buitenwereld gericht via je ogen. Wanneer je je ogen sluit, is je aandacht nog achter je ogen. Visualiseer een mooi helder wit licht om jezelf heen en vraag aan je geleidegids of aan de

Allesomvattende Liefdesenergieën om je te beschermen tijdens deze meditatie tegen negatieve invloeden van buitenaf.

Ga nu langzaam met je aandacht vanachter je gesloten oogleden naar beneden naar je neus en dan verder door naar beneden via je kin naar je hals en daal zo langzaam met je aandacht nog verder naar beneden naar je hart.

Stel je nu voor, dat er voor je hart een deur is. Je opent de deur naar je hart. Achter de deur bevinden zich een paar treden naar beneden en een gang, die leidt naar het middelpunt van je hart. Je daalt de treden af en loopt door de gang. Eén wand in de gang bestaat uit spiegels.

Je staat even stil en je kijkt aandachtig naar jezelf. Sta even stil bij wat je daarbij voelt. Dan loop je verder door de gang. Aan het einde van de gang is weer een deur. Dat is de deur die toegang geeft tot je hartkamer.

Je hartkamer is het middelpunt van je hart. Je doet de deur open en je bent aangenaam verrast. Je ziet namelijk een schitterende kamer, een kamer zoals je hem altijd al had willen hebben. Je gaat de kamer binnen en je bekijkt hem eens goed. Als je iets wilt veranderen aan de kamer dan kan dat door middel van gedachtekracht. Je kunt de grootte veranderen of de vorm of de inrichting. Je kunt de kamer geheel volgens je eigen smaak inrichten of veranderen. Alles is mogelijk. Je hoeft alleen maar te denken dat het er is en het is er ook. Wanneer de kamer geheel volgens je zin is, ga je in een comfortabele stoel zitten of je nestelt je in een aantal kussens in een zithoek of op een bed. Zoek een gezellig plekje uit om heerlijk ontspannen te gaan zitten. Tegenover je zet je met je gedachtekracht een stoel of een bank neer, waarop je geleidegids plaats kan nemen.

En bedenk dan wat je je geleidegids graag zou willen vragen. Zorg ervoor dat je duidelijk bent in je vraagstelling en begin eerst met één vraag.

Als je weet wat je wilt vragen, nodig je je geleidegids uit bij jou in je hartkamer te komen en tegenover je plaats te nemen. Doordat je geleidegids met jou een innerlijke verbinding heeft, kan hij zomaar ineens in je hartkamer verschijnen, of via je innerlijke kamerdeur binnenkomen. Gebruik de gelegenheid om hem/haar goed te bekijken. Laat je fantasie maar gaan, want fantasie is altijd ergens op gebaseerd. In dit geval op je onbewuste innerlijke herinnering van hoe hij/zij eruit ziet zoals jij je hem/haar herinnert uit jullie nachtelijke ontmoetingen in de sferen. Misschien komt er zelfs een naam bij je naar boven. Zie je of merk je niets, weet dan dat je geleidegids wel aanwezig is in je hartkamer. Heet je geleidegids welkom en stel je vraag. Las na het stellen van de vraag even een kleine stilte in, waarbij je ervoor zorgt dat het ook zo stil mogelijk in jou is. In die stilte krijgt je geleidegids de kans om het antwoord in de vorm van energie-overdracht bij je naar binnen te brengen. Daarna "borrelt" het antwoord bij je omhoog door middel van je eigen gedachten, of je krijgt een bepaald gevoel, of je weet het antwoord direct. Zo werkt de geleidegids. Als je wilt kun je na een paar keer trainen een gesprek aangaan met je geleidegids. Wanneer je vindt, dat het tijd is om het samenzijn te beëindigen, bedank je je geleidegids. Je geleidegids vertrekt uit je hartkamer. Indien je dit wilt, kun je nog blijven zitten in je hartkamer, zolang je wilt om na te denken over wat je zojuist hebt beleefd.

Daarna sta je op en je verlaat je hartkamer. Je kunt de kamerdeur dichtdoen, maar je kunt hem ook open laten staan. Er is niemand die zomaar ongevraagd je hartkamer binnen kan komen. Je geleidegids zal dit nooit ongevraagd doen. Daarvoor heeft hij teveel respect voor jouw privacy en zal hij wachten op jouw uitnodiging. Je kunt je hartkamer dus veilig open laten.

Je loopt de gang met de spiegels weer in naar de andere deur met de kleine treden ervoor. Halverwege de gang blijf je nog even stilstaan om naar jezelf in de spiegel te kijken. Kijk goed naar jezelf. Is er iets in jezelf veranderd? Hoe zie je er nu uit? Hoe voel je je nu? Wanneer je voldoende naar jezelf hebt gekeken, loop je door naar de kleine treden. Je loopt het kleine trapje op en opent de deur die naar de gang van je hartkamer leidde. Ook hier kun

je er weer voor kiezen om de deur open te laten of hem toch liever te sluiten. Experimenteer daar eens een paar keer mee om te voelen wat dat precies met je doet.

Word je er dan van bewust dat je weer in je eigen omgeving terug bent voordat je de meditatie begon, beweeg je armen en benen een beetje. Doe dat in je eigen tempo. Neem er rustig de tijd voor en open dan je ogen.

Deze meditatie kun je ook gebruiken, wanneer je bijvoorbeeld voor een moeilijke keuze komt te staan. Je hartkamer is een heerlijke plek om je in terug te trekken, wanneer je diep na wilt denken over bepaalde zaken die je bezig houden, of gewoon zomaar om je op een fijne manier te ontspannen.

Hoe vaker je deze meditatie doet met de bedoeling om in contact te komen met je geleidegids, des te meer open je jezelf voor het goed kunnen ontvangen van de antwoorden. Je zult merken dat dat steeds beter gaat. Je geleidegids zal dankbaar gebruik maken van jouw pogingen om hem te bereiken en je steeds antwoorden door gedachten en/of gevoelens bij jou naar boven te laten komen. Zoals met alles het geval is, geldt ook hier: “Oefening baart kunst”.

NA JE AARDSE OVERGANG

We hebben al heel wat taken van de geleidegids besproken.

De laatste taak van de geleidegids bestaat hierin ervoor te zorgen, dat jouw stervensproces precies volgens de afgesproken regels verloopt.

Vóór je geboorte werd je levenspad met je besproken, waarin ook afgesproken werd, hoe je zou sterven. Je hebt zelfs meegeholpen dit alles te plannen. Ook het tijdstip en de manier waarop je op aarde zult sterven, is gepland. Dat ligt dus vast.

Al levende op aarde kan een mens afwijken van zijn levenspad. Dat kan hij doen, doordat hij een eigen vrije wil heeft. Iemand kan in zowel positieve als in negatieve zin van zijn levenspad zijn afgeweken, als hij komt aan het einde van zijn leven. Wanneer iemand in positieve zin van zijn pad is afgeweken, wil dat zeggen, dat hij meer geleerd heeft dan hij zich van tevoren had voorgenomen. Wanneer iemand in negatieve zin van zijn pad is afgeweken, heeft hij minder geleerd dan hij zich had voorgenomen.

Afwijken van je levenspad heeft tot gevolg dat je stervensproces ook enigszins kan afwijken, zowel in positieve zin als in negatieve zin. Hoe je je leven hebt geleefd, kan dus de manier waarop je sterft beïnvloeden.

Tijdens je stervensproces word je vanaf de geestelijke kant geholpen. Er zijn geestelijke wezens die tot taak hebben een mens te helpen in zijn overgang naar de sferen.

Jouw geleidegids moet erop toezien, dat alles verloopt zoals het moet verlopen. Net zoals hij dat deed bij je geboorte, doet hij dit ook bij je overgang naar huis. Hoewel iemand vlak voor zijn overgang soms mensen kan zien die hem zijn voorgegaan, moet hij alléén het stervensproces doormaken. Tijdens dit stervensproces ziet hij o.a. zijn afgelopen leven als een film aan zich voorbij gaan. Aan het einde van dit proces wordt hij (in een speciaal voor dit doel bestaand gebouw) wakker op een bed in de sfeer waarin hij thuishoort. Hij ziet dan om zich heen familieleden en vrienden staan die hem zijn voorgegaan en die hij lief heeft. De *liefdesband* bepaalt of iemand uit de sferen de aardse persoon mag opwachten als hij in de sferen aankomt. Onder hen bevindt zich ook zijn geleidegids en de geestelijke dokter die hem door het stervensproces heen heeft geleid. Na afloop van het vreugdevolle weerzien, gaat de nieuwaangekomene met zijn geleidegids naar een kamer, waar aan één van de wanden een bioscoopscherm is bevestigd. Samen met zijn geleidegids kijkt hij dan nog een keer naar zijn afgelopen leven. Zij bespreken dit samen, waarbij een heleboel vragen beantwoord zullen

worden. Je mag dan weten, waarom bepaalde dingen hebben plaatsgevonden en welke lessen je daaruit hebt geleerd of had moeten leren.

Er zal je veel duidelijk worden. Je leven is met de aardse overgang niet zomaar beëindigd.

Je zult in de sferen je leven nog moeten evalueren. Daarmee gaan allerlei emoties gepaard.

Je hebt nog tijd nodig om dingen te verwerken, maar dat kan allemaal in de sferen gebeuren onder begeleiding. Je geleidegids vertelt je in grote lijnen hoe het leven in jouw sfeer eruit ziet, welke mogelijkheden er zijn en hij stelt je voor aan iemand, wiens taak het is om nieuwkomers wegwijs te maken in hun nieuwe leefomgeving. Je geleidegids brengt je ook naar je eigen woning. Want als je in een lichtsfeer terecht komt, staat daar al je eigen woning op je te wachten. Meestal zullen je familieleden en vrienden die je hebt lief gehad en die in dezelfde sfeer verblijven, daar op je wachten. Er zal genoeg te vertellen zijn over en weer.

Je geleidegids zal je vertellen, dat wanneer je hem weer wilt zien, je alleen maar aan hem hoeft te denken en dat hij dat dan zal weten. Hij zal je regelmatig bezoeken en zich op de hoogte stellen hoe het met je gaat, totdat je het zonder hem kunt stellen. Dan gaat hij weer zijn eigen weg en jij ook, maar dan ben je al aardig ingeburgerd in je nieuwe bestaan.

Je geleidegids gaat, nadat hij jou heeft verlaten, naar zijn eigen sfeer, waar hijzelf met zijn spirituele leraar zal bespreken hoe hij jou heeft begeleid en welke lessen hij daar zelf uit heeft geleerd of had moeten leren, want een geleidegids is zelf ook iemand die in ontwikkeling is.

Net zo goed als hij jou geholpen heeft, wordt ook hij geholpen. Het is de liefde die ons allen met elkaar verbindt.

Eén

Jezus: Eén van hart
Eén in liefde
Eén in verbondenheid
Eén in Al-Dat-Is
Eénheid is het mooiste dat bestaat

Michaël: Eén in waarheid
Eén in Licht
Eén in dienst van God
Eén in Gods aangezicht

Ezechiël: Eén in leiderschap
Eén in Gods Wezen
Eén in ZIJN
Eén van hart met jou

Daniël: Eén met jou
Eén met de mensheid
Verbonden in liefde met God
Eén in eeuwige trouw

God: Eén met ons allen
Eén in Alles-Dat-Bestaat
Eén in Zichzelf
Eén

(ontvangen 16-05-2003)

Thea: Eén met U allen, in liefde verbonden
Eén in wezen met elkaar
Harmoniëren onze geesten
In liefde voor God en Zijn bestaan

Moge Uw aller éénheid mij een voorbeeld zijn dit ook in mijzelf te verwezenlijken. Ik dank God en ik dank U allen voor Uw liefde en de geestelijke geschenken die ik steeds opnieuw mag ontvangen.

THUIS KOMEN IN JEZELF

Wanneer we aan 'thuis komen' denken, dan denken we aan een warme, veilige en knusse plek, waar we helemaal onszelf kunnen zijn. Een plek waar je tot rust kunt komen, een plek waar je niets hoeft of niets moet. 'Thuis' kun je gewoon zijn wie je bent en je voelt je daar ook geliefd om wie je werkelijk bent.

Thuiskomen in jezelf betekent, dat je op zoek moet gaan naar je thuishaven en het betekent ook, dat je je ervan bewust moet zijn wie je zelf bent.

Laten we eerst eens op zoek gaan naar onze thuishaven, want als we die gevonden hebben, dan zijn we er ons ook bewust van wie we in werkelijkheid zijn.

ONZE THUISSHAVEN

Onze thuishaven ligt in onze oorsprong.

Wat is dan onze oorsprong? Waar komen wij vandaan?

Daarvoor moeten we terug naar de tijd vóór de oerknal, toen er nog helemaal geen stoffelijk universum bestond. Wat wel altijd al heeft bestaan is DE GROTE UNIVERSELE LEVENSBRON. In de geestelijke wereld wordt deze levensbron ook wel de Allesomvattende Liefdesenergieën genoemd. Dat is de Bron van alle leven en deze Bron is zuiver geestelijk van aard. Wij noemen deze levensbron vaak God, Allah, Jehova of het Al, maar welke naam we er ook aan geven, het is en blijft dezelfde Oerbron van ons allemaal. Onze oorsprong ligt in deze Oerbron. Wij werden door deze Oerbron geschapen als geestelijk wezen met een eigen identiteit. Van oorsprong zijn wij dus geestelijke wezens, die al leefden in een geestelijke wereld nog vóór het stoffelijke universum bestond. Wij hebben lange tijd geleefd in deze geestelijke levensbron. Wij waren er letterlijk één mee. Wij waren opgenomen in oneindige liefde en vreugde. Wij mochten en konden zijn wie we waren: namelijk een Godsvonk die deelnam aan het Goddelijke leven. Wij zijn dus in wezen een stukje van de Geest van God. Wij woonden in het huis van de Allesomvattende Liefdesenergieën en wij werden gedragen door Zijn liefde. Wij bezaten universele kennis en grote wijsheid. Ons hart was gevuld met liefde. Ons leven was een leven vol geestelijke rijkdom en overvloed.

En toen....

Toen kwam daar een eind aan, doordat wij ons innerlijk gingen verzetten tegen onze Oerbron. Het is bijna niet voor te stellen, maar toch verkozen wij uit eigen vrije wil om uit deze Bron van Liefde en eenheid te stappen. Dat had grote gevolgen.

Wij dwaalden geestelijk af en dreven weg uit de Liefde en de warmte van de Oerbron.

Wij waren ons niet meer bewust van de geestelijke kennis en de wijsheid die wij bezaten.

Wij keerden ons af van het Licht en wij kwamen terecht in eigen geschapen duisternis. Daardoor viel onze herinnering aan wie we waren en waar we vandaan kwamen weg. Daarom beseffen wij niet meer, waarom wij leven en hoe wij moeten leven om de weg terug naar huis, naar onze Oerbron, weer te vinden.

De Allesomvattende Liefdesenergieën, onze Oerbron, schiep voor ons en voor vele anderen het stoffelijke universum. Hij wilde ons op deze manier de gelegenheid geven onze ervaringen op te doen en de weg terug naar Zijn Huis weer te vinden. Door het leven van vele levens op stoffelijke planeten krijgen wij de kans om ons steeds meer bewust te worden van wie we zijn.

WIE ZIJN WIJ?

Wij zijn in ons diepste wezen een Godsvonk, een stukje van de Geest van God, maar wij hebben ook een ziel, een persoonlijkheid en een Hoger-Ik. Wij bestaan dus uit meerdere deelaspecten. Deze deelaspecten zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, maar ieder deelaspect leeft in een eigen leefwereld en heeft een eigen denken en voelen. Elk deelaspect binnenin de mens heeft ook weer zijn eigen lichaam. Dat zijn fijnstoffelijke lichamen binnenin het aardse grofstoffelijke lichaam.

Als het buiten koud is, trekken wij over een blouse een trui of een vest aan en daaroverheen een jas om ons te beschermen tegen de kou. Zo werkt het ook met onze Godsvonk/Geest, ziel en persoonlijkheid.

Om onze Geest, ons Goddelijke deel, te beschermen, werd onze Geest omhuld met een ziel. Onze ziel legt de hele lange evolutionaire weg weer terug naar huis af, naar de Allesomvattende Liefdesenergieën. De ziel wilde zichzelf ook beschermen, juist omdat zij een hele lange evolutionaire weg heeft af te leggen.

Deze evolutionaire weg bestaat uit vele levens op verschillende planeten.

Iedere keer dat de ziel afdaalt om een leven te leven op een stoffelijke planeet, bekleedt zij zich met een persoonlijkheid.

En nu komen wij in het spel want WIJ zijn zo'n persoonlijkheid. Onze persoonlijkheid is sterfelijk en maar éénmalig. Een persoonlijkheid leeft maar één leven, maar wees gerust wij verdwijnen niet als persoonlijkheid. Alles blijft bestaan.

Wanneer wij sterven, leggen wij weliswaar onze persoonlijkheid af, maar wij leven verder in onze ziel, omdat tijdens het stervensproces een afdruk van onze persoonlijkheid met alles wat wij geleerd en ervaren hebben, wordt opgenomen in onze ziel. Onze ziel leeft in de geestelijke wereld verder, totdat het weer tijd wordt voor een volgende incarnatie met een nieuwe persoonlijkheid. De ziel groeit dus in bewustzijn door middel van alle persoonlijkheden, die zij in zichzelf opneemt en de ziel leeft net zolang, totdat zij uiteindelijk het einddoel van de evolutie heeft bereikt. Dat einddoel is weer de volledige éénwording van onze Godsvonk/Geest in de Allesomvattende Liefdesenergieën. Zodra de Geest binnen in de ziel weer de Goddelijke éénheid in stapt, wordt de ziel ontbonden en alle kennis en opgedane ervaringen van de ziel tijdens de gehele evolutie worden dan opgenomen in de Geest, waardoor de Geest groter terugkeert in de Goddelijke eenheid dan toen hij eruit vertrok. Pas wanneer de Geest wordt opgenomen in de Goddelijke eenheid, vindt ook tegelijkertijd de samensmelting met het Hoger-Ik plaats, omdat dan de vervolmaking van de 7 Goddelijke eigenschappen binnenin ons een feit is geworden.

Reïncarnatie is dus een kosmisch gegeven.

DUALITEIT

Of je er nu in gelooft of niet, de mens heeft vele levens nodig om de weg naar huis weer terug te vinden. In één leven valt dat nooit te verwezenlijken. Er zijn zelfs vele levens op 7 verschillende planeten voor nodig om de staat van goddelijke eenheid weer te kunnen bereiken. Kosmisch gezien is het de bedoeling dat wij ons zelf gaan ervaren in alles dat wij zijn. En dat doen wij door middel van de dualiteit, dat wil zeggen door middel van negativiteit en positiviteit. Het is een langzaam evolutieproces, waarbij we eerst de negativiteit helemaal zullen leren kennen en dan langzamerhand overgaan op positiviteit om die ook helemaal te

gaan leren kennen. Wij zijn onze evolutie dus begonnen met het verkennen van alle aspecten van negativiteit. De mens op aarde is al een aardig eind op weg. Wij hebben met z'n allen al 2 planeten achter de rug.

Het leven op de 1^e en de 2^e planeet was nog volkomen negatief, maar het werd wel steeds minder negatief.

De aarde is de 3^e planeet. Op aarde kennen we negativiteit én positiviteit. Het is de bedoeling dat wij hier op de aarde negativiteit om gaan buigen naar positiviteit.

Het leven op de 4^e t/m de 7^e planeet zal alleen maar positief zijn en steeds verder groeien in positiviteit en in opklimmende stadia van eenheid om uiteindelijk na de 7^e planeet uit te monden in algehele éénheid met de Allesomvattende Liefdesenergieën. Dan pas hebben we ons einddoel, onze thuishaven, bereikt. Ons einddoel ligt dus nog vele levens op meerdere planeten van ons vandaan. Maar dat geeft niet. Het gaat niet om het einddoel. Het gaat om de weg, die we NU bewandelen en die ons naar ons einddoel brengt. De weg zelf is belangrijk. Het einddoel, onze thuishaven, zullen we allemaal ooit bereiken. Het gaat er echter NU om HOE we de weg terug kunnen vinden om hem bewust te bewandelen.

Laten we de begrippen 'negativiteit' en 'positiviteit' eens nader bekijken.

Ik zei het net al: We zullen tijdens onze gehele kosmische evolutieweg van 7 planeten alle aspecten van negativiteit en alle aspecten van positiviteit leren kennen én ervaren. We zijn ooit begonnen als volkomen negatief ingestelde wezens en langzamerhand groeien we uit tot positief ingestelde wezens. Op de eerste 2 planeten was er alleen maar negativiteit en op de volgende 4 planeten zal er alleen maar positiviteit zijn. Alleen op de planeet aarde komen zowel negativiteit als positiviteit voor. Op aarde buigen we negativiteit om naar positiviteit. Als wij aan negativiteit denken, dan voelt dat voor ons niet prettig aan. Negativiteit is voor ons akelig en naar. Positiviteit daarentegen vinden we fijn. Dat maakt ons blij en gelukkig. Wij plakken dus een gevoelsetiketje op de begrippen 'negativiteit' en 'positiviteit'.

Vanuit *kosmisch oogpunt* gezien, kijkt men echter heel anders tegen negativiteit en positiviteit aan.

Vanaf de geestelijke zijde bezien, bestaat er in de kosmos alleen maar positiviteit. Positiviteit staat in de geestelijke wereld gelijk aan liefde, licht, kennis, wijsheid, kracht, macht en schoonheid. Van al deze eigenschappen is de liefde het belangrijkste. Al deze eigenschappen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Hoe meer liefde iemand in zichzelf heeft ontwikkeld, des te lichter is zijn uitstraling en des te meer kennis en wijsheid heeft hij in zich. Iedereen leeft in de Allesomvattende Liefde van de Albron, dat wil zeggen, dat we allemaal leven in volkomen positiviteit. De reden dat we dat niet zo ervaren, is, dat wij ons nog afsluiten voor deze positiviteit. Het gaat er eigenlijk in wezen alleen maar om in hoeverre wij ons innerlijk openstellen voor deze Liefdesbron. Alles in het hele universum draait om liefde. Heeft iemand zich nog niet opengesteld voor het liefdesaspect, dan leeft hij nog steeds opgesloten in zichzelf. En dat betekent, dat hij zichzelf gevangen houdt in eigen geschapen duisternis. Dat doet iemand binnen zijn eigen bewustzijn. Afwezigheid van licht en liefde wordt gezien als negativiteit. Negativiteit uit zich door middel van duisternis, onwetendheid, liefdeloosheid, pijn, angst en verdriet. Duisternis of negativiteit bestaat dus wel, maar alleen maar in ons zelf. Wij uiten dat naar buiten toe, zodat we ook buiten ons zelf met negativiteit te maken krijgen.

Kosmisch gezien is het de bedoeling, dat wij alle vormen van negativiteit leren kennen.

Wij halen daar onze lessen uit. Want toen de Allesomvattende Liefdesenergieën het stoffelijke universum schiep om ons de gelegenheid te geven onze ervaringen op te doen, schiep hij tegelijkertijd ook een aantal universele wetten. Hij schiep deze wetten zo, dat ze automatisch in werking treden, als ze overtreden worden.

Eén van die wetten is de wet van oorzaak en gevolg.

Deze wet houdt in, dat alles wat je uitzendt vroeger of later weer bij je terug keert. Omdat wij eerst de negativiteit verkennen, zonden wij in het begin alleen maar negativiteit uit. Deze uitgezonden negativiteit keerde weer bij ons terug, omdat wij zelf aan den lijve moesten ervaren wat wij creëerden. In eerste instantie leerden wij dus eerst nog door alleen maar ervaringen op te doen. Door zelf te ondervinden wat wij eerder uitzonden als pijnlijk en niet leuk, is het de bedoeling dat wij gaan inzien, dat wat wij eerst uitzonden naar anderen, ook die anderen dit niet leuk hebben gevonden.

De kosmische les die wij daar uit moeten halen is:

“Wat gij niet wilt dat u geschiedt, doet dat ook een ander niet”.

Al levende zullen deze en andere lessen ons vanzelf duidelijk worden. En het is dan de bedoeling, dat wij ons langzamerhand aan de negativiteit gaan ontworstelen door ons deze lessen ter harte te nemen. Wij worden daarbij geholpen door de universele wetten en door het leven zelf.

Eerst zullen wij nog niet begrijpen waarom bepaalde dingen ons overkomen.

Maar wanneer wij op een gegeven moment dóór krijgen, dat er op een actie van onze kant altijd een reactie vanuit het universum komt, kunnen we daarop alert zijn. Als je op gaat letten welke situaties op je pad komen en je probeert te achterhalen WAAROM bepaalde situaties op je pad komen, zul je tot veel waardevolle inzichten komen.

Een andere universele wet is namelijk: ‘Zoekt en gij zult vinden’.

Alles in de kosmos is perfect. Op elke vraag is er een antwoord. Sterker nog: In elke vraag ligt het antwoord al opgesloten. Je moet alleen bereid zijn er serieus naar te zoeken en dan zul je het antwoord vroeger of later ook zeker vinden, want de Kosmos zal je daarbij helpen.

De Allesomvattende Liefdesenergieën helpt ons op heel veel verschillende manieren.

Het leven op aarde is één grote gedachtewereld. Alles dat op aarde bestaat, is eerst uitgedacht en daarna gerealiseerd in de stof. Daarom vinden we in alles wat we op aarde tegenkomen onze eigen gedachten terug. Het leven werkt dus min of meer als een spiegel.

Laat ik een concreet voorbeeld geven:

Als mensen jou niet met respect behandelen en jij laat dat gebeuren, dan spiegelen ze jou in feite voor, dat jij geen respect hebt voor jezelf, want anders zou je het niet pikken, dat mensen je zo behandelen.

In elk mens, in elke situatie die op ons pad komt, kunnen wij een stukje herkenning vinden van ons zelf, waardoor we ons zelf beter leren kennen. En dat is waar het om gaat, om zelfkennis. We moeten ons zelf gaan leren kennen, want zonder zelfkennis kun je niet thuiskomen in jezelf. Eerst moeten we gaan thuiskomen in onze persoonlijkheid en daarna kunnen we pas thuiskomen in onze dieperliggende lagen in onszelf. Alles in de kosmos is erop gericht om ons te helpen tot deze zelfkennis te komen.

Daarbij is de wet van oorzaak en gevolg prominent aanwezig, want door deze wet ervaar je zelf welk effect jouw handelen op anderen heeft. Door dit zelf te ervaren word je je meer bewust van je gedrag en de gevoelens die daarmee gepaard gaan.

Het is dus erg belangrijk om te gaan leren zien, waarom bepaalde situaties op je pad verschijnen.

Ze kunnen je een heleboel over jezelf vertellen.

Het leven is echter niet alleen een spiegel en een confrontatie met de dingen die je eerder uitgezonden hebt. Het leven biedt je ook gelegenheid om te kunnen oefenen en jezelf te testen op datgene dat je al geleerd hebt. Het zijn vaak situaties waar je moeite mee hebt en waar je iedere keer opnieuw mee geconfronteerd wordt, net zolang tot je het onder de knie hebt. Pas wanneer je je een les volledig hebt eigen gemaakt en er niet meer over hoeft na te denken, maar automatisch op de juiste manier reageert, dan heb je je les geleerd en verdwijnen ook de situaties van je levenspad.

Ze maken dan wel weer plaats voor nieuwe situaties waarin nieuwe lessen geleerd moeten worden, want je bent nooit uitgeleerd, hoe oud je ook wordt.

Het leven buiten ons, zoals het zich aan ons voordoet, heeft ons dus veel te bieden.

Eerst doen wij ervaringen op en begrijpen niets van enige ordening daarin. Langzamerhand zullen wij gaan inzien, dat de ervaringen die wij opdoen, gevolgen zijn van onze eerdere handelingen. Daar doen wij vele levens over om tot dit inzicht te komen.

Wij gaan ook leren inzien dat het leven tevens een spiegel is, waardoor we veel hebben om over na te denken. We gaan ons afvragen, waarom bepaalde situaties op ons pad komen en we krijgen de antwoorden. En zo zullen wij langzamerhand groeien in bewustzijn en zullen wij ons zelf willen ontdoen van de negativiteit.

We willen liefde, vriendschap, rust en vrede ervaren. We krijgen zo langzamerhand meer dan genoeg van alle negativiteit in ons leven. En dan gaan we op zoek naar positiviteit.

Maar dat zal gepaard gaan met vallen en opstaan. Want als we goed om ons heen kijken, zullen we nog maar weinig *echt* positief ingestelde mensen om ons heen zien. We zijn altijd eerst gewend geweest om méér negativiteit dan positiviteit uit te zenden en nu willen we dat omdraaien. We willen méér positiviteit dan negativiteit uitzenden. En zoals de negativiteit bij ons terugkeerde, verwachten we ook dat de positiviteit bij ons terugkeert. Maar dat gebeurt in eerste instantie niet direct. We hebben vele, vele levens in negativiteit geleefd en niet alles wordt direct in hetzelfde leven teruggebracht bij ons. Daar gaan vaak meerdere levens over heen. Dus we komen in dit leven bijvoorbeeld negativiteit tegen vanuit voorgaande levens die we nog moeten vereffenen. Daarom kan het zijn, dat we niet begrijpen, dat we zo positief bezig zijn en toch nog steeds negativiteit op ons pad tegenkomen.

Een andere reden waarom we nog steeds met negativiteit geconfronteerd worden, terwijl we heel bewust positief bezig zijn is, dat we diep binnen in ons nog angsten en verdrietigheden hebben weggestopt, die we eerder in ons leven niet wilden voelen. Die oude angsten en pijnen moeten getransformeerd worden, dat wil zeggen dat we ze nóg een keer gevoelsmatig moeten doorleven om alsnog de toenmalige lessen die daarin opgesloten zaten, er uit te kristalliseren.

Een derde reden kan zijn, dat we juist negativiteit op ons pad tegenkomen met de bedoeling om ons sterk te maken. Positieve eigenschappen moeten ook getest worden. Hoe sterk staan wij in het leven als alles gladjes verloopt en hoe sterk staan wij in het leven als alles ons tegen

zit? Alle situaties op ons pad hebben de bedoeling om ons te laten groeien in bewustzijn en liefde. Alles heeft zin, ook al begrijpen we niet alles. Geen enkel mens is in staat om alles wat er in zijn leven gebeurt volledig te begrijpen. Veel grijpt nog terug op voorgaande levens, waar wij nu geen weet van hebben. Ons bewustzijn is nog niet zover ontwikkeld, dat wij de grootte en de reikwijdte van ons evolutionaire stelsel kunnen overzien. Wij zouden het niet kunnen verdragen om te weten wat wij in voorgaande levens zoal gedaan en gedacht hebben. Het is voor onze eigen bescherming noodzakelijk, dat de deur tot voorgaande levens gesloten blijft. Daardoor krijgen wij in ieder nieuw leven steeds weer opnieuw de kans om met een frisse start te beginnen. We doen nieuwe ervaringen op, ontwikkelen nieuwe eigenschappen, vereffenen oude zaken en verfijnen al eerder ontwikkelde eigenschappen. Daarbij zijn wij zelf heer en meester over alles wat wij doen.

Wij hebben van de Allesomvattende Liefdesenergieën een eigen vrije wil meegekregen, waarmee we kunnen doen en laten wat we willen. Onze eigen vrije wil is erg belangrijk. Dat maakt ons uniek en dat geeft ons de gelegenheid om ons leven een eigen wending te geven, die we zelf kiezen. Al levende scheppen wij zelf onze eigen werkelijkheid.

Eerst zijn wij gericht op het leven buiten ons zelf. Ik bedoel daarmee, dat we gericht zijn op alles dat zich in de maatschappij afspeelt en waarmee we te maken krijgen via onze stoffelijke zintuigen. 's Morgens doen we onze ogen open en kijken we de buitenwereld in en begint onze dag. Alles speelt zich in deze buitenwereld af en we nemen ieder op onze eigen manier deel aan dit gebeuren. We richten ons dus van binnen naar buiten en reageren op wat de buitenwereld ons voorschotelt. We ondernemen zelf actie, creëren situaties en reageren op wat anderen ons aanbieden. En terwijl we daarmee bezig zijn, zijn we tegelijkertijd op zoek naar dingen die ons gelukkig maken. Dat kan een baan zijn of een relatie of een hobby. In alles wat wij doen, is de ondertoon toch het zoeken naar geluk, op welke manier dan ook. En steeds weer opnieuw zullen we daarin teleurgesteld worden. Als je bereikt hebt, waar je naar streefde, valt het soms tegen en denk je: "Was dit het nou?" Of je bent er een tijdlang gelukkig mee, maar daarna wil je weer iets anders. Elk geluk dat wij denken te vinden in de buitenwereld is van tijdelijke aard en zal nooit die genoegdoening geven die we er eigenlijk van verwachtten. Dan ga je weer op zoek naar iets anders of iemand anders, in de hoop nu eindelijk te kunnen vinden, waar je diep van binnen naar op zoek bent, namelijk: een langduriger vorm van gelukkig zijn. Al zoekende en steeds weer opnieuw teleurgesteld wordende, zul je tot de ontdekking komen, dat waar geluk niet buiten jezelf te vinden is.

Waarlijk geluk kun je alleen maar binnen in jezelf vinden, wanneer je in harmonie met jezelf leeft. Wanneer je tot dat besef bent gekomen, ga je de weg naar binnen zoeken.

Geluk is een gevoel en je kunt je alleen maar gelukkig voelen, als je harmonie in jezelf creëert. Wil je je langdurig gelukkig voelen, dan zul je je moeten gaan richten op je eigen binnenwereld.

Daarvoor is nodig:

dat je jezelf kent,

dat je weet welke behoeften je hebt,

dat je weet waar je van houdt,

dat je weet waar je blij van wordt,

dat je weet wat je graag wilt doen,

dat je weet wat jou gelukkig maakt.

Belangrijk is daarbij, dat je dat allemaal aan jezelf kunt geven en dat je je daarbij niet afhankelijk maakt van iemand anders, want anders geef je je macht uit handen en kan een

ander jou je geluk weer afpakken. Je moet je ook realiseren dat wij nog op weg zijn op ons evolutiepad en dat we verre van volmaakt zijn. Dus het geluk dat wij kunnen ervaren, zal nooit helemaal voldoen aan onze verwachtingen.

Waarom hebben wij dan die verwachtingen?

Die verwachtingen hebben wij, omdat diep binnen in ons verscholen onze geest met ons meereist door de evolutie heen. De geest binnen in ons leeft in de eenheid met het Albewustzijn en kent dus de meest volmaakte geluksvorm van het Zijn in de Allesomvattende Liefdesenergieën. Die herinneringstrilling klinkt in ons door.

Op een dieper niveau in ons weten wij van het bestaan van het meest volmaakte geluk dat er bestaat. En daar streven wij naar, om dat ooit weer te kunnen bereiken. Dat vormt in ons een drijfveer om daarnaar te streven. Als je eenmaal ooit geleefd hebt in het allerhoogste geluk, dan blijft die herinneringstrilling bij je en word je daar steeds weer opnieuw door aangeraakt. Daarom zal elke andere vorm van geluk verbleken bij wat er diep binnenin ons leeft.

Daniël verwoordde het op deze manier: “Als je eenmaal de perfecte staat van ‘zijn’ hebt ervaren en zielsgelukkig bent geweest in de eenheid met God, ondervind je in elke andere vorm van ‘zijn’ een leegte, een gevoel van niet compleet te zijn. Je draagt daarom ook altijd in je het verlangen met je mee, waar je ook gaat of staat, om weer terug te keren tot de gelukzalige staat die je ooit hebt gekend in de Allesomvattende Liefdesenergieën”.

Misschien kent u dat diepe gevoel van binnen wel, een soort heimweegevoel ergens naar, maar je weet niet precies waarnaar. Dat is dat diepe innerlijke verlangen om terug te keren naar de staat van eenheid en geluk in God. Daarom zal ook alleen de weg naar binnen ons dichterbij het ware geluk brengen.

HOE KUNNEN WE DE WEG NAAR BINNEN GAAN?

Toen ik deze vraag voorlegde aan Daniël, kreeg ik van hem het volgende antwoord:

“Thuiskomen in jezelf begint met inzicht te verwerven in jezelf. Leer jezelf goed kennen.

Ieder mens wordt neutraal geboren, maar door je geboorte kom je al terecht in een ingekleurde omgeving. In je jeugd word je gevormd door de gedachten en daden van de mensen in je directe omgeving, je ouders, je familieleden. Later kom je in aanraking met het gedachtegoed van de leerkrachten op school, je vrienden en anderen die op je levenspad verschijnen. In eerste instantie leef je d.m.v. inzichten die anderen aan je hebben overgedragen. Maar vroeger of later kom je daarmee in conflict, want de inzichten en gevoelens van *anderen* zijn niet altijd, of liever gezegd, zijn meestal niet *jouw* gevoelens en inzichten. Dan word je met de neus op de feiten gedrukt, dat er verschil van mening is en verschil in gevoel. Dan begint de zoektocht naar je werkelijke “ik”. Ontken je je werkelijke “ik” en is bijvoorbeeld de mening of waardering van een ander voor jou belangrijker, dan zul je je niet gelukkig voelen. Je geeft het heft uit eigen handen en je maakt jezelf afhankelijk van een ander. Dat geeft gevoelens van onmacht en onbehagen, omdat *jouw* gevoelens en meningen door jou van ondergeschikt belang geacht worden. Pas wanneer je bereid bent in te zien, dat het gedachtegoed en de gevoelens van een ander, *alleen* van die ander zijn, wanneer je tevens bereid bent, dat ook bij die ander te laten en op zoek te gaan naar jouw *eigen* innerlijke belevingswereld en die dan de erkenning te geven die het nodig heeft, dan kom je pas thuis in jezelf. Maar dan ben je er nog niet.

Je zult *jouw* innerlijke belevingswereld moeten accepteren, en er blij mee moeten zijn. Je dient het uit te breiden, er voeding en liefde aan te geven, zodat je uiteindelijk een innerlijke

wereld van rust, liefde, stabiliteit, vrede en harmonie hebt opgebouwd, waarin je je kunt terugtrekken en gelukkig zijn. Je kijkt dan bewust vanuit deze liefdevolle innerlijke wereld de buitenwereld in. Je beseft dat *jij* en *jij* alleen bepaalt, of je het gedachtegoed van een ander wel bij jou naar binnen wilt laten komen. Je filtert als het ware alles wat je ziet en hoort, in het besef, dat je alleen datgene dat je positieve voeding geeft, bij je binnen wilt laten. Al het andere laat je buiten je en laat je bij een ander, want veel mensen en vooral de mensen die niet bereid zijn kritisch naar zichzelf te kijken, projecteren vaak hun eigen frustraties op een ander. Door het filter aan te brengen, voorkom je dat je je nog langer laat kwetsen of dingen aan laat praten, die bij een ander horen, maar op jouw bordje neergelegd worden. Door je innerlijke leefwereld te verrijken met liefde en inzichten in het hoe en waarom van het leven, wordt de innerlijke basis van waaruit je leeft steeds breder en dieper. Je gaat steeds vaster in je schoenen staan en je bent daardoor minder snel van je stuk te brengen. Je wordt liefdevoller, begrijpender, meelevender zonder dat je uit je eigen kern gehaald wordt. Je diepe verbondenheid met de natuur, mens en dier, laat je het leven *beleven*.

Door alle pijn en verdriet die je zelf hebt meegemaakt, kun je je inleven in het leven van een ander. Door de verkregen levensinzichten, respecteer je wat er in andermans leven gebeurt, bied je hulp waar nodig, maar laat je de ander zijn eigen levenslessen ervaren. Je leeft *op* deze wereld, je bent ook *van* deze wereld, maar tegelijkertijd leef je *in* je eigen wereld.

Jij bepaalt hoe *jouw* innerlijke leefwereld eruit ziet. *Jij* bepaalt wat je binnen laat komen en wat niet. *Jij* bepaalt je eigen staat van gelukkig zijn.”

Het gaat er dus om, je *eigen* normen en waarden te zoeken, die *jou* gelukkig maken, zonder dat je daarbij anderen tekort doet. Toch zie je nog, dat veel mensen, ook op oudere leeftijd niet geheel los komen van de normen en waarden van anderen.

En dat kan een paar oorzaken hebben.

* Soms hebben mensen niet de moeite genomen om eigen normen en waarden te creëren en passen ze zich nog steeds aan aan de zienswijze van anderen, omdat dat wel zo gemakkelijk is. Dat zal hen zeker geen geluksgevoel geven.

* Maar het kan ook zijn, dat mensen soms teveel emotioneel gebonden blijven aan anderen, waardoor ze zich teveel aanpassen, uit angst aandacht of liefde mis te lopen. Ook dan zullen zij zich niet gelukkig voelen, omdat zij van aandacht en liefde afhankelijk zijn van een ander.

* Een andere reden kan zijn, dat mensen zich nog al eens laten manipuleren. Veel mensen proberen een ander te laten doen wat *zij* graag willen en gebruiken daarvoor allerlei technieken: ziektes, kwaaltjes, schuldgevoelens of verplichtingen aanpraten enz. Wanneer je daarin meegaat, zul je je ook niet gelukkig voelen.

Dus als je wilt thuis komen in jezelf, ontdoe je dan van gedachtepatronen en manipulaties van anderen. Ontdoe je van de normen en waarden die niet bij jou passen en die anderen je vroeger opgelegd hebben of die je nu nog steeds opgelegd worden door anderen.

Ontwikkel je eigen gedachtepatronen.

Wees er alert op, hoe mensen met je omgaan.

Onderzoek jezelf op de dingen in je leven die je niet prettig vindt en bedenk hoe je daar op een constructieve manier mee om kunt gaan, zonder jezelf geweld aan te doen.

Het is geenszins de bedoeling, dat je egoïstisch wordt en alleen maar kijkt naar je eigen behoeften en niet naar die van een ander.

Maar er moet wel evenwicht zijn. De verhoudingen moeten kloppen.

En als je jezelf onder de loep hebt genomen en je hebt je ontdaan van gedachtepatronen die niet meer bij je passen, breng dan een filter aan en laat alleen nog maar datgene bij je binnen dat voor jou goed voelt. Wees daarbij wel eerlijk, want ook jij hebt nog steeds je lessen te leren en daarin kunnen anderen een belangrijke rol spelen voor jou.

Wanneer je heel bewust met jezelf en met anderen omgaat, zul je niet alleen zelfkennis, maar ook mensenkennis in jezelf ontwikkelen.

Dit proces vraagt veel aandacht en stilstaan bij jezelf en de situaties die op je pad verschijnen. Je maakt jezelf schoon. Je bevrijdt jezelf van negativiteit die niet meer bij je past en daarmee maak je plaats voor positiviteit. Je zult innerlijk rustiger worden en steeds langer en meer bij jezelf kunnen blijven. Het zal je opluchting geven, dat je je hebt weten te bevrijden van knellende banden.

En dan is het tijd geworden voor de volgende fase:

EEN EIGEN NIEUWE INNERLIJKE WERELD CREËREN

Een wereld waarin je helemaal jezelf kunt zijn. Nu kun je pas een thuis voor jezelf gaan creëren. Ook dat vergt weer inzet en creativiteit. Je zult moeten gaan bedenken hoe je wilt dat jouw ‘thuis’ eruit ziet. Aan welke eisen van jezelf moet jouw ‘thuis’ voldoen? Thuis komen in jezelf, betekent werken aan jezelf. Je moet weten wat je gelukkig maakt en dat gaan realiseren. Denk na over dingen die je gelukkig maken. Omring je met dingen die je gelukkig maken. Doe dingen die je gelukkig maken. En betrek anderen in jouw geluk, want gedeeld geluk is dubbel geluk.

Geluk gaat gepaard met gevoelens van liefde.

Ontwikkel daarom bewust gevoelens van liefde in jezelf. Besef dat een ander net zo hard op zoek is naar liefde en geluk als jij. “Behandel een ander zoals jezelf ook behandeld wilt worden”, en je zult merken dat het vrediger binnen in je wordt. Het respect dat jij naar anderen toe betuigt, zal bij je terug keren. Leer inzien, dat als anderen jou onheus behandelen, dat zij dit nog doen vanuit pijn en verdriet dat hen vroeger/eerder is aangedaan. Ga in gesprek, met respect, en je zult merken, dat er meestal op een positieve manier gereageerd wordt, omdat men aanvoelt, dat je het goed bedoelt.

Daniël zei ooit tegen mij:

“Wanneer je vanuit de liefde van je hart spreekt, zul je een ander nooit kunnen kwetsen”.

Gevoelens van liefde maken je zacht en meelevend van binnen zonder dat je over je heen laat lopen. Je zult een ander in zijn waarde moeten laten, maar ook je eigenwaarde in het oog moeten houden. En je zult vaak moeten afwegen welk belang het zwaarst weegt: dat van de ander of van jou. Iedere nieuwe situatie vraagt om een dergelijke afweging. Liefde is zacht en krachtig tegelijkertijd. Juist door de zachtheid, dringt liefde diep door in een mensenhart en brengt daar iets in beroering. Tegelijkertijd is liefde heel krachtig, omdat niemand om liefde heen kan. Iedereen reageert op liefde, niet alleen mensen, maar ook dieren en planten. Liefde is onze eindbestemming.

Hier op de aarde krijgen wij voor de *eerste* keer in onze *gehele* evolutie de kans om ons hart te ontsluiten voor positieve eigenschappen als liefde, vriendschap, vreugde en harmonie. Dit alles eerst nog op beginnend niveau, maar door het geschenk van de vele levens kunnen zij

uitgroeien tot volwaardige eigenschappen, die in hun volheid beleefd kunnen worden en worden uitgedragen door het hart. Hier op de aarde gaan we voor de eerste keer in onze evolutie bewust zoeken naar de weg die ons weer terug brengt naar onze thuishaven.

We zullen op aarde kennis maken met allerlei vormen van liefde en dus ook met zogenaamde 'liefde'. Niet alle vormen van liefde zijn ook werkelijk liefde zoals liefde kosmisch is bedoeld. De mens geeft soms nogal eens een rare draai aan het woord 'liefde', en doet dit meestal uit eigen belang. We zullen tegen vele vormen van zogenaamde liefde aanlopen en ze leren ontmaskeren. We moeten met het begrip 'liefde' gaan stoeien en alle vormen van liefde onderzoeken. Liefde is positiviteit en positiviteit moet ook door ons geheel verkend en beleefd worden in al haar aspecten. Liefde voor de ander moet ook samengaan met liefde voor jezelf. Dat heeft weer te maken met:

de universele wet van evenwicht.

Er moet altijd evenwicht zijn. Het is niet de bedoeling om jezelf weg te cijferen of anderen vóór te laten gaan ten koste van jezelf. Het is ook niet de bedoeling, dat je je egoïstisch opstelt, of zaken naar je toe trekt die ten koste gaan van anderen. Het zijn uitersten, die we allemaal ooit zullen ervaren om uiteindelijk te leren, dat evenwichtig delen het fijnste is voor alle partijen. Maar al doende leren we en zullen we onze positieve gevoelens in onszelf ontwikkelen. We zullen steeds zuiverder gaan aanvoelen, wanneer gevoelens echt zijn en wanneer niet. En we zullen ons zelf langzamerhand meer en meer ontwikkelen in alle aspecten van liefde, zodat wij op een gegeven moment feilloos aanvoelen wat liefde daadwerkelijk inhoudt. Het leven heeft ons dan wijs gemaakt door alle ervaringen die wij met liefde hebben opgedaan. Naarmate wij meer liefde in ons zelf ontwikkelen, zullen wij gelukkiger worden.

Daniël zei hierover: "De kern van al het leven bestaat hieruit, dat je gevoelens van liefde in jezelf ontwikkelt. Al het leven in de gehele kosmos is erop gericht om tot ontwikkeling van liefde te komen. En uiteindelijk gaat het er niet om liefde te geven of te ontvangen. Het gaat erom liefde te ZIJN."

Ezechiël gaf mij het volgende inzicht.

Wij zijn omringd door negativiteit, zowel buiten ons als binnenin ons. De negativiteit buiten ons blijft bestaan, omdat zij niet alleen door ons zelf wordt gecreëerd, maar ook door anderen. Stoppen wij zelf met het creëren van negativiteit, dan blijven wij op aarde toch geconfronteerd worden met negativiteit. Daar kunnen we niets aan doen, omdat anderen ermee door gaan. Maar door het liefdesaspect in ons zelf te ontwikkelen, verdrijven we wel de negativiteit binnenin ons. Naarmate ons liefdesaspect groter wordt, gaan wij ook liefde uitstralen. Wanneer je leert voortdurend in dit liefdesaspect te blijven leven, straalt je voortdurend liefde uit en daarmee houd je elke vorm van negativiteit, die op jou geprojecteerd wordt, buiten je. Want wanneer jij liefde uitstraalt, ketst negativiteit af. Liefde beschermt je tegen negativiteit. Negativiteit krijgt geen enkele kans meer bij je binnen te komen, wanneer jij je leven in liefde leeft. Hierbij moeten we liefde niet verwarren met 'toegeeflijkheid' of 'jezelf wegcijferen'. Liefde houdt ook liefde voor jezelf in. Daarom stralen de liefdevolle geestelijke wezens in de geestelijke wereld zoveel licht en liefde uit. Zij zijn zó gevuld met liefde en licht, dat negativiteit bij voorbaat kansloos is om bij hen binnen te komen. Daarom is het zo belangrijk, het liefdesaspect in ons zelf omhoog te halen en alle negativiteit van anderen bij de anderen te laten en niet meer bij je naar binnen te laten komen. Het gaat alleen om *onze eigen* innerlijke leefwereld. Daar gaat het in ons leven en in de gehele evolutie om, om een liefdevolle innerlijke leefwereld in jezelf te creëren, en ieder mens dient dat voor zich

te doen. Sommigen van ons zijn er nog ver van verwijderd, maar anderen beginnen dit stadium al te naderen. We krijgen allemaal evenveel kansen. Het is aan ons om deze kansen te benutten. Met onze eigen vrije wil bepalen we of het een lange of een kortere weg zal worden, maar een andere weg is er niet. Al onze levenssituaties zijn erop gericht dit in ons zelf te verwezenlijken.

Wanneer wij begrijpen wat universele liefde is en wij hebben dat ook in woord en daad omgezet, dan zijn wij klaar met onze evolutie op de aarde. Dan gaan wij in de geestelijke wereld een volgend stadium binnen, waarin ons liefdesaspect in een nog grotere mate verder wordt ontwikkeld. Want in het hele universum draait het maar om één ding en dat is universele LIEFDE.

WAT IS UNIVERSELE LIEFDE?

Als ik u vraag: "Wat is liefde?", dan zult u misschien moeite hebben om die vraag te beantwoorden, omdat liefde een begrip is, dat je niet zomaar kunt pakken. Het is een abstract begrip. We weten dat het bestaat, maar we kunnen alleen de uitingen ervan zien, niet het begrip zelf. Liefde is een bepaald gevoel. Je kunt omschrijven wat je voelt, maar iedereen zal zich op verschillende manieren daarover uitlaten. Liefde zal blijken niet voor iedereen hetzelfde te zijn. Iedereen ervaart liefde op zijn eigen unieke wijze. Dat komt omdat wij nog verschillende aspecten van liefde aan het ontdekken zijn op een beginnend niveau. Wij groeien nog in liefde en we zullen gedurende onze hele evolutieweg blijven groeien in liefde, totdat wij aan het eindpunt van onze gehele evolutionaire weg de meest volmaakte staat van Liefde binnen kunnen gaan in de Allesomvattende Liefdesenergieën.

Toen ik Daniël vroeg wat universele liefde nu precies is, kreeg ik van hem het volgende antwoord:

"Universele liefde houdt alles in de kosmos in stand. Het is de bindende factor waardoor en dankzij alles bestaat. Het is de nooit aflatende liefde van de Allesomvattende Liefdesenergieën voor al Zijn schepselen. Wij leven letterlijk in en door deze liefde. Het gehele universum is ervan doordrongen en komt er uit voort. Universele liefde is alom tegenwoordig en voor iedereen bereikbaar. Het enige dat men hoeft te doen, is zichzelf daarvoor openstellen en het willen ontvangen. De mens leeft in duisternis, dus liefdeloosheid, omdat hij zichzelf heeft afgesloten voor deze allesomvattende liefde. Naarmate men zich hiervoor meer opent, wordt men zich meer en meer gewaar van deze liefde en gaat men er steeds meer deel van uitmaken. Men wordt uiteindelijk deze liefde zelf."

Zover is het echter nog niet.

Gezien vanuit de spirituele hiërarchie van de kosmos, is het aardse niveau nog een vrij laag niveau. Pas wanneer wij het aardse niveau zijn overstegen, kunnen wij gaan delen in de spirituele vrijheid van het bestaan in God, omdat wij ons dan volledig bewust zijn van de Goddelijke Liefdesenergieën. Wij beseffen dan pas goed, dat er in God alleen maar liefde kan bestaan. We hebben ons ontdaan van alle sporen van negativiteit en zijn tot inzichten gekomen die ons wakker hebben gemaakt voor het werkelijke leven in God. We beseffen dat het leven op aarde slechts een afschaduwing is van het werkelijke leven in de Geest van God.

We willen allemaal zo graag gelukkig zijn. Ga daarom op zoek naar het geluk binnenin jezelf, want alles bevindt zich in jezelf. Alles is al in jezelf aanwezig.

Als je je aandacht richt op de liefde in jezelf, zul je je verborgen liefdeskwaliteiten omhoog halen.

Dat kun je bijvoorbeeld heel gemakkelijk op de volgende manier doen:

Zoek ergens een stil plekje, waar je rustig kunt zitten. Sluit je ogen en haal alle liefde, die je in jezelf kunt voelen, omhoog. Denk bijvoorbeeld aan iemand die je lief hebt. Zie die persoon in gedachten voor je en voel heel bewust de liefde die je in je voelt voor die persoon. Stuur je liefde niet direct naar die persoon, maar houd het nog even bij jezelf en voel heel bewust de gevoelens van liefde in jou. Doe datzelfde met andere personen die je lief hebt. Doe dat met je kind, je kleinkind, je hond, je kat of een ander dier dat je lief hebt. Doe dat met alle andere dingen die je lief hebt. Haal heel bewust alle gevoelens van liefde in jezelf omhoog en besef, dat dat *jouw* liefdesgevoelens zijn. *De ander is er voor jou om jouw liefdesgevoelens naar boven te halen.* Laat deze liefdesgevoelens in jou door jezelf heengaan. Vul je hele lijf ermee en ervaar de warmte die jouw liefde in jezelf teweeg brengt.

Je kunt jezelf helen met deze liefde. In liefde kan namelijk geen pijn, angst of verdriet bestaan. Wanneer wij nog pijn, angst of verdriet ervaren, wil dat zeggen, dat wij bepaalde delen van ons zelf niet genoeg aandacht én liefde geven. Pijn, angst en verdriet zijn signalen dat wij nog tot inzicht moeten komen in iets. We hebben dan nog iets niet goed begrepen. Pijn, angst en verdriet ervaren wij als negatief, maar zoals Ezechiël ooit zei: “Negativiteit is eigenlijk positiviteit, die wij nog niet hebben ontdekt”. Wanneer wij onze pijnen, angsten en verdrietigheden aandacht geven, zullen wij weer tot nieuwe inzichten komen, waardoor we ze met andere ogen gaan bekijken en soms verdwijnen ze daardoor zelfs geheel. Probeer daarom te achterhalen *waarom* je pijn, angst of verdriet ervaart, maar probeer ook te accepteren dat pijn, angst en verdriet nu eenmaal bij het leven op aarde horen. Het is ons ‘werkmateriaal’.

HOE GA JE IN HET DAGELIJKSE LEVEN OM MET VERDRIET EN ANGST?

Toen ik Daniël de vraag stelde: “Hoe ga je in het dagelijkse leven om met verdriet en angst?” antwoordde hij mij:

“Begin met heel goed te beseffen, dat alle pijn en verdriet die je in je leven hebt ervaren, een functie hebben. Wanneer je intens verdriet ervaart, ervaar je tegelijkertijd het “zijn in je kern”. Diep verdriet brengt je in je diepste kern. Wanneer je je daar in mee laat gaan, kom je in het “oog” van je verdriet terecht, in de stilte van je kern. Verdriet is een emotie om dichterbij jezelf te komen. Je wordt je daardoor bewust van wat je niet wilt en wat je wél wilt. Het toelaten van verdriet, opent je gevoel, waardoor je in contact komt met je ziel. Het voelen van verdriet alleen is niet voldoende. Veel mensen blijven hangen in hun gevoel van verdriet. Dat komt omdat ze niet weten, hoe ze met dit gevoel om moeten gaan. Alleen voelen van verdriet en er verder niets mee doen, laat het verdriet onnodig lang duren. Als je verdrietig bent, moet je een bepaald proces doorlopen om het verdriet goed te kunnen verwerken. Pas na het doorlopen van dit proces kun je het verdriet loslaten, omdat het zijn functie heeft gehad. Als je verdriet voelt, is het belangrijk dat je heel bewust dit gevoel ervaart. De meeste mensen willen graag weglopen van hun verdriet. Zij willen dit niet voelen en onderdrukken het. Dan gaat verdriet ergens in je lichaam vastzitten en als je blijft weigeren deze gevoelens te erkennen, zal het lichaam reageren door middel van ziektesymptomen in de hoop, dat je nu wel bereid bent deze gevoelens te erkennen. Maar de mens is reeds zover van zichzelf weggedreven, dat hij deze signalen van het lichaam niet eens in verband brengt met eerder weggestopte gevoelens van disharmonie. Het omgaan met verdriet vergt een heel proces. Als het alleen maar blijft bij het gevoel van verdriet en verder niets, dan doe je jezelf tekort.

Verdriet vraagt erom, dat je heel bewust dit gevoel ervaart. Constateer daarom heel bewust bij je zelf dat je op dat moment verdriet ervaart. Verdriet ervaar je als je innerlijke harmonie verstoord is geraakt. Je bent uit balans. Vraag je daarom af wat dat verdriet heeft veroorzaakt. Wat mis je, dat je inwendig zo doet huilen? Verdriet laat je beseffen dat je iets mist. Er is je iets ontnomen. Dat betekent dat je afhankelijk bent geweest van iets of iemand buiten jezelf die de macht over je had om dat van je af te pakken. Anders was het niet gebeurd. Iets dat waardevol is in jouw leven, laat je niet zomaar uit jouw leven verdwijnen. Dus moet het iets of iemand buiten jezelf zijn die jou dat ontnemt. Jij had dus bepaalde verwachtingen naar buiten toe, waaraan de buitenwereld naar jou toe niet voldeed. Dat veroorzaakte jouw verdriet. Als jij je kracht buiten jezelf bij iets of iemand anders neerlegt, dan geef je die ander macht over jou en ben je een speelbal geworden in de handen van die ander. Dan ben je kwetsbaar, met alle gevolgen vandien.

In principe is ieder mens volmaakt. Alles wat je nodig hebt, is al in jezelf aanwezig. Je denkt soms dat je iets mist. Misschien komt dat doordat je dat vroeger aangepraat is, of misschien vind je het te moeilijk om het bij jezelf te zoeken en zoek je het daarom maar liever bij een ander. Als een ander het je geeft, is het wel zo gemakkelijk, dan hoef je er zelf geen moeite voor te doen. Maar als de ander het je niet meer wil of kan geven, dan mis je het en voel je je verdrietig of boos. De les die je hier dan uit moet halen, is: 'niet meer bij een ander halen wat je ook jezelf kunt geven.'

Een concreet voorbeeld uit het dagelijkse leven zal misschien wat meer duidelijkheid geven.

Stel, dat je als kind al het gevoel heeft gehad, dat niemand je accepteerde zoals je was. Je had het gevoel, dat je altijd maar moest presteren om mee te kunnen tellen of je het vuur uit je sloffen te moeten lopen om maar aardig gevonden te worden. Wat je ook deed, het hielp niet. Je bleef het gevoel houden dat je niet gewoon jezelf mocht of kon zijn. Wat de anderen van je vonden was voor jou erg belangrijk, dus bleef je maar presteren of je uitsloven, totdat je er misschien ziek of overspannen van werd. Als je jezelf blijft miskennen, dan begint het lichaam vroeger of later tegen te sputteren om aandacht te vragen voor het probleem. Wat velen echter nog niet weten, is, dat het leven zodanig in elkaar steekt, dat de buitenwereld ons een spiegel voorhoudt. Dus als jij te maken krijgt met mensen die jou niet accepteren zoals jij bent, dan maken ze jou duidelijk, dat jij jezelf blijkbaar nog niet accepteert. Het is dan de bedoeling, dat je gaat leren kijken naar jezelf met de liefde en aandacht, die je zo graag van anderen had gehad. Als jij in staat bent in alle mildheid naar jezelf te kijken en jezelf die liefde en aandacht te geven die je nodig hebt, dan heel je jezelf. Je kunt jezelf helen met het volwassen bewustzijn van nu. Elke onverwerkte, verdrietige situatie - kort geleden of lang geleden, dat maakt niet uit - is alsnog te genezen in jezelf. Eenvoudigweg door te beseffen, dat je nu op dit moment een liefhebbende volwassene bent, met veel liefde in jezelf.

Besef ook, dat je nu deze liefhebbende persoon bent DANKZIJ het verdriet dat je toen beleefde. Dat verdriet immers verdiepte je gevoel tot aanraking met je ziel. Je bent door dat verdriet een diepvoelend mens geworden, die ook mee kan voelen met het verdriet van anderen en anderen daardoor beter kan begrijpen. Het verdriet heeft zijn eigen innerlijke diepvoelende functie gehad. Als je dat beseft, vul dan je volwassen bewustzijn met alle liefde die je in je voelt en ga in die liefdevolle staat terug in gedachten naar die vroegere verdrietige situaties en heel ze op de volgende manier:

* ervaar nog 1x bewust dat verdriet.

* Ga er middenin zitten, maar omdat je nu een liefhebbende volwassene bent, kun je het verdriet van vroeger in liefde omarmen.

* zie, dat het verdriet toen nodig was om de diepte van jezelf te ervaren. Het verdriet heeft je geholpen dichterbij je innerlijke kern te komen. Hoe meer verdriet, des te dieper en voller is de aanraking met je zielenkern.

* Geef nu al je liefde aan je vroegere 'ik', die dat moest ervaren. Zeg nu tegen je vroegere 'ik': je hebt dat verdriet ervaren. Dat moest en dat was goed. Het bracht je dichterbij jezelf, maar nu is die situatie niet meer hetzelfde. Het is voorbij. Laten we samen eens kijken welke les je daaruit had moeten leren en dan kun je het verdriet nu loslaten. Het heeft zijn functie gehad. Het heeft je een kostbare les geleerd. Neem je die les ter harte.

Bedank het verdriet, omdat het je iets kostbaars heeft geleerd. Doordring je verdriet met de liefde die je in je voelt en het lost vanzelf op. Wat overblijft is de les die je hebt geleerd. Verdriet is alleen maar een middel om tot lering te komen. Als je de les geleerd hebt, kun je het verdriet loslaten. Het diende slechts om tot inzicht in het geleerde te komen.

Mensen worstelen vaak met verdriet, omdat ze niet begrijpen, waarom hen iets overkomt. Ze voelen zich aangevallen, gekwetst, boos op anderen of de wereld en kunnen vaak heel erg lang in deze emoties blijven hangen, omdat ze niet geleerd hebben zich af te vragen *waarom* dit hen overkomt. Als de mens bereid is om het verdriet ten volle te ervaren, komen ze in hun diepste kern terecht. Als je dan vanuit de diepte van jezelf je afvraagt, wat dit verdriet met je doet, kom je tot antwoorden in jezelf die leiden tot zelfrealisatie.

Als je aangeraakt wordt doordat anderen verdriet aangedaan wordt en je voelt met hen mee, je lijdt zelfs met hen mee, dan draag je het verdriet van de ander ook met jou mee. Het is goed om je in gevoel met een ander te verbinden, zodat je de ander goed kunt begrijpen, maar het is nooit de bedoeling, dat je het verdriet van een ander op jouw schouders meedraagt. Weet en besef, dat het verdriet van die *ander* is. Het is goed om je in te leven, zodat de ander weet en voelt, dat hij door jou begrepen wordt, maar maak het niet tot *jouw* verdriet. Help de ander de les te vinden, die het verdriet in zich draagt. Dat doe je het beste door er vanaf een afstandje naar te kijken. Overzie de *gehele* situatie en gebruik *jouw* inlevingsvermogen om mee te kijken tot in de diepte van de kern van de ander. Daardoor kom je tot inzicht in de les die geleerd moest worden. Haal die les naar boven. Bedank samen het verdriet, stuur er al je liefde naar toe en laat het los. Knip de verbinding door, ga verder met wat je eruit geleerd hebt en kijk naar de toekomst.

Voor ANGST geldt in wezen hetzelfde.

Loop er niet voor weg, maar verzamel al je moed om je angst in de ogen te kijken. Ga er middenin zitten en vraag je af, waarvoor je nu eigenlijk precies bang bent. Als je dat weet, probeer je dan voor te stellen wat het ergste zou zijn dat je zou overkomen. Laat je verbeelding hierbij de vrije loop en je zult tot je verbazing merken, dat je vaak banger bent voor de angst zelf dan voor de concrete situatie die de angst in zich bergt.

Je kent het volgende spreekwoord wel:

“De mens lijdt het meest door de dingen die hij vreest, maar die nooit opkomen dagen”.

Het is een zeer waar spreekwoord.

Besef ook hier, dat de angst er speciaal voor jou is om jou iets te leren. En de uiteindelijke les bestaat dan hierin:

dat waar angst bestaat, er geen liefde is en daar waar liefde is, kan geen angst bestaan.

Wanneer je je leven leeft in liefde, kun je in alle vertrouwen je leven leggen in de handen van God. Dáár ben je veilig en hoef je geen angst te hebben. Voor niets.”

Pijn, angst en verdriet moeten gezien worden als louteringsprocessen in de evolutie van de ziel. Zij helpen de ziel zich bewust te worden van zichzelf.

Het zijn slechts hulpmiddelen om dieper in onszelf terecht te komen. Daardoor leren we ons zelf goed kennen. Wanneer we in bepaalde situaties even stil blijven staan bij wat we innerlijk voelen, geven we ons gevoel aandacht. Het is belangrijk om te kijken wat er binnen in ons gebeurt en na te denken over hoe we dingen willen veranderen, zodat we ons gelukkiger kunnen voelen.

THUIS KOMEN IN JEZELF

‘Thuiskomen in jezelf’ betekent niets anders dan een volle, rijke, innerlijke wereld van geluk in jezelf creëren. Als je dat niet doet, heb je ook niets om in thuis te komen. Wanneer je thuis wilt komen in jezelf, zul je jezelf moeten accepteren zoals je bent. Je zult jezelf moeten liefhebben, want als wij aan een “thuis” denken, dan denken wij aan een plaats van liefde, waar het heerlijk vertoeven is. Houden van jezelf, blij zijn met jezelf is dus essentieel. Probeer zoveel mogelijk zelf te doen en niet op anderen te leunen.

Mensen hopen vaak, dat een ander zal veranderen, waardoor ze zich zelf dan ook weer gelukkig kunnen gaan voelen. Maar je kunt nooit andere mensen veranderen. Laat die hoop maar varen. Je kunt alleen maar jezelf veranderen. Want als *jij* niet verandert, dan verandert er niets. Een ander kan jou niet gelukkig maken, althans niet voor altijd. Als jij jezelf afhankelijk maakt van een ander om geluk te kunnen ervaren, word je dit vroeger of later ontnomen, omdat je de kosmische levensles moet leren, dat waarlijk geluk alleen maar in jezelf te vinden is in je relatie met onze innerlijke oerbron. Daarin delen anderen ook mee, maar dan in onafhankelijkheid en vrijheid voor iedereen. Wanneer twee mensen eerst het geluk in zichzelf vinden en daarna samen een relatie aangaan, is 1 en 1 niet 2, maar 3. Dan brengt hun relatie een meerwaarde aan geluk met zich mee, die hen beiden overstijgt.

Jij kunt dus, in eerste instantie, alleen jezelf gelukkig maken en de enige manier om dat te doen, is de weg naar binnen te gaan. Maak contact met je gevoel en geef je gevoel aandacht.

Daniël zei tegen mij: “Gevoel is de essentie van de ziel”.

Je ziel communiceert met jou door middel van je gevoel. Door aandacht te besteden aan wat zich binnen in jou afspeelt, kom je niet alleen in harmonie met je persoonlijkheid, maar open je ook innerlijke deuren naar je ziel toe. Dat geeft nóg meer rust, ruimte en vrijheid.

Tot nu toe hebben we in de evolutie onze lessen geleerd door geconfronteerd te worden met negativiteit, die we in positiviteit moesten omzetten.

We leven nu echter in een OVERGANGSTIJD, d.w.z. dat de aarde begint aan een nieuwe periode in haar bestaan. De aarde is een levend wezen dat zelf ook evolueert. Zij is een groot kosmisch wezen. Net zoals wij geestelijke wezens zijn, die leven in een stoffelijk lichaam, is de aarde ook een geestelijk wezen met de aarde als haar lichaam. Zij is klaar om de overgang te maken naar een hogere dimensie. Dat houdt in, dat zij transformeert naar volkomen positiviteit. We leven nu nog op aarde in de 3^e dimensie, maar binnen niet al te lange tijd

komt de aarde terecht in de 4^e en daarna in de 5^e dimensie. Haar trillingsgetal wordt verhoogd. Dat houdt in, dat er dan geen negativiteit meer op de aarde *kan* bestaan. Wij, mensen, hebben de keus gekregen om mee te mogen gaan in dit ontwikkelingsproces van de aarde. Dat betekent voor ons, dat wij in zeer korte tijd een enorme sprong in de evolutie kunnen maken. Maar het betekent ook, dat wij heel hard aan onszelf zullen moeten werken, want als wij mee willen gaan in de veranderingen van de aarde, zullen wij in zeer korte tijd moeten transformeren van wezens die nog negativiteit in zichzelf kennen naar wezens van positiviteit en liefde. De aarde wordt een planeet van alleen maar liefde en als wij op haar lichaam willen blijven evolueren, zullen wij mee moeten transformeren. Al onze lessen die in deze huidige tijd op ons pad gebracht worden, zijn erop gericht om alle negativiteit die nog in ons leeft om te zetten in positiviteit. Dat kan soms op zeer heftige wijze gebeuren. Dat is de reden, waarom we vaak het ene nog niet hebben gehad of het volgende dient zich alweer aan om uitgewerkt te worden. Om sneller te kunnen leren, hoeven we nu niet meer alles eerst te ervaren, maar kunnen we ook leren d.m.v. inzichten. Daarom is het mogelijk ook nu al te leren d.m.v. positiviteit. Na de transformatie van de aarde, kunnen wij alleen nog maar op haar lichaam leren d.m.v. positiviteit. Daarom is het zo belangrijk, dat wij leren begrijpen wat zich in ons leven afspeelt en waarom de dingen in ons leven gebeuren, zoals ze gebeuren. Iedereen krijgt in een sneltreinvaart alleen datgene op zijn levenspad dat gericht is op een snelle innerlijke groei. Omdat wij tot nu toe altijd geleerd hebben door dingen te *ervaren*, is het voor ons even omschakelen om nu te leren door middel van inzichten te verwerven uit de situaties die op ons pad komen.

INZICHTEN VERWERVEN, HOE DOE JE DAT?

Daar zijn verschillende manieren voor.

* We kunnen bijvoorbeeld inzichten verwerven door meditatie op een bepaald onderwerp.

* Of door concentratie op een bepaalde vraagstelling.

Ik heb u al eerder verteld, dat elke vraag het antwoord al in zich herbergt. Dus, wanneer je je licht laat schijnen op een bepaalde vraag d.m.v. concentratie, haal je het antwoord naar boven.

* Je kunt inzichten krijgen door bijvoorbeeld over iets goed na te denken, *maar dan moet je wel je gevoel erbij betrekken*. Bijvoorbeeld wanneer je voor een belangrijke keuze staat. Stel, dat je moet kiezen tussen 2 dingen.

Daniël gaf mij daarover het volgende advies:

Doe je ogen eens dicht en verbeeld je, dat je in een gang staat, waar zich 2 deuren bevinden. Achter iedere deur bevindt zich een kamer.

En in iedere kamer bevindt zich één van de keuzemogelijkheden.

Als je de ene kamer binnen gaat, tref je daar de 1^e situatie aan.

Leef je in gedachten helemaal in in die ene situatie. Dat doe je niet alleen met je denkvermogen, maar ook met je gevoel.

Stel je voor hoe het zou zijn als je deze keuze zou hebben gemaakt.

Wat zullen de consequenties van die keuze zijn?

Hoe voelt het om in die keuze te leven?

Wanneer je die situatie van alle kanten hebt bekeken met je verstand en je hebt je ingeleefd in hoe het voor je zou *voelen* om in die keuze te leven, ga je de kamer weer uit.

Daarna doe je hetzelfde met de andere optie.

Als je weer terug bent in de gang, ga je daar even op een stoel zitten en sta je heel bewust stil bij wat je hebt ervaren in beide kamers.

Wat ervoer je bij de ene keuze en wat bij de andere keuze?

Wanneer je dan de keuze maakt vanuit je gevoel, met je verstand ingebed in je gevoel, dan zul je hoogstwaarschijnlijk de juiste keuze maken.

* Een andere manier om tot inzichten te komen is om de dingen bewust van een afstand te beschouwen. Kijk vanuit een helikopter naar jezelf in een bepaalde situatie of stel je voor dat een ander die je lief hebt in die situatie verkeert. Wat zou je die persoon dan aanraden?

* Iets waarvan je heel veel leert, is 's avonds terug te kijken op de afgelopen dag.

Hoe is de dag voor jou geweest?

Is alles gegaan zoals je dat wilde of ben je voor bepaalde verrassingen komen te staan?

Hoe heb je gereageerd?

Hoe had je eigenlijk willen reageren?

Welke gevoelens kwamen bij je naar boven?

Heeft de dag jou een bepaalde les aangereikt?

Zou je dingen in je leven willen veranderen?

Al deze manieren leren ons op een positieve manier heel veel over onszelf en over het leven dat we leiden.

De inzichten, die we verwerven helpen ons in harmonie met onszelf én anderen te leven. Onze leefwereld wordt daardoor een stuk gelukkiger. We komen in steeds diepere lagen van onszelf terecht en zullen uiteindelijk onszelf gaan herkennen en erkennen als de Godsvonk die we in wezen zijn. De weg naar binnen is een heerlijk avontuur, waar ons veel vreugdevolle verrassingen te wachten zullen staan.

Dan wil ik nu besluiten met een prachtige ervaring, die ik mocht beleven tijdens het schrijven van dit thema.

Terwijl ik schrijf, word ik geïnspireerd vanuit de geestelijke wereld. De inspiraties worden binnenin mij vertaald in woord, in beeld en in gevoel. De energieën laten mij volledig beleven wat men mij wil meedelen. Ik beleef dan de hoogste hoogten, maar ook de diepste dalen. Zo werd ik ook aangeraakt door het verdriet, dat in mijzelf nog aanwezig is. Ik voelde me erg eenzaam in dat verdriet. En tijdens de ervaring van dat verdriet, klonk de meest liefdevolle stem in mij die zei - en het volgende geldt niet alleen voor mij, maar voor ons allemaal:

“Weet dan, welbeminde, dat IK altijd bij je ben,

Dat je gedragen wordt door MIJN liefde,

Dat datgene wat je doormaakt van jou een rijker en wijzer persoon zal maken,

Dat je op een dieper niveau ervoor gekozen hebt om datgene wat je doormaakt aan den lijve te ervaren, omdat het je op een hoger plan van ontwikkeling zal brengen.

Nooit en te nimmer zul je alleen zijn.

IK ben altijd bij je.

Je hoeft je alleen maar om te draaien en MIJ aan te zien en je zult je kunnen wentelen in MIJN liefde.

Jouw einddoel ben IK. Voor jou is dat je einddoel.
Voor mij ben je er al gearriveerd.
Als jij je weer tot MIJ keert, dan zul je MIJ zien.
Eerst misschien van veraf, maar als je MIJ in je vizier houdt, zal je weg een weg van vreugde zijn.
IK heb je nooit uit het oog verloren.
IK kon alleen maar zien, hoe jij je weg ging, van MIJ afgekeerd.
Het bracht je narigheid en pijn en toen je niet meer verder kon, kon je je alleen nog maar omdraaien om dan te zien dat IK er nog steeds ben, wachtende op jou om je weer in MIJN armen te sluiten.
De weg naar MIJ is de enige weg van verlichting van jouw pijn, want jouw pijn bestaat alleen maar hieruit, dat jij MIJ mist.
Jouw thuishaven is in MIJ.
Jij hoort bij MIJ en IK bij jou. Wij zijn één.
En zo is het altijd geweest.
Het enige dat tussen jou en MIJ in staat, is de staat van jouw bewustzijn.
Zodra jij beseft, dat wij samen een eenheid vormen, ben je weer thuisgekomen en zul je de meest extatische vreugde ervaren die je je maar voor kunt stellen.
Met vreugde zie Ik dit moment tegemoet en als je MIJN hulp wilt aanvaarden, zal IK je helpen met wat je maar wilt.
IK hou van je.
MIJN liefde zal je altijd en overal vergezellen.
IK heb jou het leven gegeven.
Je bestaat dankzij MIJ, door MIJ en in MIJ.
Je raakt MIJ nooit meer kwijt.
IK ben de enige zekerheid die je hebt in je gehele evolutie. Alles verandert, behalve IK.
IK BEN DIE IK BEN.
Vertrouw op MIJ en IK zal je leiden op je weg terug naar je thuishaven, naar MIJ.”

